

ความคุ้มค่าเงินในการศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการประกอบการ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2553

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ความคุ้มค่าเงินในการศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการประกอบการ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2553

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

**VALUE FOR MONEY TO STUDY MASTER OF BUSINESS ADMINISTRATION IN
THE FIELD OF ENTREPRENEURSHIP, FACULTY OF MANAGEMENT SCIENCE ,
SILPAKORN UNIVERSITY, THAILAND**

ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี
An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree

MASTER OF BUSINESS ADMINISTRATION

Program of Entrepreneurship

Graduate School

SILPAKORN UNIVERSITY

2010

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้การค้นคว้าอิสระเรื่อง “ความคุ้มค่าเงิน
ในการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ สาขาวิชาการประกอบการ
มหาวิทยาลัยศิลปากร” เสนอโดย นางสาวชญธร วิริยะยุทมา เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ สาขาวิชาการประกอบการ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ ชารัทศนวงศ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ศิริวงศ์

คณะกรรมการตรวจสอบการค้นคว้าอิสระ

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประสพชัย พสุนนท์)

...../...../.....

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์นภนที หอมสุต)

ผลงานวิทยานิพนธ์ศึกษา ระดับปริญญาตรี

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ศิริวงศ์)

...../...../.....

51602321 : MAJOR : ENTREPRENEURSHIP
KEY WORD : BRAND EQUITY/ENTREPRENEURSHIP/SILPAKORN UNIVERSITY
THANYATHORN VIRIYAYUTAMA : VALUE FOR MONEY TO STUDY MASTER OF
BUSINESS ADMINISTRATION IN THE FIELD OF ENTREPRENEURSHIP, FACULTY OF
MANAGEMENT SCIENCE, SILPAKORN UNIVERSITY, THAILAND. INDEPENDENT STUDY
ADVISOR: ASST. PROF. PITAK SIRIWONG, Ph.D. 67 pp.

This study aimed to examine the value of money in the MBA program, Academic Establishments, Silpakorn University to comment on the value for money in education as well as to determine the problem and approaches to resolve the problem effectively.

The methodology used qualitative methods by observations and groups interview to get the actual data. The main source of information in this study is graduate students currently enrolled in Academic Establishments, Program in Entrepreneurship Faculty of Management Science, Silpakorn University from both of groups that offer the program, group of Talingchan learning and group of Nakhonpathom learning. The study consisted of 40 interviews were divided into 4 groups of students who graduated and education, The group has extensive work experience, chairman of the model and Group activities coordinator model. The results showed that:

1. A matter of the meaning of value for money in education is that students in the knowledge that the application of the work and administration of the organization or private business to be more systematically. By theory and practices to analyze and synthesize applied to solve problems in management to learn new society for business networking both direct and indirect. In the opinion of no value is a battle to the Silpakorn University because it is a well-known institutions are recognized. However, results obtained from the study were not in line with the expectations of students as they should. The reason is because it offered a new course lack of appropriate management.

2. The results showed that most students decide to study Master degree by themselves and they expect to gain knowledge and experience. Consideration based on information and ideas that the program would lead them to career success is considered benefits from their decision. In the institution's reputation is also considered as a significant factor for their decision-making. Students have positive attitude towards all aspects of Silpakorn University's reputation as a recognized institution.

ผลงานวิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาตรี

Program of Entrepreneurship Graduate School, Silpakorn University Academic Year 2010

Student's signature

Independent Study Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระเรื่องความคุ้มค่าเงินในการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร สำเร็จลงด้วยความกรุณาจาก ผศ.ดร.พิทักษ์ ศิริวงศ์ ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ผศ.ประสพชัย พสุนนท์ และ ผศ.นภนัท หอมสุด กรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ ผู้ซึ่งกรุณาให้ความรู้ คำแนะนำ คำปรึกษาและตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในการทำวิจัยครั้งนี้ ทำให้การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สมบูรณ์ ผู้ทำวิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณ เพื่อนๆ พี่ๆ และน้องๆ ทุกคนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ที่สละเวลาอันมีค่าในการสนทนาและให้ข้อมูล รวมถึงแสดงทัศนคติเพื่อประกอบการค้นคว้าอิสระนี้

ท้ายที่สุดต้องขอขอบคุณบิดา มารดา เพื่อนร่วมสาขาวิชาทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือในการจัดทำ การค้นคว้าอิสระฉบับเสร็จสมบูรณ์ด้วยดี

ผลงานวิทยานิพนธ์ศึกษา ระดับปริญญาตรี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การศึกษา.....	3
ขอบเขตการวิจัย.....	3
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษา.....	5
แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุนทางการศึกษา.....	6
แนวคิดของอุปสงค์การศึกษา.....	11
แนวคิดที่เกี่ยวกับคุณค่าตราสินค้า.....	18
ทฤษฎีเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์.....	22
แนวคิดเกี่ยวกับการจูงใจ.....	25
เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	30
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	35
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	35
ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	35
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	37
จรรยาบรรณของผู้ศึกษา.....	37
ระยะเวลาที่ใช้ในการทำวิจัย.....	37
แผนภูมิรายละเอียด ระยะเวลาทำการวิจัย.....	38
สรุปและอภิปรายผล.....	38

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	39
การตัดสินใจศึกษาต่อใน หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ ประกอบการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร.....	39
การเลือกมหาวิทยาลัยและการเลือกคณะวิชาที่ศึกษา.....	41
การสมัครสอบคัดเลือกศึกษาต่อของ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชา การประกอบการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร.....	43
การให้ความหมายของความคุ้มค่าในการศึกษาต่อ.....	45
ความคุ้มค่าเกี่ยวกับหลักสูตรธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ คณะ การประกอบการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร.....	48
ความคุ้มค่าด้านอาจารย์ผู้สอน.....	50
ความคุ้มค่าด้านการศึกษาคุณงานนอกสถานที่.....	52
ความคุ้มค่าด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆเกี่ยวกับการเรียน.....	53
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	54
สรุปผลการวิจัย.....	54
ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย.....	58
บรรณานุกรม.....	60
ภาคผนวก.....	63
ภาคผนวก ก.....	64
ประวัติผู้วิจัย.....	67

ผลงานวิจัยนักศึกษาระดับปริญญาตรี

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	ต้นทุนและผลตอบแทนจากการศึกษาในระดับปริญญาโท.....	8
2	ความสัมพันธ์ของเส้นความพึงพอใจของผู้ที่มีความสามารถต่ำ และผู้ที่มีความสามารถสูงกับเส้นงบประมาณที่มีจำกัด ในระดับรายได้และการศึกษาที่ต่างกัน.....	13
3	อุปสงค์ที่มีต่อการศึกษาของแต่ละบุคคล.....	14
4	อุปสงค์ที่มีต่อการศึกษาแบบขั้นบันได.....	15
5	เส้นอุปสงค์ที่มีต่อการศึกษารวม.....	16
6	จุดดุลยภาพของการบริโภค.....	17
7	แสดง การสร้าง และคุณค่าของ Brand Equity.....	20

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

บทที่ 1

บทนำ

1. ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาพึงมีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาคน เพราะการศึกษาเป็นกระบวนการในการสร้างและสะสมทุนทางการศึกษา ความรู้ และทักษะแก่นมนุษย์ ซึ่งจะเพิ่มโอกาสของทุนและวิทยาการตลอดจนนวัตกรรมอื่นๆ ทั้งหมด ดังนั้น การศึกษาจึงมีความสัมพันธ์กับระบบเศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างยิ่ง อาจกล่าวได้ว่า การศึกษาที่สูงขึ้นมีผลทำให้มูลค่าของทุนมนุษย์ (Human Capital) เพิ่มสูงขึ้นด้วย ด้วยเหตุนี้การศึกษาจึงเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจ เพราะองค์ประกอบที่เกิดขึ้นจากผลการศึกษาสามารถนำมาเป็นตัวบ่งชี้ฐานะทางเศรษฐกิจของประเทศชาติในระดับหนึ่ง (สมเจตน์ ไวยากรณ์ 2542 : 1)

จากแนวความคิดที่ว่า “มหาวิทยาลัย” คือ องค์การทางความรู้ที่สามารถผลิตความรู้และผลิตปัญญาให้แก่ประชากรของประเทศชาติให้เติบโตไปเป็นบุคคลที่มีคุณภาพ ดังนั้นบทบาทของมหาวิทยาลัยจึงต้องบ่งบอกให้ว่าการเข้ามาเรียนต่อในมหาวิทยาลัยนั้น กลุ่มเป้าหมายคาดหวังจะได้รับอะไรจากมหาวิทยาลัยบ้าง และสามารถเป็นแหล่งปัญญาของสังคมได้อย่างไร มีความคุ้มค่ากับเงินที่เสียไปกับการศึกษาครั้งนี้เพียงใด

ประกอบกับการพัฒนาประเทศและความต้องการของตลาดในกลุ่มแรงงานในยุคโลกาภิวัตน์ต่างเปลี่ยนแปลงไปจากอดีต โดยเฉพาะในด้านคุณวุฒิของแรงงานที่ต้องมีการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี ทำให้พฤติกรรมของประชากรที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีเปลี่ยนแปลงไป หันไปมุ่งศึกษาต่อในระดับปริญญาโทเพิ่มขึ้น ทำให้มหาวิทยาลัยต่างๆ ต้องปรับหลักสูตรการเรียนการสอนในระดับปริญญาโทมากขึ้น ทั้งเป็นการเปิดสอนในสถาบันเอง การเปิดศูนย์ตามต่างจังหวัด การเปิดสอนตามห้างสรรพสินค้า และทางอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้น มหาวิทยาลัยก็เป็นอีกหนึ่งสถาบันการศึกษาของภาครัฐที่ปรับตัวตามความต้องการของประชากร

แนวทางและรูปแบบในการศึกษาระดับปริญญาโทนี้ มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ คือ เป็นการศึกษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ ทักษะ และความสามารถในสาขาวิชาเฉพาะทางให้มีความชำนาญยิ่งขึ้น มุ่งสร้างสรรค์ความก้าวหน้าและความเป็นเลิศทางวิชาการ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2534 : 42) และสามารถทำการวิเคราะห์ปัญหาเฉพาะด้านให้แก่

หน่วยงานต่างทั้งที่เป็นของภาครัฐและภาคเอกชน เป็นนักวางแผน นักบริหารที่มีประสิทธิภาพตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน และที่สำคัญก็คือ เป็นผู้เรียนรู้และศึกษาด้วยตนเองได้

ในการตัดสินใจในการเลือกสาขาวิชาของผู้เรียนนั้น ผู้เรียนได้พิจารณาถึงคุณค่าที่ได้รับจากการศึกษาในสาขาวิชานั้นๆ ดังนั้นจึงสามารถเปรียบเทียบผู้เรียนเป็นเหมือนผู้บริโภคคนหนึ่งที่มีความต้องการในการเลือกสินค้า ซึ่งสินค้าในที่นี้ก็คือสาขาวิชาที่ต้องการศึกษานั้นเอง การเลือกสินค้าที่สร้างความภูมิใจและทำให้รู้สึกว่าคุณค่าที่เลือกนั้นมีคุณค่าและคุ้มค่ากับเงินที่เสียไป คุ้มค่ากับเวลาที่ใช้ไป คุ้มค่ากับความพยายามและที่สำคัญทำให้เป็นที่ยอมรับของสังคมพร้อมทั้งสร้างความภาคภูมิใจแก่ตนเอง ครอบครัวและได้เป็นส่วนหนึ่งของสถาบันการศึกษาที่ได้ทำการศึกษาเล่าเรียน

ปัจจุบันมีการแข่งขันของสถาบันการศึกษารุนแรง หลายสถาบันการศึกษาจึงเปิดการเรียนการสอนในระดับมหาบัณฑิตขึ้นเพื่อรองรับกับความต้องการของตลาดแรงงาน มหาวิทยาลัยจึงจำเป็นต้องสร้างตราสินค้าและทำให้ตราสินค้าของตน เป็นสินค้าที่ทำให้เกิดความ เป็นสินทรัพย์ได้ (Brand Equity) ทำให้สินค้านั้นเกิดคุณค่า เกิดความสามารถในการแข่งขันที่สูงกว่า คู่แข่ง ได้เปรียบคู่แข่ง ส่งผลต่อการเลือกและการตัดสินใจของผู้เรียน

มหาวิทยาลัยศิลปากร (บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศิลปากร 2553) เปิดหลักสูตรการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา 3 ระดับการศึกษาได้แก่ ระดับปริญญาเอก เปิดสอนจำนวน 24 สาขาวิชา ระดับปริญญาโท เปิดสอนจำนวน 77 สาขาวิชา และระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต เปิดสอนจำนวน 4 สาขาวิชา

โดยปัจจุบันหลักสูตรที่ทุกสถาบันเปิดรับและเป็นที่น่าสนใจของผู้เรียนอย่างมากที่สุด คือ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต หรือหลักสูตร MBA (Master of Business Administration) ซึ่งทาง มหาวิทยาลัยศิลปากร คณะวิทยาการจัดการ มีการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต เช่นกัน โดย คณะวิทยาการจัดการ หลักสูตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยศิลปากร แบ่งออกเป็น 3 สาขาวิชา คือ

1. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและเอกชน
2. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ
3. รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

หลักสูตรมหาบัณฑิต ทั้ง 3 สาขา เป็นหลักสูตรที่มีความน่าสนใจทั้ง 3 หลักสูตร โดยเฉพาะหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ เป็นสาขาวิชาที่สร้างผู้ประกอบการให้มีศักยภาพสามารถสร้างกิจการที่แข่งขันและเติบโตได้ในตลาดอย่างยั่งยืน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาวะแวดล้อม

และวัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่น ผู้ประกอบการต้องคิดเป็นทำเป็น และตระหนักถึงจริยธรรมและ
 ธรรมาภิบาลในการประกอบธุรกิจ ตลอดจนเสริมสร้างทักษะการประกอบการที่จำเป็นในการจัดตั้ง
 ธุรกิจใหม่ เหมาะกับผู้ที่สนใจในเรื่องของการประกอบธุรกิจ หรือบริหารธุรกิจได้เป็นอย่างดี
 โดยรวมแล้วผู้ที่เลือกเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต เพื่อพัฒนาและเสริมสร้างความรู้
 ประสบการณ์ด้านการบริหารธุรกิจ การประกอบธุรกิจ และการจัดการทางธุรกิจอย่างมี
 ประสิทธิภาพ จึงทำให้สาขาวิชาการประกอบการ เป็นสาขาวิชาที่ได้รับความสนใจและตัดสินใจ
 ศึกษาต่อในปัจจุบัน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ในการศึกษาถึงความคุ้มค่าในการศึกษาหลักสูตร
 บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการประกอบการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อ
 เป็นข้อมูลในการตัดสินใจสำหรับผู้ที่ต้องการศึกษาต่อในหลักสูตรดังกล่าว และเป็นข้อมูลที่ทาง
 มหาวิทยาลัยศิลปากรสามารถนำผลการวิจัยดังกล่าวมาปรับปรุงการบริหารหลักสูตรบริหารธุรกิจ
 มหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ สาขาการประกอบการ อีกทั้งยังสามารถนำผลการศึกษาที่ได้เป็น
 ฐานข้อมูลในการวิจัยต่อเนื่อง เพื่อช่วยให้สามารถประเมินผลและพัฒนาการบริหารหลักสูตรได้
 อย่างมีประสิทธิภาพในระยะยาวต่อไป

2. วัตถุประสงค์การศึกษา

การศึกษาเรื่อง “ความคุ้มค่าในการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร” มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

2.1 เพื่อศึกษาความคุ้มค่าในการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชา
 การประกอบการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

2.2 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการตัดสินใจของนักศึกษาในการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจ
 มหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

3. ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “ความคุ้มค่าในการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขา
 การประกอบการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร” ในครั้งนี้ ได้กำหนดขอบเขตของการ
 วิจัยไว้ดังต่อไปนี้ คือ

3.1 ขอบเขตด้านวิธีการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้การสัมภาษณ์แบบกลุ่ม(Group
 Interview)

3.2 ขอบเขตด้านประชากร กลุ่มเป้าหมายในการศึกษาครั้งนี้คือผู้ศึกษาในระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ทั้ง 2 กลุ่มเรียน คือ กลุ่มตลิ่งชัน และ กลุ่มนครปฐม

3.3 ขอบเขตด้านพื้นที่ การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกศึกษาใน มหาวิทยาลัยศิลปากร สำนักอธิการบดี ตลิ่งชัน และ วิทยาเขตสนามจันทร์นครปฐม

4. ประโยชน์ที่ได้รับ

- 4.1 ทำให้ทราบถึงความคุ้มค่าเงินเมื่อได้ศึกษาจบหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
- 4.2 ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมการตัดสินใจของนักศึกษาในการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
- 4.3 เป็นข้อมูลในการตัดสินใจสำหรับผู้ที่ต้องการศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
- 4.4 สามารถนำผลวิจัยในครั้งนี้ นำมาใช้ปรับปรุงการบริหารหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร อีกทั้งยังสามารถนำผลการศึกษาที่ได้เป็นฐานข้อมูลในการวิจัยต่อเนื่อง เพื่อช่วยให้สามารถประเมินผลและพัฒนาการบริหารหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพในระยะยาวต่อไป

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง “ความคุ้มค่าเงินในการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร” ผู้วิจัยได้ใช้ทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าใช้เป็นพื้นฐานและแนวทางในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษา
2. แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุนทางการศึกษา
3. แนวคิดของอุปสงค์การศึกษา
4. แนวคิดที่เกี่ยวกับคุณค่าตราสินค้า (Brand Equity)
5. ทฤษฎีเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์
6. แนวคิดเกี่ยวกับการจูงใจ
7. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษา

การศึกษาโดยทั่วไป หมายถึง การเพิ่มพูนความรู้และปัญญา การเสริมสร้างทักษะ ความสามารถ ตลอดจนจริยธรรม ซึ่งปัจเจกชนอาจแสวงหาใส่ตัวได้ตลอดเวลาเพื่อเพิ่มสติปัญญา ความสามารถของตนให้เต็มศักยภาพ แต่ในการวิเคราะห์หานั้นมักจะตีกรอบของการศึกษาให้หมายถึง วิชาความรู้และทักษะที่มีสถาบันเป็นผู้ประสิทธิ์ประสาท ซึ่งอาจเป็นสถาบันที่มีเป้าหมายทางการศึกษา การฝึกอบรมโดยตรง หรือสถาบันอื่นๆ เช่น สถานที่ทำงาน ซึ่งล้วนค่าว่าการศึกษา อบรมนั้นจะส่งผลให้ประสิทธิภาพในการผลิตของทุนมนุษย์เพิ่มขึ้น นอกจากนั้นทำให้เกิดความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและยกระดับมาตรฐานชีวิตของประชาชนในสังคมให้สูงขึ้นด้วย อย่างไรก็ตาม หากมองในแนวคิดของนักเศรษฐศาสตร์ การที่ผู้บริโภครัดสินใจที่จะศึกษาหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับ การมอง (Perception) ของผู้ศึกษาว่า การศึกษาจะเป็นการบริโภคหรือการลงทุนก็ได้ ถ้า การศึกษามีลักษณะเหมือนสินค้าอุปโภคบริโภคแสดงว่าการทำการศึกษาของบุคคลทั่วไปนั้นเป็นการ บริโภคสินค้า (บริโภคการศึกษา) ดังนั้นการตัดสินใจบริโภคการศึกษา ผู้บริโภคจะต้องยอมเสียสละ การบริโภคสินค้าอื่นๆ ภายใต้อำนาจจำกัดต่างๆ ที่ตนเองมีอยู่ไม่ว่าจะมองในรูปของงบประมาณและ เวลาที่นักศึกษาแต่ละคนมีอยู่ ซึ่งแน่นอนว่านักศึกษาทุกคนที่ตัดสินใจมาเข้าเรียนหลักสูตร

มหาวิทยาลัยเหล่านี้ ทุกคนย่อมมีความคาดหวังที่จะได้รับความพึงพอใจสูงสุดจากการตัดสินใจเข้ามาศึกษา ภายใต้งานเลือกและทรัพยากรที่มีอยู่ แต่อย่างไรก็ตาม ถ้าพิจารณาว่าการศึกษามีลักษณะเหมือนสินค้าทุนนั้นก็จะถือว่าผู้ที่ทำการศึกษาเป็นผู้ที่ลงทุนในสินค้านี้ การศึกษา โดยที่ผู้ที่ลงทุนนั้นย่อมหวังผลตอบแทนภายภาคหน้าไม่ว่าโอกาสการหางานที่มีรายได้สูงขึ้น ความก้าวหน้าในอาชีพ ในแนวคิดนี้ นักเศรษฐศาสตร์มองว่า ต้นทุนต่างๆ ที่เกิดขึ้นจะปรากฏในรูปแบบที่เป็นตัวเงิน และต้นทุนค่าเสียโอกาส ทั้งนี้ก็เพราะว่าหากบุคคลไม่เลือกศึกษาต่อเขาก็จะมีโอกาสที่จะประกอบอาชีพ ฉะนั้นเมื่อเขาเข้ารับการศึกษาต่อก็มีลักษณะคล้ายๆ กับว่าเขาต้องเสียผลประโยชน์ได้ที่ควรจะได้ไป (Earning Foregone) จึงถือว่าเป็นรายได้ในส่วนที่บุคคลต้องสูญเสียไป หรือที่เรียกว่าต้นทุนค่าเสียโอกาสนั่นเอง โดยเฉพาะการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นไปเรื่อยๆ ต้นทุนค่าเสียโอกาสนี้ก็จะยิ่งสูงขึ้นเรื่อยๆ ด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม โดยเนื้อแท้แล้วการศึกษามักถูกมองว่าเป็นการลงทุนมากกว่าการบริโภค (นวลทิพย์ กวัก 2528 : 3)

จากแนวคิดข้างต้น สรุปได้ว่า การศึกษาอาจเป็นไปได้ทั้งการบริโภคและการลงทุน ถ้าการศึกษาที่จัดขึ้นเป็นไปเพื่อสนองความพึงพอใจ หรืออรรถประโยชน์ที่บุคคลนั้นคาดว่าจะได้รับ ก็ถือว่า การศึกษาเป็นไปเพื่อการบริโภค แต่ถ้าหากว่าการศึกษาเป็นการหวังผลตอบแทนในภายภาคหน้า เช่น ความรู้ความชำนาญ ประสิทธิภาพการผลิต และรายได้ที่เพิ่มสูงขึ้น การศึกษาจึงจัดว่าเป็นการลงทุนอย่างหนึ่ง ดังนั้นการที่สรุปว่า การศึกษาเป็นการลงทุนหรือเป็นการบริโภคนั้น เป็นการพิจารณาในแง่ผู้รับบริการทางการศึกษาว่า ผลได้ที่ได้รับอาจเป็นทั้งในรูปของรายได้และในรูปของความพอใจ

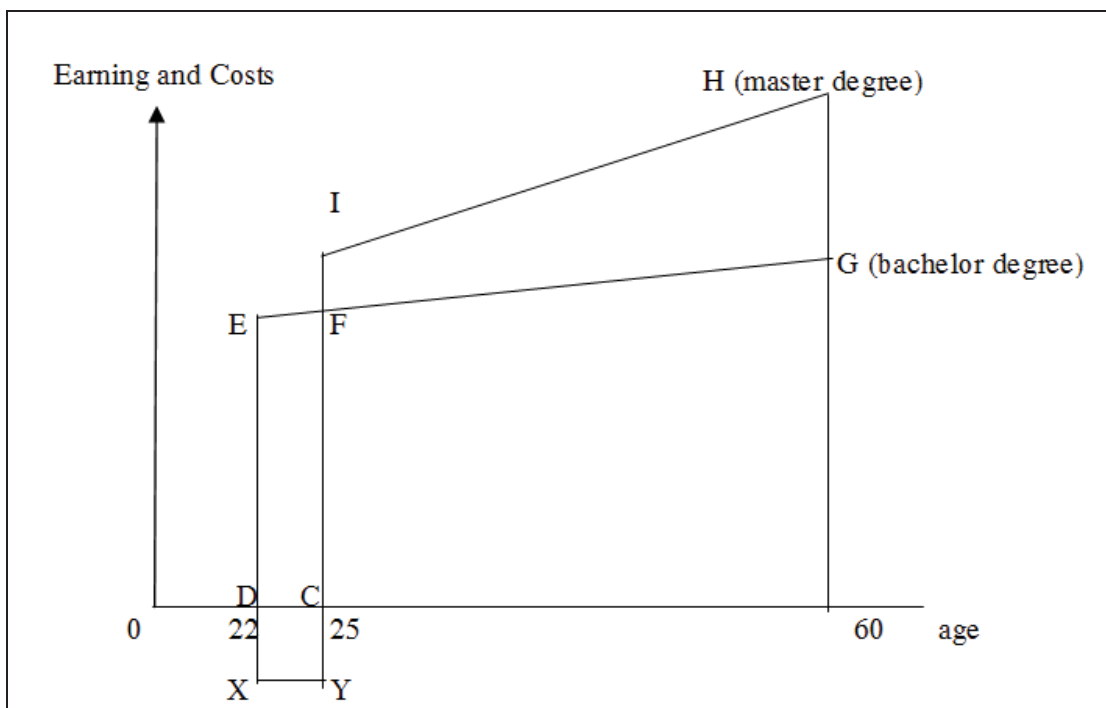
2. แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุนทางการศึกษา

การที่ผู้ศึกษามองเห็นว่า การศึกษาเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับตนเองในการทำงาน โดยคาดหวังผลตอบแทนที่จะได้รับจากการทำงานที่สูงขึ้นในอนาคต ดังที่ได้พิจารณาถึงฟังก์ชันการผลิตไว้ว่า ผลผลิตรวมนั้นน่าจะเป็นฟังก์ชันของดัชนีทุนกายภาพ (K) ดัชนีแรงงาน (L) และรวมถึงปริมาณทุนที่ใช้ลงทุนไปในทางการศึกษา (Ke) ประกอบอัตราผลตอบแทนภายในที่ได้รับจากการลงทุนทางการศึกษานั้น (r) ด้วย กล่าวคือ $Y = f(K, L, r, Ke)$ ชูลส์ได้อธิบายปริมาณผลผลิตรวมไว้ให้เป็นฟังก์ชันของคุณภาพของปัจจัยการผลิตนั่นเอง โดยที่ชูลส์อธิบายคำว่า คุณภาพของปัจจัยแรงงานไว้โดยการลงทุนทางการศึกษา ซึ่งเขาประเมินว่าการลงทุนทางการศึกษาจะมีผลต่อฟังก์ชันการผลิตรวมนี้โดยพิจารณาจาก (1) ปริมาณการลงทุนทางการศึกษา และ (2) อัตราผลตอบแทนภายในที่ได้รับจากการลงทุนนั้น (ซึ่งผลลัพท์ ก็คือ ผลได้สุทธิจากการลงทุนทางการศึกษานั้นเอง) และจากการศึกษาของชูลส์นี้ได้พบว่า ประมาณร้อยละ 20 – 40 ของผลผลิตรวมที่

เพิ่มขึ้นนั้นเป็นผลเนื่องมาจากการลงทุนทางการศึกษาที่ทำให้แรงงานมีประสิทธิภาพในการผลิตได้อย่างเป็นประโยชน์ได้มากขึ้นด้วยนั่นเอง

ถ้าผู้ศึกษาตัดสินใจศึกษาโดยมองเห็นว่า การศึกษาเป็นการลงทุนให้กับตนเองโดยในช่วงระหว่างที่ศึกษา ตนเองจะต้องมีค่าใช้จ่ายทั้งทางตรงและทางอ้อมในรูปของต้นทุนค่าเสียโอกาส โดยหวังว่าผลตอบแทนที่เกิดขึ้นในอนาคตจะคุ้มค่ากว่าที่ลงทุนไปแล้ว การวิเคราะห์ของพฤติกรรมดังกล่าวสามารถทำได้จากการใช้การวิเคราะห์ในเชิงต้นทุน – ผลได้ เป็นการวิเคราะห์ว่าในการลงทุนการศึกษาในระดับหนึ่งๆ นั้น มีส่วนที่เป็นต้นทุนค่าใช้จ่ายทางการศึกษาเท่าใด และผลได้ที่พึงจะได้รับจากการศึกษานั้นในอนาคตจนสิ้นสุดวัยทำงานจะเป็นเท่าใด และทำการเปรียบเทียบค่าของต้นทุนกับผลได้นั้น แต่การศึกษาเป็นการลงทุนระยะยาวและผลได้ที่เกิดขึ้นก็เป็นผลได้ที่เกิดขึ้นในระยะยาว ดังนั้นจึงต้องเปรียบเทียบกระแสต้นทุนและกระแสผลได้ในมูลค่าปัจจุบัน ในการวัดผลประโยชน์และต้นทุนจากการศึกษาในการวิเคราะห์ครั้งนี้จะใช้ส่วนต่างของรายได้และรายจ่ายที่เกิดขึ้นระหว่างผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีและผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท โดยที่การลงทุนทางการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นไปนั้น ย่อมมีต้นทุนค่าเสียโอกาสเข้ามาเกี่ยวข้องกับ เช่น ถ้าพิจารณาการลงทุนทางการศึกษาในระดับปริญญาโทนั้น ในส่วนของต้นทุนแล้วนอกจากจะพิจารณาถึงค่าใช้จ่ายต่างๆ เช่น ค่าบำรุงการศึกษา ค่าหน่วยกิต ค่าหนังสือ ค่าใช้จ่ายส่วนตัว ฯลฯ ที่เป็นค่าใช้จ่ายทางตรงในการศึกษาระดับปริญญาโทแล้วจะต้องพิจารณาถึงต้นทุนค่าเสียโอกาสในการที่คนๆ นั้นอาจทำงานทันทีที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีและไม่ศึกษาต่อในระดับปริญญาโทและคนๆ นั้น ย่อมมีรายได้จำนวนหนึ่ง ต้นทุนค่าเสียโอกาสก็คือ รายได้ที่คนๆ นั้นยอมเสียสละไปเพื่อนการศึกษาต่อ เพื่อหวังที่จะมีรายได้ในอนาคตที่สูงกว่าเมื่อตอนที่เขาสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ภาพที่ 1 ต้นทุนและผลตอบแทนจากการศึกษาในระดับปริญญาโท

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้น ในภาพที่ 1 แสดงต้นทุนและผลตอบแทนจากการศึกษาในระดับปริญญาโท โดยสมมติให้ผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีอายุ 22 ปี และผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทมีอายุ 25 ปี ซึ่งอายุการทำงานของคนจะสิ้นสุดที่อายุ 60 ปี ผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับการศึกษาที่สูงขึ้นจะมีระดับรายได้ที่สูงกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาที่ต่ำกว่าและมีโอกาสของความก้าวหน้าและความสามารถในการหารายได้ได้ดีกว่า ซึ่งจะเห็นได้ว่าความชันของเส้น IH ซึ่งเป็นรายได้ของผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท จะชันกว่าความชันของเส้น EG ซึ่งเป็นอัตราการเพิ่มขึ้นของรายได้ของผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ระดับรายได้ที่เริ่มต้นของผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ IC ก็จะสูงกว่าผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีที่มีรายได้เริ่มต้นที่ ED ดังนั้นจะเห็นได้ว่าพื้นที่ DEFC แสดงถึงรายได้ตลอดชีวิตของผู้ที่เริ่มทำงานตั้งแต่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ส่วนพื้นที่ ICHJ แสดงถึงรายได้ตลอดชีวิตของผู้ที่เริ่มทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท

แต่อย่างไรก็ตาม ผู้ที่ศึกษาในระดับปริญญาโทจะต้องเสียสละระยะเวลาในช่วง 3 ปีในการศึกษา ทำให้เสียโอกาสในการหารายได้ในช่วงเวลาดังกล่าว โดยเริ่มทำงานทันทีที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ดังนั้นพื้นที่ DEFC เป็นรายได้ที่ผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี

ได้รับแต่ผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทไม่ได้รับเพราะใช้เวลาไปศึกษาแทนที่จะทำงาน หรือเรียกว่าค่าเสียโอกาสที่ผู้ศึกษาระดับปริญญาโทยอมสละไปนั่นเอง

นอกจากนี้ ผู้ที่ศึกษาในระดับปริญญาโทซึ่งต้องเสียค่าใช้จ่ายอื่นๆ ในการศึกษา อาทิเช่น ค่าบำรุงการศึกษา ค่าหน่วยกิต ค่าหนังสือ ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ในช่วงเวลาดังกล่าวโดยพื้นที่ DCYX คือ ค่าใช้จ่ายทางตรงทั้งหมดที่เกิดขึ้นในการศึกษาระดับปริญญาโทของคณินตลอดระยะเวลาที่ทำการศึกษา

ดังนั้น ต้นทุนการศึกษาหรือการสร้างศักยภาพของตนเองในการศึกษาในระดับปริญญาโทเพื่อให้ได้รายได้ในอนาคตที่สูงขึ้นนั่นก็คือ ต้นทุนค่าเสียโอกาสที่สูญเสียไป ดังพื้นที่ DEFC และ ต้นทุน โดยตรง ดังพื้นที่ DCYX เพราะฉะนั้นต้นทุนรวมของการสร้างศักยภาพของแรงงานในการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ก็คือพื้นที่ EFYX ในขณะที่รายได้สุทธิที่เริ่มต้นจากการทำงาน ในช่วงที่เหลือของชีวิต ในขณะที่ผู้ที่มีการศึกษาในระดับปริญญาโท ก็คือพื้นที่ IHGF แต่อย่างไรก็ตาม ในการวิเคราะห์ให้สมบูรณ์นั้นจำเป็นต้องมีการพิจารณาในรูปของมูลค่าปัจจุบันเพราะรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากการได้รับการศึกษาในระดับปริญญาโทนั้นจะเกิดขึ้นในอนาคต ในขณะที่ต้นทุนทั้งทางตรงและทางอ้อมจะเกิดขึ้นในปัจจุบัน ซึ่งถ้ามูลค่าปัจจุบันของพื้นที่ IHGF สูงกว่ามูลค่าปัจจุบันของพื้นที่ EFYX ก็แสดงว่าคุ้มค่าสำหรับการลงทุนในการศึกษาในระดับปริญญาโทนี้

ต้นทุนการศึกษา ในการลงทุนด้านการศึกษา ประกอบด้วยต้นทุน 2 ประเภท คือ

1. ต้นทุนทางตรง (Direct Cost) หมายถึง ค่าใช้จ่ายโดยตรงที่ใช้จ่ายไปในการเข้ารับการการศึกษา ประกอบด้วย ค่าใช้จ่ายที่ต้องจ่ายให้กับสถานศึกษา และค่าใช้จ่ายส่วนตัวของผู้เข้ารับการการศึกษา ดังนี้

1.1 ค่าใช้จ่ายที่ต้องจ่ายให้กับสถานศึกษา ได้แก่ ค่าลงทะเบียน ค่าหน่วยกิต ค่าบำรุงการศึกษา และค่าธรรมเนียมทางการศึกษาต่างๆ ระดับปริญญาตรี

1.2 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของผู้เข้ารับการการศึกษา ได้แก่ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับตำราและอุปกรณ์การศึกษาต่างๆ ค่าที่พักอาศัย ตลอดจนค่าใช้จ่ายต่างๆ ในการเดินทางมายังสถานศึกษา

2. ต้นทุนทางอ้อม (Indirect Cost) หมายถึง ส่วนของผลกระทบภายนอกที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลเข้ารับการศึกษาระดับปริญญาโท ประกอบด้วย ต้นทุนค่าเสียโอกาส (Opportunity Cost) และ ต้นทุนที่ไม่สามารถประเมินค่าออกมาเป็นตัวเงินได้อย่างชัดเจน ได้แก่ ความไม่สบายใจ ความเครียดที่เกิดจากการศึกษา การพักผ่อนที่น้อยลง จัดเป็นต้นทุนอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นเมื่อมีการลงทุนทางการศึกษา อย่างไรก็ตามในกรอบของการวิเคราะห์การลงทุนศึกษาแต่เพียงส่วนของต้นทุนที่สามารถประเมินค่าออกมาเป็นตัวเงินได้เท่านั้นเป็นหลักฐานสำคัญในการวิเคราะห์

ต้นทุนค่าเสียโอกาส (Opportunity Cost) จัดเป็นต้นทุนทางการศึกษาอย่างหนึ่ง เพราะหากบุคคลนั้นไม่เลือกที่จะทำการศึกษาต่อเขาสามารถที่จะประกอบอาชีพที่เหมาะสมและมีรายได้จากอาชีพนั้นๆ ได้ แต่เมื่อเขาเข้ารับการศึกษาต่อเขาต้องเสียสละรายได้ที่จะได้รับ กรณีบุคคลที่ทำงานไม่ว่าจะเป็นในองค์กรของภาครัฐหรือเอกชน ตัดสินใจลาออกเพื่อเข้ารับการศึกษาต่อ เขาต้องเสียสละรายได้ที่เคยได้รับจากการทำงานในอดีตนั้นไป หรือแม้แต่บุคคลที่ตัดสินใจต่อขณะทำงาน เขาต้องเสียสละเวลาเดินทางมาศึกษาต่อ ถ้าหากบุคคลผู้นั้นใช้เวลาดังกล่าวในการทำงาน เขาอาจได้รับค่าจ้างล่วงเวลาหรืออาจได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นตำแหน่งงาน เนื่องจากการทุ่มเทเวลาให้กับงานที่ทำซึ่งเวลาที่ใช้ในการศึกษาต่อนี้ อาจประเมินออกมาในรูปของตัวเงินได้ ว่าเป็นส่วนของรายได้ที่สูญเสียไปในการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโท

ดังนั้น ส่วนของต้นทุนทางการศึกษาไม่ว่าจะเป็นต้นทุนทางตรงหรือต้นทุนค่าเสียโอกาสที่เกิดขึ้นจากการลงทุนศึกษาต่อ ตามแนวความคิดดังกล่าวข้างต้นสามารถเขียนเป็นสมการแสดงการคำนวณต้นทุนทางการศึกษาได้ในลักษณะดังนี้

$$C = \sum_{t=1}^3 DC_t / (1+i)^t + \sum_{t=1}^3 OPP_t / (1+i)^t$$

กำหนดให้ C = ต้นทุนทางการศึกษา

DC_t = ต้นทุนทางตรงในปีที่ t

OPP_t = ต้นทุนค่าเสียโอกาสในปีที่ t

i = อัตราคิดลด

t = ปีของการศึกษาต่อระดับปริญญาโท

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ผลตอบแทนทางการศึกษา ผลตอบแทนทางการศึกษามีมากมายหลายประการและผลตอบแทนดังกล่าวมีส่วนทำให้เกิดประโยชน์แก่ผู้รับการศึกษาและสังคม และผลตอบแทนบางอย่างก็สามารถวัดเป็นตัวเงินได้แต่บางอย่างก็ไม่สามารถวัดได้ แต่สำหรับการศึกษาในด้านการลงทุนทางการศึกษากลับนี้ จะให้ความสนใจในส่วนของผลตอบแทนที่สามารถวัดออกมาในรูปของตัวเงินได้ ด้วยเหตุผลที่ว่าผลตอบแทนบางอย่างวัดเป็นตัวเงินลำบากและซับซ้อน ในที่นี้จะใช้เงินได้ตลอดชีวิตของมหัศจรรย์ที่สำเร็จการศึกษาและออกไปทำงานเป็นตัวแทนของผลตอบแทน โดยอัตราเงินได้ตลอดชีวิตเป็นการคาดหวังหรือการคาดการณ์เงินได้ของนักศึกษาเอง ซึ่งจะมีความแตกต่างกันตามสถานภาพของแต่ละบุคคล เช่น บุคคลที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการทำงานกับ

บุคคลที่มีประสบการณ์ในการทำงาน การคาดหวังเงินได้ตลอดชีพแตกต่างกันไป ผลตอบแทนในการศึกษานี้ หมายถึง ส่วนต่างระหว่างรายได้ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีกับระดับปริญญาโทนั่นเอง

จากลักษณะของแนวคิดดังกล่าว สามารถเขียนเป็นสมการแสดงการคำนวณผลตอบแทนได้ในลักษณะดังนี้

$$R = \sum_{t=4}^n IY_t / (1+i)^t$$

กำหนดให้ R = ผลตอบแทนทางการศึกษา
 IY_t = รายได้ส่วนเพิ่มในปีที่ t
 i = อัตราคิดลด
 t = ปีของการทำงานตลอดชีพ
 n = อายุการทำงานจนถึง 60 ปี

สรุปได้ว่า แนวคิดเรื่องความคุ้มค่าเกี่ยวกับการลงทุนทางการศึกษาของผู้ที่ศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาการประกอบการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ทั้งด้านต้นทุนทางตรง และต้นทุนทางอ้อมที่เกิดขึ้น ความคุ้มค่าดังกล่าวข้างต้น ทางด้านทางตรง เช่น การได้รับปรับเงินเดือน หรือ การได้รับปรับตำแหน่งตามวุฒิการศึกษาที่เพิ่มขึ้น สำหรับบางหน่วยงาน ส่วนความคุ้มค่าทางอ้อมที่เกิดขึ้น ให้ความสำคัญไปในส่วนที่เกิดประโยชน์สำหรับผู้ประกอบการที่ไปทำการศึกษาต่อ เช่น การนำไปปรับแผนกลยุทธ์ขององค์กรทางด้านการตลาด การขาย วิสัยทัศน์ หรือ พันธกิจที่ต้องดำเนินการ การเปลี่ยนแปลงเชิงสร้างสรรค์ทางด้านบุคลากร ประโยชน์ทางการตรวจสอบบัญชี แผนการเงิน เป็นต้น จากเหตุผลข้างต้น นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงหลังจากที่ได้รับการศึกษาเพิ่มเติมในระดับปริญญาโท

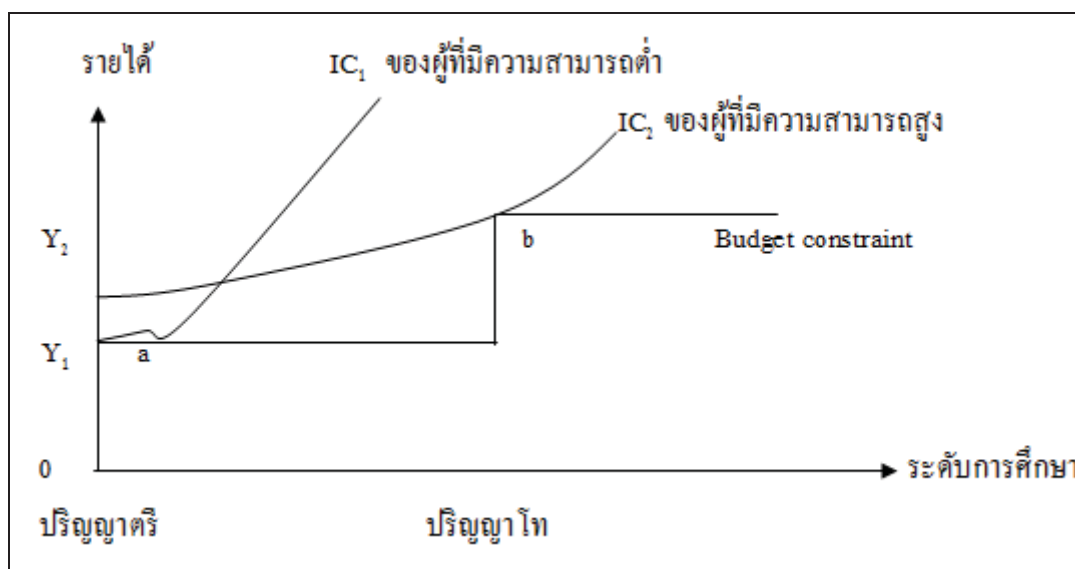
3. แนวคิดของอุปสงค์การศึกษา

3.1 แนวคิดของ Signaling ในแนวคิดของการบริโภคคนนั้น ไม่ว่าผู้บริโภคจะมีลักษณะและระดับของความชอบสินค้าในชนิดเดียวกันแตกต่างกันออกไปก็ตาม แต่ผู้บริโภคที่มีเหตุผลทุกคนจะมีพฤติกรรมการตัดสินใจเลือกประเภทสินค้าและจำนวนในการบริโภคอยู่บนพื้นฐานของการแสวงหาความพอใจสูงสุด (Maximum Utility) หรืออรรถประโยชน์ที่สูงสุดภายใต้ข้อจำกัดของรายได้ที่มีอยู่ ซึ่งในกรณีที่จะต้องตัดสินใจเพื่อการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไปก็เช่นเดียวกัน

ผู้บริโภคแต่ละรายอาจจะมีลักษณะของอรรถประโยชน์ที่ต่างกัน ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการมองเห็นความสำคัญของการศึกษาที่ต่างกัน แต่อย่างไรก็ตามการตัดสินใจที่จะเรียนต่อในระดับการศึกษาที่สูงขึ้นนั้นผู้บริโภคก็ยังคงมุ่งหวังที่จะแสวงหาจุดการบริโภคการศึกษาที่ทำให้ตนเองได้รับความพึงพอใจที่สูงสุด

กรณีที่ผู้บริโภคเผชิญหน้ากับทางเลือกของการศึกษาว่าจะศึกษาในระดับที่สูงขึ้นไปหรือไม่ ผู้บริโภคจะพิจารณาว่าระดับการศึกษาจะเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความสามารถในการผลิต (Signal) ที่ผู้ที่ศึกษาจะบอกให้กับผู้ว่าจ้างว่าจึ้นว่ามีระดับความสามารถเพียงใดโดยดูจากระดับการศึกษา ถ้าตัดสินใจศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นผู้บริโภคก็จะมีรายได้ที่สูงกว่าการที่มีระดับการศึกษาที่ต่ำกว่าเป็นการตอบแทนที่จะต้องลงทุน แรงงาน เวลาและทุนอื่นๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งระดับการศึกษาที่สูงขึ้น โดยจากภาพที่ 2 จะพบว่ารายได้ของผู้บริโภคการศึกษาในระดับที่สูง จะเพิ่มขึ้นจากรายได้ระดับ Y_1 มาเป็นระดับ Y_2 ดังนั้น เส้นรายได้ดังกล่าวก็คือ เส้นรายได้ หรือ Budget Line ที่ผู้บริโภคเผชิญอยู่ ณ ระดับการศึกษาต่างๆ

สำหรับเส้นความพอใจที่เท่ากัน (Indifference Curve) ของผู้บริโภคที่ต้องตัดสินใจในสถานการณ์ระหว่างรายได้กับระดับการศึกษา โดยความชันที่เป็นบวกของเส้นความพอใจที่เท่ากันดังกล่าว จะแสดงถึงความพอใจของผู้บริโภคที่จะต้องตัดสินใจในการเลือกการบริโภคระหว่างสินค้าทั่วไปและการศึกษา โดยทั้งนี้ สมมติให้สินค้าทั่วไปเป็นสินค้าดี (Economic Good) ในขณะที่กำหนดให้การศึกษาเป็นสินค้าไม่ดี (Economic Bad) เพราะการไปโรงเรียนไม่น่าจะทำให้ผู้บริโภคสนุกมากนัก สำหรับความชันที่มากหรือน้อยของเส้นความพอใจที่เท่ากันมาจากผู้บริโภคเป็นผู้ที่มีความสามารถในการเรียนมากน้อยเพียงใด ถ้าผู้บริโภคที่มีความสามารถในการเรียนน้อย การเข้าศึกษาต่อในระดับการศึกษาที่สูงขึ้นไปนั้นอาจจะต้องใช้เวลามากกว่าผู้ที่มีความสามารถสูง ดังนั้นจึงต้องการรายได้ในจำนวนที่มากในการชดเชยเมื่อต้องเข้าศึกษาทำให้เส้นความพอใจเท่ากันของผู้ที่มีความสามารถน้อยในการศึกษาจะมีความชันมากกว่าผู้ที่มีความสามารถสูงในการศึกษา (เส้น IC_1 และ IC_2)

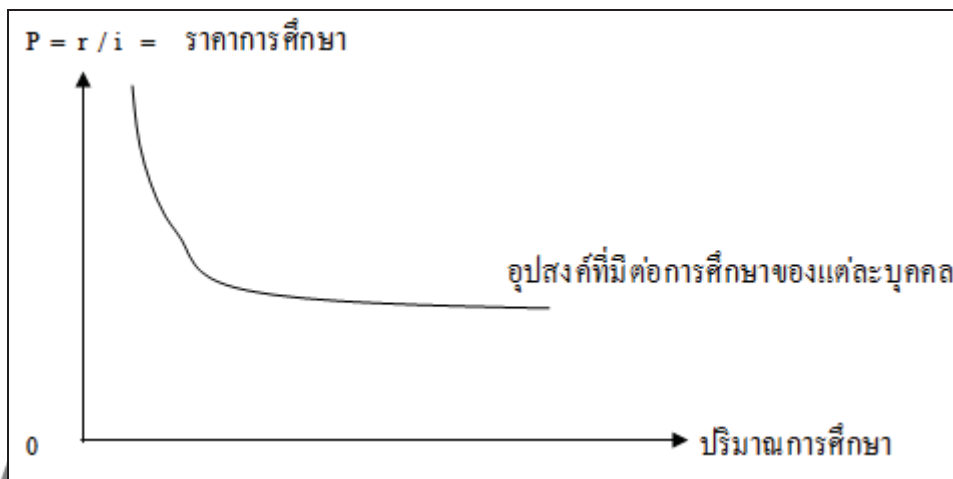
ภาพที่ 2 ความสัมพันธ์ของเส้นความพึงพอใจของผู้ที่มีความสามารถต่ำ และผู้ที่มีความสามารถสูงกับเส้นงบประมาณที่มีจำกัด ในระดับรายได้และการศึกษาที่ต่างกัน

จากรูปแสดงให้เห็นถึงระดับของการศึกษาที่ผู้บริโภครที่มีความสามารถมากในการเรียน และผู้ที่มีความสามารถน้อยตัดสินใจเลือกภายใต้ความพอใจสูงสุด ซึ่งก็คือจุดสัมผัสของเส้นความพอใจที่เท่ากันของทั้งสองคน (เส้น IC_1 และ IC_2) สัมผัสกับเส้นรายได้ ณ a และ b ตามลำดับ ซึ่งหมายถึงว่าผู้ที่คิดว่าตนเองจะต้องใช้เวลา มีความลำบากมากในช่วงระหว่างการศึกษาระดับปริญญาโทจะตัดสินใจไม่ทำการศึกษาต่อ โดยจะบริโภคการศึกษาที่ระดับปริญญาตรี ในขณะที่ผู้มีความสามารถก็จะบริโภคการศึกษาในระดับปริญญาโท ซึ่งเป็นจุดสัมผัสของเส้น IC_2 กับเส้นรายได้

3.2 แนวคิดอุปสงค์ในเชิงราคาเปรียบเทียบ ข้อสมมติที่สำคัญประการหนึ่งในทางเศรษฐศาสตร์ คือ มนุษย์ทุกคนเป็นผู้มีเหตุผล (Rational Person) การกระทำทุกอย่างจึงเป็นไปเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองสูงที่สุด การศึกษาก็เช่นเดียวกัน บุคคลหรือเอกชนแต่ละคนจะทำการศึกษาไปจนถึงจุดอัตราผลตอบแทนทางการศึกษาเท่ากับอัตราดอกเบี้ย ถ้าอัตราดอกเบี้ยสูงความต้องการการศึกษาจะต่ำ แต่ถ้าอัตราดอกเบี้ยต่ำจะสนใจให้เคลื่อนย้ายเงินทุนไปทำการศึกษาในปริมาณที่มากขึ้น ซึ่งอุปสงค์ที่มีต่อการศึกษาของแต่ละบุคคลนี้สามารถนำมารวมกันเข้าเป็นอุปสงค์ที่มีต่อการศึกษาของทั้งตลาด

ในการพิจารณาอุปสงค์ที่มีต่อการศึกษาของแต่ละคนจะพิจารณาจาก (1) ผลตอบแทนของการศึกษาและ (2) อัตราดอกเบี้ยซึ่งสะท้อนถึงต้นทุนเสียโอกาสของการนำเงินมาลงทุน

ทำการศึกษา จากสองส่วนนี้ สามารถนำไปหาอุปสงค์ที่มีต่อการศึกษาของแต่ละบุคคล ได้ตามภาพที่ 3

ภาพที่ 3 อุปสงค์ที่มีต่อการศึกษาของแต่ละบุคคล

กำหนดให้

r คือ อัตราดอกเบี้ยหรืออัตราผลตอบแทนสูงสุดจากการลงทุนทางอื่น

i คือ อัตราผลตอบแทนทางการศึกษา

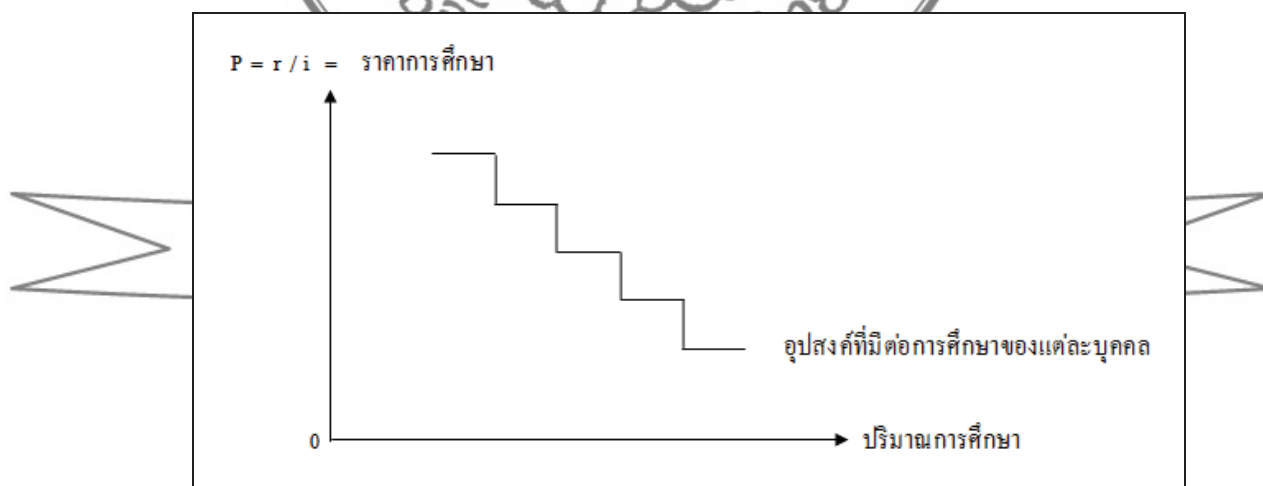
r/i คือ ราคาของการศึกษา (Price of Education)

ถ้าอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนในพันธบัตรรัฐบาลเพิ่มสูงขึ้น ราคาการศึกษา ก็จะเพิ่มสูงขึ้นด้วย เป็นผลให้ความต้องการการศึกษาลดต่ำลง แต่ถ้าอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนในพันธบัตรรัฐบาลลดต่ำลง ราคาการศึกษา ก็จะลดลง ทำให้ความต้องการการศึกษามุ่งสูงขึ้น เพราะฉะนั้นเส้นอุปสงค์ที่มีต่อการศึกษาจึงเป็นเส้นที่ลาดจากซ้ายมาขวา ดังเช่นเส้นอุปสงค์ที่มีต่อราคาของสินค้าโดยทั่วไป

เส้นอุปสงค์ที่มีต่อการศึกษาหาได้นี้นับได้ว่า เป็นสิ่งที่ผู้วางนโยบายทางการศึกษาทั้งหลายสนใจ เป็นต้นว่า หากผู้วางนโยบายต้องการให้มีแรงงานที่จบในระดับปริญญาโทมากขึ้น ผู้วางนโยบายก็จะทำการเปลี่ยนแปลงปรับค่าเล่าเรียนทางการศึกษาระดับนี้ให้ต่ำลง เพื่อลดต้นทุนทางการศึกษาและทำให้ผลตอบแทนทางการศึกษาเพิ่มขึ้นในท้ายที่สุด อย่างไรก็ตามการดึงดูความสนใจของผู้ที่ต้องการจะลงทุนทำการศึกษาในระดับปริญญาตรี อย่างไรก็ตามการวางนโยบายจะได้ผลก็ต่อเมื่อต้องการมีการพิสูจน์ให้เห็นเด่นชัดเสียก่อนว่า อุปสงค์ที่มีต่อการศึกษา มีความสัมพันธ์

กับผลตอบแทนทางการศึกษา หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ปริมาณการศึกษาและราคาการศึกษามีความสัมพันธ์ซึ่งกัน

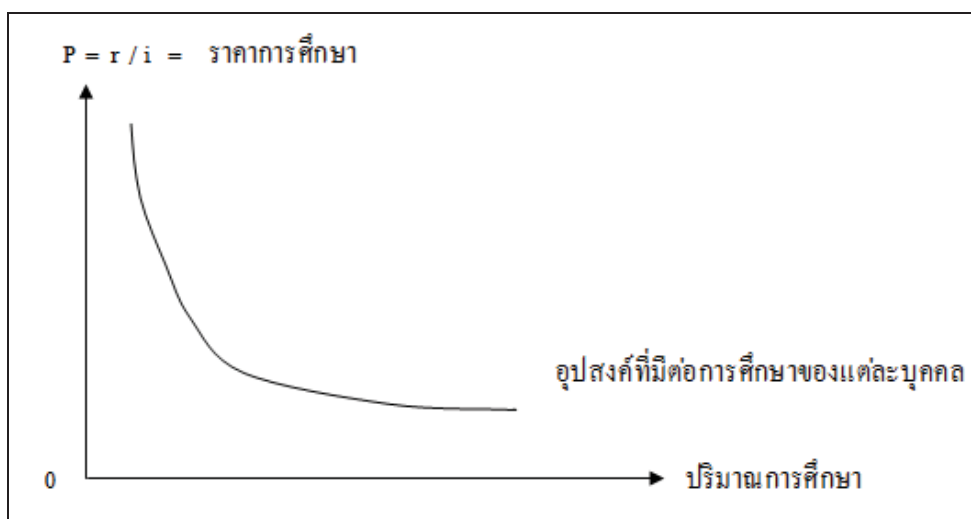
เส้นอุปสงค์ที่มีต่อการศึกษาในความเป็นจริง อาจไม่ได้ลาดจากซ้ายลงมาขวาดังในภาพที่ 3 ทั้งนี้ด้วยเหตุผล 2 ประการ ประการแรก การศึกษามีลักษณะเหมือนสินค้าที่ต้องบริโภคทั้งจำนวน เพราะเมื่อตัดสินใจลงทุนทำการศึกษาแล้ว ก็มักจะต้องเรียนให้จบการศึกษาในแต่ละระดับ เช่น ตัดสินใจเรียนต่อในระดับปริญญาโท แสดงให้เห็นว่าการศึกษาเป็นสิ่งที่แบ่งแยกไม่ได้ เมื่อเป็นดังนี้เส้นอุปสงค์ที่มีต่อการศึกษาของแต่ละบุคคลจึงน่าจะเป็นแบบขั้นบันได (Step Function) มากกว่าที่จะเป็นเส้นลาดเอียงจากซ้ายมาขวา ดังภาพที่ 4 ประการที่สอง เส้นอุปสงค์ที่มีต่อการศึกษาจะลาดเอียงจากซ้ายมาขวาตามภาพได้ก็เมื่อผลตอบแทนที่ได้จากการศึกษาเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลง (Diminishing Return) ตามทฤษฎีหากผลผลิตที่เกิดขึ้นจากการใช้ปัจจัยการผลิต 2 ชนิด ชนิดหนึ่งเป็นปัจจัยผันแปร อีกชนิดหนึ่งเป็นปัจจัยคงที่แล้วการผลิตเพิ่มขึ้นโดยไม่สามารถเปลี่ยนแปลงปัจจัยคงที่ได้ จะทำให้ผลได้เพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลง ทำนองเดียวกันถ้าถือว่ามนุษย์หรือบุคคลที่ทำการศึกษามากขึ้นๆ ความสามารถของคนๆ นั้นในการรับรู้ซึ่งมีอยู่จำกัด (คงที่) จะทำให้ผลได้เพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลง นอกจากนี้การทำการศึกษาเพิ่มขึ้นจะทำให้ต้นทุนค่าเสียโอกาสเพิ่มสูงขึ้น ผลตอบแทนที่ได้รับจากการศึกษาจึงเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลง

ภาพที่ 4 อุปสงค์ที่มีต่อการศึกษาแบบขั้นบันได

สำหรับเส้นอุปสงค์ที่มีต่อการศึกษาของตลาดจะเป็นเส้นที่ลาดจากซ้ายลงขวาหรือไม่ นั้น ขึ้นอยู่กับอุปสงค์ที่มีต่อการศึกษาของเอกชนแต่ละคน กล่าวคือ ถ้าอุปสงค์ที่มีต่อการศึกษาของ

เอกชนที่เส้นที่ลาดจากซ้ายมาขวา อุปสงค์ที่มีต่อการศึกษาของตลาดซึ่งได้จากการรวมอุปสงค์ของเอกชนเข้าด้วยกันนั้นก็ควรเป็นเส้นที่ลาดจากซ้ายมาขวาด้วย ดังแสดงในภาพที่ 5

ภาพที่ 5 เส้นอุปสงค์ที่มีต่อการศึกษาของส่วนรวม

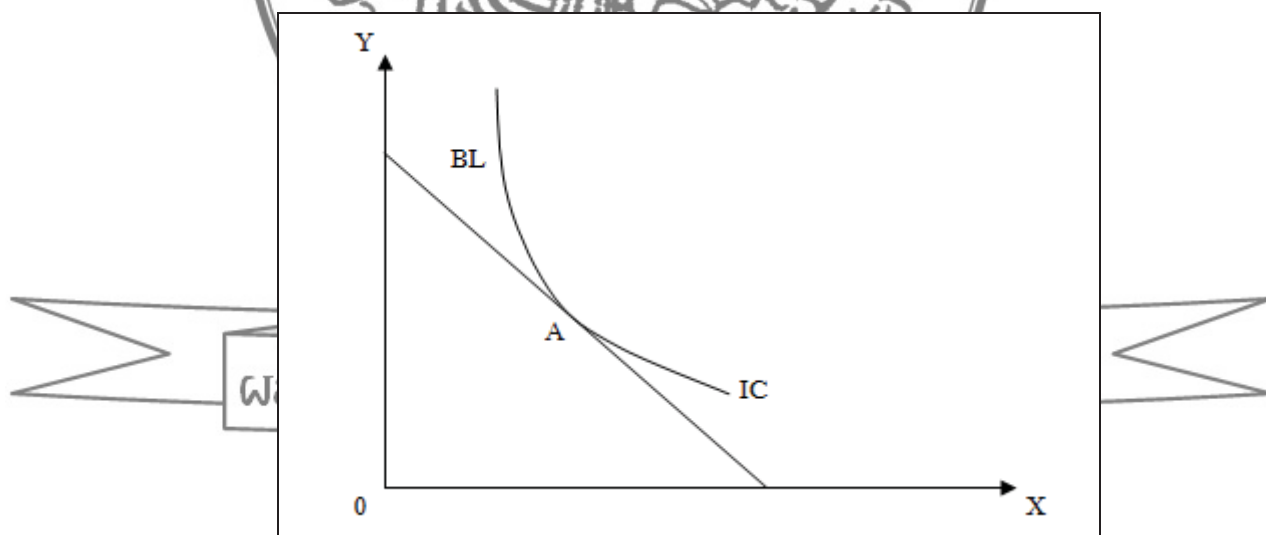
เช่นเดียวกับกรณีของเอกชนแต่ละคน ถ้าอัตราผลตอบแทนทางการศึกษาลดต่ำลง ราคาการศึกษาจะสูง พร้อมทั้งจึงให้ปริมาณความต้องการการศึกษาลดลง แต่ถ้าอัตราผลตอบแทนทางการศึกษาเพิ่มสูงขึ้น ราคาการศึกษาจะลดต่ำลงและความต้องการการศึกษาก็จะเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม เส้นอุปสงค์ที่มีต่อการศึกษาของตลาดจะไม่ใช้เส้นที่ลาดจากซ้ายมาขวา ถ้าอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนไม่ได้เพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลง ข้อสังเกตประการหนึ่งเกี่ยวกับการหาเส้นอุปสงค์ของตลาดก็คือ เส้นอุปสงค์ของตลาดแม้จะเป็นไปในกรณีที่เกิดจากการรวมเส้นอุปสงค์ของแต่ละบุคคลเข้าด้วยกัน (อัตราผลตอบแทนเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลง) ก็ตาม การหาเส้นอุปสงค์ของตลาดไม่อาจกระทำได้ง่าย ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผลที่ว่า ณ ระดับการศึกษาหนึ่งๆ เช่น การเรียนต่อในระดับปริญญาโท อัตราผลตอบแทนทางการศึกษาของบุคคลแต่ละคนจะไม่เท่ากัน เมื่อเป็นเช่นนี้การรวมอัตราผลตอบแทนของทุกคนเข้าด้วยกันจึงทำได้ค่อนข้างยาก

จากที่กล่าวมาเป็นการพิจารณาหลักเกณฑ์การลงทุนทางการศึกษา ซึ่งถ้าพิจารณาแต่เฉพาะทางด้านเศรษฐศาสตร์แล้ว บุคคลแต่ละคนหรือสังคมจะตัดสินใจลงทุนทำการศึกษาต่อเมื่อผลตอบแทนที่คาดหวังจะได้รับจากการลงทุนคุ้มกับต้นทุนที่ต้องเสียไป การลงทุนจะเกิดขึ้นเมื่ออัตราผลตอบแทนจากการศึกษาสูงกว่าหรืออย่างน้อยต้องเท่ากับอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนทางอื่นๆ อย่างไรก็ตาม ในสภาพความเป็นจริง การพิจารณาการลงทุนทำการศึกษาจะพิจารณาแต่เฉพาะ

ปัจจัยด้านเศรษฐศาสตร์อย่างเดียวไม่ได้ จำเป็นต้องนำปัจจัยด้านสังคมและด้านการเมือง โดยเฉพาะการลงทุนจัดการศึกษาให้ของรัฐบาลมาพิจารณาาร่วมด้วย แม้ว่าอัตราผลตอบแทนจากการศึกษาที่บุคคลได้รับจะต่ำกว่าอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนทางอื่นอยู่บ้างก็ตาม แต่การศึกษาในระดับที่สูงขึ้นไป ก็ช่วยให้บุคคลผู้นั้นได้รับการยกย่องยอมรับในสังคมหรือเป็นพลังสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ เป็นต้น

3.3 การตัดสินใจเลือกการบริโภค จากแนวคิดของทฤษฎีผู้บริโภค (Consumer Theory) ที่ว่าผู้บริโภคจะตัดสินใจเลือกบริโภคสินค้าใดๆ หรือสัดส่วนของสินค้าใดนั้น ผู้บริโภคได้พิจารณาถึงปัจจัยที่สำคัญทั้งหมดแล้วไม่ว่าต้นทุน โดยเปรียบเทียบของทางเลือกอื่นๆ ทั้งหมด ความพอใจ (Taste) ของตนเองต่อสินค้าทางเลือกรวมทั้งงบประมาณที่ตนเองมีอยู่ ซึ่งจุดที่จะให้ผู้บริโภคมีความพอใจสูงสุด ก็คือ จุดที่ความชันของเส้นความพอใจเท่ากัน (Indifferent Curve) เท่ากับความชันของเส้นงบประมาณ (Budget Line) โดยที่จุด A คือจุดที่งบประมาณหน่วยสุดท้าย จะให้ความพอใจในการบริโภคสินค้า X และสินค้า Y เท่ากันหรือจุดที่

$$\frac{MU_X}{MU_Y} = \frac{P_X}{P_Y}$$

ภาพที่ 6 จุดดุลยภาพของการบริโภค

แต่อย่างไรก็ตาม ในกรณีศึกษาครั้งนี้เป็นการพิจารณาที่ผู้บริโภคจะต้องเลือกบริโภคสินค้าใดสินค้านั้นเท่านั้น (เลือกศึกษาคณะบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ ฯลฯ) และกลุ่มตัวอย่างของการศึกษาเป็นการศึกษาของผู้ที่เลือกเรียนสาขาวิชาการประกอบการเท่านั้น

ดังนั้นภายใต้แนวคิดของทฤษฎีผู้บริโภคข้างต้น หมายถึง กรณีที่จุดดุลยภาพ (Optimal Solution) เป็น Corner Solution ซึ่งเป็นจุดที่ผู้บริโภคตัดสินใจเลือกศึกษาในสาขาวิชาการประกอบการ ซึ่งกรณีที่จะทำให้เกิด Corner Solution ได้นั้นจะประกอบด้วยปัจจัยต่างๆ ที่สำคัญสองส่วน คือปัจจัยทางด้านต้นทุน โดยเปรียบเทียบ ซึ่งจะกำหนดความชันของงบประมาณ และปัจจัยที่มีต่อเส้นความพอใจเท่ากันของผู้บริโภคที่มีต่อสาขาวิชาประกอบการและสาขาอื่นๆ ซึ่งปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดความชันของเส้นความพอใจเท่ากัน ได้แก่ ความต้องการการยอมรับจากสังคม ความต้องการหาเพื่อนใหม่ หรือเพื่อเป็นความภาคภูมิใจของครอบครัวและตนเอง และปัจจัยอื่นๆ ที่แสดงถึงพฤติกรรมการตัดสินใจเพื่อตอบสนองความพึงพอใจของตนที่สามารถแสดงจากตัวชี้วัดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจที่ส่งผลต่อลักษณะของเส้นความพอใจเท่ากัน (Indifference Curve) และปัจจัยด้านเส้นงบประมาณ ได้แก่ ระยะเวลาและค่าใช้จ่ายในการศึกษาในวิชาการประกอบการสูงกว่าและประหยัดกว่าการศึกษาสาขาวิชาอื่น การสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีจากสาขาวิชาการประกอบการทำให้มีพื้นฐานด้านการประกอบธุรกิจดีกว่าคนที่สำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาอื่น หรือโอกาสในการหางานที่มีมากกว่าและสามารถทำรายได้ได้สูงกว่า

ปัจจัยที่ทำให้ตัดสินใจเลือกศึกษาปริญญาโทสาขาวิชาการประกอบการแทนการเลือกสาขาวิชาอื่น ก็อาจขึ้นอยู่กับเปรียบเทียบราคาของการศึกษา หรือพฤติกรรมความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อสาขาวิชาการประกอบการ ถ้าหากกลุ่มตัวอย่างตัดสินใจศึกษาต่อโดยพิจารณาจากการเปรียบเทียบราคา (ทั้งทางตรงและทางอ้อม) ของการศึกษา ซึ่งถ้าราคาของการศึกษาในสาขาวิชาการประกอบการถูกกว่าคณะอื่น โดยเปรียบเทียบแล้วนั้น อาจเป็นจุดดึงดูดให้กลุ่มตัวอย่างตัดสินใจศึกษาต่อสาขาวิชาการประกอบการมากกว่าสาขาวิชาอื่น

จากแนวคิดของอุปสงค์การศึกษา สามารถนำมาสร้างเป็นกรอบแนวคิดของผู้บริโภคต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ที่คงที่และผันแปร ซึ่งสามารถดึงดูดผู้บริโภคแต่ละคนด้วย เช่น ค่าเล่าเรียน และอัตราผลตอบแทนต่างๆ

เป็นต้น ที่สามารถนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบในเรื่องอุปสงค์ของการศึกษาได้ ว่าสำเร็จการศึกษาแล้วความรู้ที่ได้รับและผลตอบแทนนั้นคุ้มค่าเงินทั้งทางตรงและทางอ้อมได้มากน้อยเพียงใด

4. แนวคิดที่เกี่ยวกับคุณค่าตราสินค้า (Brand Equity)

คุณค่าเป็นคุณค่าที่เพิ่มขึ้นมาในผลิตภัณฑ์และบริการซึ่งคุณค่านี้อาจสะท้อนถึงวิธีที่ผู้บริโภคคิด (Think) รู้สึก (Feel) และแสดง (Act) โดยการให้ความสำคัญต่อตราสินค้า เช่นเดียวกับราคา (Price) ส่วนครองตลาด (Market share) และความสามารถในการทำกำไร คุณค่าตราสินค้า

เป็นสินทรัพย์ที่ไม่สามารถจับต้องได้ ซึ่งมีคุณค่าด้านจิตวิทยาและด้านการเงินต่อบริษัท (ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ 2550: 315)

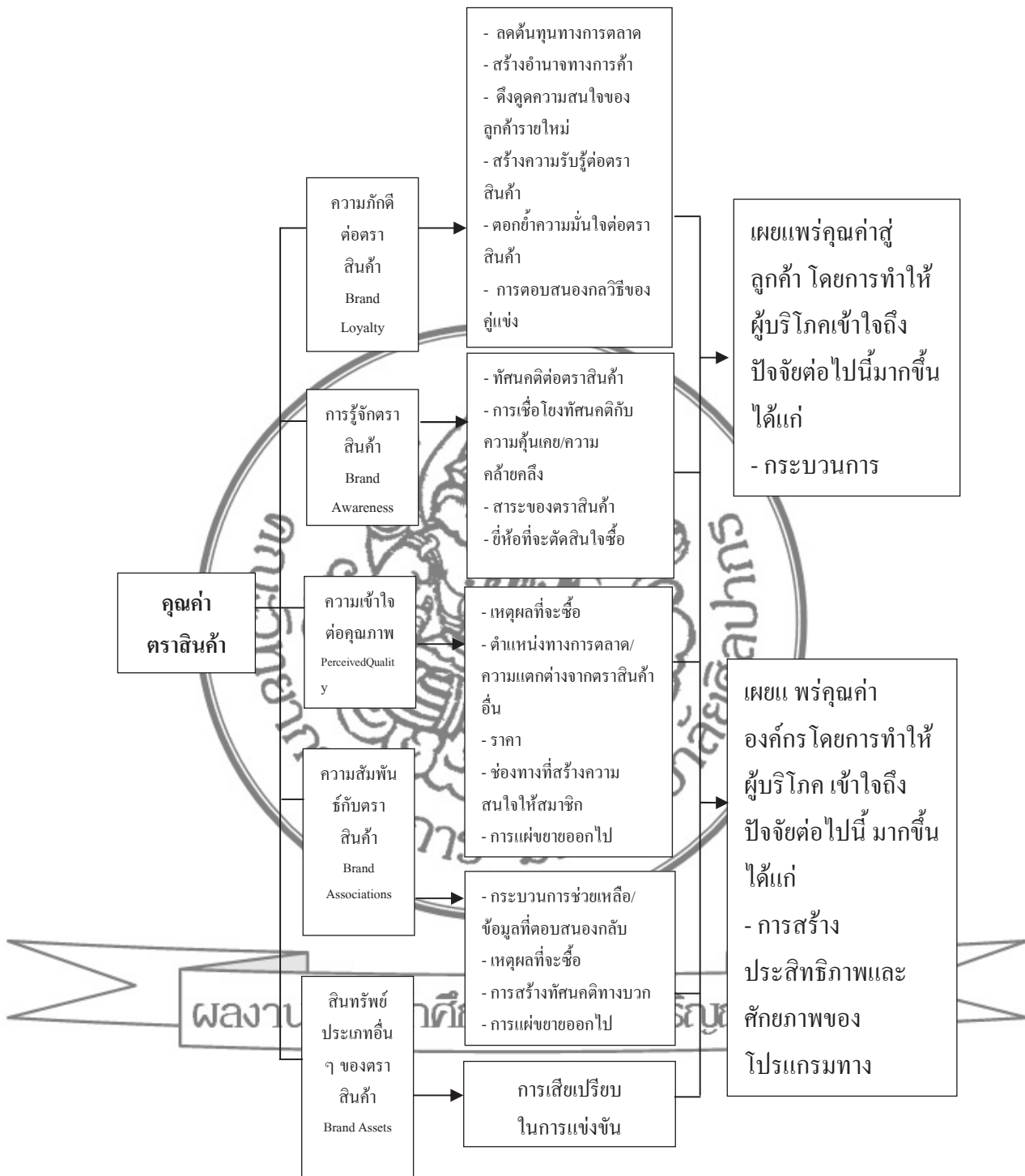
คุณค่าตราสินค้านั้น จะถูกตีความหมายในรูปของผลลัพธ์ทางการตลาดที่มีลักษณะเฉพาะตัว อันเป็นผลเนื่องมาจากตราสินค้านั้นๆ หรือถ้าจะกล่าวง่าย ๆ ก็คือ คุณค่าตราสินค้านั้นจะก่อให้เกิดผลลัพธ์ของการดำเนินงานทางการตลาดที่แตกต่างกันระหว่างสินค้าที่เหมือนกัน แต่มีคุณลักษณะของตราสินค้า ไม่ว่าจะป็นชื่อตราสินค้า หรือองค์ประกอบอื่นๆ ของตราสินค้าที่ต่างกัน นอกจากนี้ เกลเลอร์ยังได้กล่าวอีกว่า คุณค่าตราสินค้านี้ เป็นตัวแสดงถึงมูลค่าเพิ่มที่เกิดขึ้นกับตัวสินค้า ซึ่งเป็นผลมาจากการลงทุนในอดีตในการทำการตลาดให้กับตราสินค้านั้นๆ

คุณค่าของตราผลิตภัณฑ์หมายถึงมูลค่าของตราสินค้าที่มีพื้นฐานมาจากความนิยม ยอมรับของผู้บริโภค เช่น ความจงรักภักดีที่ผู้บริโภคมีต่อตราสินค้า การรับรู้ตราสินค้า การยกย่องในด้านคุณภาพ และรวมถึงสิ่งที่วัดได้อย่างเป็นรูปธรรม เช่นมูลค่าสิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า บริษัทที่สามารถสร้างความแข็งแกร่งให้กับคุณค่าผลิตภัณฑ์ของตน จะได้เปรียบและมีผลดีต่อการตลาดมาก เนื่องจากผู้บริโภคเชื่อมั่นในผลิตภัณฑ์ที่นำออกจำหน่ายในตลาด เมื่อมีการนำเสนอผลิตภัณฑ์ใหม่สู่ตลาด จึงสามารถสร้างความรับรู้และความเชื่อมั่นให้แก่ผู้บริโภคได้เร็ว ทำให้สินค้าใหม่ที่นำออกสู่ตลาดมียอดขายที่สูงในเวลาไม่นานนัก (สุดาพร คุณทูลบุตร 2549 : 144-145)

คุณค่าตราสินค้า คือกลุ่มของทรัพย์สิน (Assets) หรือหนี้สิน (Liabilities) ที่เชื่อมโยงกับตราสินค้า ไม่ว่าจะป็นชื่อ หรือสัญลักษณ์ก็ตาม ซึ่งกลุ่มของทรัพย์สินดังกล่าวนี้สามารถที่จะเพิ่มหรือลดมูลค่าของสินค้า หรือบริการที่มีต่อบริษัท หรือต่อลูกค้าได้ องค์ประกอบของคุณค่าตราสินค้า (Brand Equity) จากความสำคัญของคุณค่าตราสินค้าในสายตาของผู้บริโภค และคุณสมบัติของตราสินค้าทำให้การศึกษาเกี่ยวกับตราสินค้านั้นจะเน้นและให้ความสำคัญในสายตาของผู้บริโภค ซึ่งแนวคิดและแบบจำลองคุณค่าของตราสินค้าของแอกเลอร์ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2548: 223) อธิบายว่าคุณค่าของตราสินค้านั้นมีองค์ประกอบ 5 อย่างด้วยกันคือ

1. ความภักดีต่อตราสินค้า (Brand Loyalty)
2. การรับรู้ต่อตราสินค้า (Brand Awareness)
3. ความเข้าใจต่อคุณภาพ (Perceived Quality)
4. ภาพลักษณ์ที่เชื่อมโยงกับตราสินค้า (Brand Associations)
5. การสร้างมูลค่าตราที่ยื้อให้กลายเป็นสินทรัพย์ (Brand Asset)

ดังนั้นในการสร้าง Brand Equity จึงหมายถึงการลงทุนเพื่อสร้างและยกระดับความแข็งแกร่งของปัจจัยดังกล่าว โดยมีกระบวนการสร้างโดยสรุปตามแผนภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 7 แสดง การสร้าง และคุณค่าของ Brand Equity

1. การรับรู้ต่อตราสินค้า (Brand Awareness) การรู้จักชื่อสินค้า เป็นองค์ประกอบหนึ่งของคุณค่าตราสินค้า และจัดว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่จะทำให้เกิดพฤติกรรมการซื้อ เพราะการที่ตราสินค้าใด ๆ สามารถเข้ามาอยู่ในใจผู้บริโภคได้ในขณะที่กำลังนึกถึงสินค้าประเภทนั้น ๆ อยู่ ก็ย่อมแสดงว่าตราสินค้านั้นมีความมั่นคงอยู่ในใจของผู้บริโภคว่า มีคุณภาพดีและเชื่อถือได้ ดังนั้น จึงมักถูกเลือกซื้อหรือใช้มากกว่าตราสินค้าที่ไม่เป็นที่รู้จัก ซึ่งตราสินค้าไทยจะช่วยลดปัญหาการแข่งขันทางด้านราคา เพราะสัญลักษณ์ตราสินค้าไทยและตราสินค้าของผู้ประกอบการจะสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ ผ่านคุณค่าตราสินค้า (Brand Value) และมูลค่าของตราสินค้า (Brand Equity)

2. ความเข้าใจต่อคุณภาพ (Perceived Quality) คุณภาพที่ถูกรับรู้ หมายถึง ความรู้สึกของผู้บริโภคที่รับรู้ถึงคุณภาพโดยรวม หรือคุณภาพที่เหนือกว่าสินค้าตราอื่นของตราสินค้าตราใดตราสินค้าหนึ่ง โดยจะมีการคำนึงถึงวัตถุประสงค์ในการใช้งานหรือคุณสมบัติของสินค้านั้น ๆ จัดว่าเป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งของคุณค่าตราสินค้า เพราะเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้บริโภคได้รับทราบถึงความแตกต่างและตำแหน่งของสินค้านั้นรวมทั้งทำให้ผู้บริโภคมีเหตุผลที่จะซื้อสินค้านั้นด้วย

3. ภาพลักษณ์ที่เชื่อมโยงกับตราสินค้า (Brand Associations) ความสัมพันธ์กับตราสินค้า หมายถึง ความสัมพันธ์ซึ่งเชื่อมโยงตราสินค้าเข้ากับภาพทรงจำของผู้บริโภค เช่น เมื่อจะซื้อสินค้าไทย ก็จะนึกถึงความประณีตพิถีพิถัน เป็นต้น ดังนั้น ตราสินค้าจึงมีส่วนช่วยให้ผู้บริโภคสามารถดึงภาพเกี่ยวกับตราสินค้าออกมาจากความทรงจำ ทำให้สินค้ามีความแตกต่างจากคู่แข่งรวมทั้งทำให้ผู้บริโภคมีเหตุผลในการซื้อสินค้าโดยการสร้างทัศนคติเชิงบวกให้กับตราสินค้า

4. ความภักดีต่อตราสินค้า (Brand Loyalty) ความภักดีต่อตราสินค้า เป็นสิ่งแสดงถึงความยึดมั่นที่ผู้บริโภคมีต่อตราสินค้า ความภักดีต่อตราสินค้าจัดว่าเป็นองค์ประกอบของคุณค่าของตราสินค้า (Brand Equity) ที่มีความสำคัญ เพราะจะสะท้อนให้เห็นว่าผู้บริโภคจะเปลี่ยนไปใช้สินค้าอื่นหรือไม่ รวมทั้งยังเป็นองค์ประกอบหลักที่ทำให้ผู้บริโภคเกิดการซื้อซ้ำซึ่งเป็นสิ่งสะท้อนให้เห็นถึงศักยภาพทางการตลาดของตราสินค้านั้น

5. สินทรัพย์ประเภทอื่น ๆ ของตราสินค้า (Other Proprietary Brand Assets) สินทรัพย์ของตราสินค้า เช่น เครื่องหมายการค้า หรือความสัมพันธ์ช่องทางการจัดจำหน่าย เป็นต้น จัดว่าเป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งของคุณค่าตราสินค้า เนื่องจากสิ่งเหล่านี้เป็นสินทรัพย์ที่มีค่า ซึ่งจะช่วยปกป้องตราสินค้าจากคู่แข่งได้

จากคุณค่าอันเอกลักษณ์ ความหมายของ Brand equity และแนวคิดเกี่ยวกับคุณค่าตราสินค้า สามารถสรุปได้ดังนี้ คือ คุณค่าของตราสินค้ามีความสำคัญต่อการตัดสินใจของผู้บริโภค ผู้บริโภคให้ความสำคัญในเรื่องของ Brand Equity เพราะการที่รู้จักชื่อตราสินค้าจะทำให้มีผลเชิงบวกต่อการตอบสนองความต้องการของผลิตภัณฑ์หรือการบริการ คุณค่าตราสินค้าเป็นผลสืบ

เนื่องมาจากการที่ผู้บริโภคแสดงความชอบในผลิตภัณฑ์หนึ่งมากกว่าผลิตภัณฑ์หนึ่ง ทั้งที่ผลิตภัณฑ์ทั้งสองมีคุณลักษณะเหมือนกันทุกประการ การวัดคุณค่าตราสินค้าพิจารณาจากการที่ลูกค้ายินดีที่จะจ่ายเงินเพิ่มให้กับตราสินค้าใดสินค้าหนึ่งโดยเฉพาะสูงถึงระดับหนึ่ง

5. ทฤษฎีเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์

แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ เป็นการศึกษาและวิจัยกลุ่มตัวอย่างในยุคเริ่มแรก โดยนับว่าเป็นการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างแบบง่าย ไม่ได้ใช้ตัวแปรที่เป็นนามธรรม หรือตัวแปรทางด้านจิตใจ อาทิ ทักษะคิด ค่านิยม แรงจูงใจ ตัวแปรที่นำมาใช้ในการศึกษาเป็นตัวแปรที่ผู้ศึกษาสามารถเห็นได้ชัดเจน หรือสามารถวัดได้ด้วยการใช้คำถามแบบตรงไปตรงมา เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานะภาพ อาชีพ เป็นต้น โดยตัวแปรกลุ่มนี้ ก็คือ ตัวแปรทางประชากรศาสตร์ (Demographic Variables) ของผู้ศึกษาที่ต้องการศึกษา

แนวคิดทางด้านประชากรศาสตร์อยู่บนรากฐานที่ว่า พฤติกรรมต่างๆ ของมนุษย์เกิดขึ้นตามแรงผลักดันจากภายนอก (Exogenous Factor) โดยเชื่อว่า มนุษย์จะดำเนินชีวิตตามแบบฉบับที่สังคมวางไว้ เช่น พฤติกรรมของคนวัยเดียวกันจะเป็นเช่นเดียวกัน ลักษณะนิสัยของผู้หญิงจะแตกต่างไปจากผู้ชาย พฤติกรรมของผู้ที่มีการศึกษาจะต่างจากผู้ที่ไม่มีการศึกษา เป็นต้น ทั้งนี้เนื่องจาก สังคมโดยทั่วไปจะกำหนดให้บุคคลที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีแบบแผนพฤติกรรมที่แตกต่างกันด้วย

เมื่อบุคคลที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีแบบแผนพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การตัดสินใจเลือกจึงถือว่าเป็นพฤติกรรมอย่างหนึ่งของบุคคล ย่อมเป็นไปตามหลักการดังกล่าวเช่นกัน กล่าวคือ บุคคลที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน ย่อมมีพฤติกรรมการตัดสินใจเลือกที่แตกต่างกันด้วย (ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ 2542 : 64)

ตัวแปรทางประชากรศาสตร์ (Demographic Variables) ที่ผลงานวิจัยที่ผ่านมาให้การยอมรับและนิยมนำมาพิจารณาในการศึกษาพฤติกรรมการตัดสินใจของผู้ศึกษา ได้แก่

เพศ (Sex) ในการศึกษาเกี่ยวกับผู้ศึกษาตามแนวการวิเคราะห์โดยใช้ตัวแปรทางประชากรศาสตร์ นักวิจัยยังให้ความสนใจกับความแตกต่างในพฤติกรรมการตัดสินใจระหว่างเพศชายและเพศหญิงด้วย แม้ว่าจะไม่พบความแตกต่างเด่นชัดมากเท่ากับอายุและการศึกษา แต่ก็ยังคงมีความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิง (ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ 2542 : 69) ทั้งนี้เนื่องมาจากความแตกต่างทางด้านความคิด ค่านิยม และทัศนคติ ซึ่งเป็นเพราะสังคมและวัฒนธรรมได้กำหนดบทบาทและกิจกรรมของคนสองเพศไว้ต่างกัน โดยทั่วไปผู้หญิงมักจะเป็นคนที่มีจิตใจอ่อนไหว

หรือเจ้าอารมณ์ และถูกชักจูงได้ง่ายกว่าเพศชาย ในขณะที่เพศชายจะใช้เหตุผลมากกว่าผู้หญิงและยังสามารถจดจำข่าวได้ดีกว่าอีกด้วย

อายุ (Age) เป็นตัวแปรที่มีความสำคัญมา ทั้งนี้เพราะแบบแผนความคิดและประสบการณ์ของบุคคลนั้น มักจะถูกกำหนดมาจากบริบททางสังคมในช่วงเวลานั้นๆ อายุของผู้ศึกษาจึงสามารถช่วยบ่งชี้ได้ว่า บุคคลนั้นเป็นคนรุ่นไหน (Generation) โดยที่แต่ละช่วงเวลาหรือแต่ละรุ่นนั้น สภาพแวดล้อมระดับกว้างของสังคมก็จะแตกต่างกันออกไป ดังนั้น สาเหตุที่สามารถนำอายุมาเป็นตัวแปรในการแบ่งกลุ่มและศึกษาถึงพฤติกรรมของผู้ศึกษาได้ เพราะคนในอายุรุ่นราวคราวเดียวกันจะผ่านประสบการณ์ทางสังคมที่คล้ายคลึงกัน (กาญจนา แก้วเทพ 2542 : 179) โดยทั่วไป คนที่มีอายุน้อยมักจะมีความคิดเสรีนิยม ยึดถือในอุดมการณ์และมองโลกในแง่ดี ในขณะที่คนอายุมากมักจะมีความคิดอนุรักษนิยม ยึดถือการปฏิบัติและมองโลกในแง่ร้าย ทั้งนี้เนื่องมาจากคนที่มีอายุมากจะมีประสบการณ์ในชีวิตมากกว่า เคยประสบปัญหาต่างๆ และผ่านช่วงเวลาที่ยากลำบากมากกว่าคนที่มีอายุน้อยนั่นเอง นอกจากนี้แล้ว คนที่มีอายุน้อยมักจะถูกชักจูงหรือเปลี่ยนใจได้ง่ายมากกว่าคนที่มีอายุมาก และคนที่มีความต้องการในสิ่งต่างๆ แตกต่างกันไปด้วย เช่น คนที่มีอายุมากมักต้องการความปลอดภัยในชีวิต ในขณะที่คนที่มีอายุน้อยมักสนใจในเรื่องการศึกษา เป็นต้น

ระดับการศึกษา (Education) จากงานวิจัยที่ผ่านมา นักวิชาการพบว่า การศึกษาในระดับที่แตกต่างกันในระบบการศึกษาและประเภทของสาขาวิชาที่ศึกษาที่แตกต่างกันส่งผลทำให้บุคคลมีความรู้สึกรู้คิด อุดมการณ์ ทักษะ ค่านิยมและความต้องการที่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้รับสารโดยพฤติกรรมการเปิดรับสื่อและการศึกษามีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการเปิดรับข่าวและเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสาธารณชนและมีความสัมพันธ์ในทางลบกับการเปิดรับเนื้อหาด้านบันเทิงจากสื่อ (ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ 2542 : 68)

สถานะทางเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Status) ตัวแปรที่สามารถบ่งบอกสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ดังนี้ 1) รายได้ (Income) เป็นตัวแปรที่มีบทบาทใกล้เคียงกับตัวแปรทางการศึกษา เนื่องจากเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันสูงมาก ซึ่งโดยทั่วไปแล้วพบว่าบุคคลที่มีการศึกษาสูง มักจะมีรายได้สูงมากตามไปด้วย และผลวิจัยที่ผ่านมาได้แสดงให้เห็นว่า เมื่อบุคคลมีรายได้สูงขึ้นจะมีการเลือกใช้สื่อหลายประเภทมากขึ้น (กาญจนา แก้วเทพ 2542 : 183) และการมีระดับการศึกษาของบุคคลที่มีรายได้สูงมักเป็นคนที่มีการศึกษาสูงด้วยและนำไปใช้ประโยชน์ นั่นเป็นเพราะว่าบุคคลที่มีรายได้สูง มักมีการศึกษาสูงและมีตำแหน่งหน้าที่การงานที่ดี ซึ่งจะถูกผลักดันให้มีความจำเป็นต้องเรียนรู้และแสวงหาความรู้มากขึ้น 2) อาชีพ (Occupation) บุคคลที่มีอาชีพต่างกันย่อมมองโลก มีทัศนคติ แนวคิดและอุดมการณ์ที่แตกต่างกัน บุคคลที่มีอาชีพ

รับราชการมักจะคำนึงถึงเรื่องยศถาบรรดาศักดิ์ ศักดิ์ศรี และเกียรติภูมิของความเป็นข้าราชการ ในขณะที่บุคคลซึ่งทำงานในธุรกิจเอกชนอาจคำนึงถึงรายได้และการมีศักดิ์ศรีของตนด้วยเงินทองที่สามารถหาซื้อหรือจับจ่ายใช้สอยสิ่งที่คุณต้องการเพื่อรักษาสถานภาพทางสังคมของตน อย่างไรก็ตาม แม้แต่บุคคลที่ประกอบอาชีพเดียวกันก็มีความคิดเห็น ค่านิยมและพฤติกรรมที่แตกต่างกันได้ อันเป็นผลทำให้พฤติกรรมในการใช้และเปิดรับสื่อย่อมแตกต่างกันด้วย (ปรมะ สตะเวทิน 2541 : 109)

การแบ่งส่วนตลาดตามลักษณะทางประชากรศาสตร์เป็นการแบ่งส่วนตลาดโดยใช้หลักด้านประชากรศาสตร์ ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์จะสามารถเข้าถึง และมีประสิทธิผลต่อการกำหนดตลาดเป้าหมาย รวมทั้งง่ายต่อการวัดมากกว่าตัวแปรอื่น (ปณิศา สัตยชานนท์ 2548: 113-114)

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ รวมถึง อายุเพศ วงจรชีวิตของครอบครัว การศึกษา รายได้ เป็นต้น ลักษณะดังกล่าวมีความสำคัญต่อนักการตลาดเพราะมันเกี่ยวข้องกับอุปสงค์ (Demand) ในตัวสินค้าทั้งหลาย การเปลี่ยนแปลงทางประชากรศาสตร์ชี้ให้เห็นถึงการเกิดขึ้นของตลาดใหม่และตลาดอื่นก็จะหมดไป หรือลดความสำคัญลง ลักษณะประชากรศาสตร์ที่สำคัญมีดังนี้

1. อายุ นักการตลาดต้องคำนึงถึงความสำคัญของการเปลี่ยนแปลงของประชากรในเรื่องของอายุด้วย
2. เพศ จำนวนสตรี (สมรสหรือโสด) ที่ทำงานนอกบ้านเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ นักการตลาดต้องคำนึงว่าปัจจุบันสตรีเป็นผู้ซื้อรายใหญ่ ซึ่งที่แล้มาผู้ชายเป็นผู้ตัดสินใจซื้อ นอกจากนี้บทบาทของสตรีและบุรุษมีบางส่วนที่ซ้ำกัน
3. วงจรชีวิตของครอบครัว ขั้นตอนแต่ละขั้นของวงจรชีวิตของครอบครัวเป็นตัวกำหนดที่สำคัญของพฤติกรรม ขั้นตอนของวงจรชีวิตของครอบครัวแบ่งออกเป็น 9 ขั้นตอน ซึ่งแต่ละขั้นตอนนี้จะมีพฤติกรรมที่ซื้อที่แตกต่างกัน

4. การศึกษาและรายได้ การศึกษามีอิทธิพลต่อรายได้เป็นอย่างมาก การรู้ว่าอะไรเกิดขึ้นกับการศึกษาและรายได้เป็นสิ่งสำคัญเพราะแบบแผนการใช้จ่ายขึ้นอยู่กับรายได้ที่คนมี

สรุปแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะประชากรศาสตร์ข้างต้นได้ว่า ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์จะสามารถเข้าถึง และมีประสิทธิผลต่อการกำหนดตลาดเป้าหมาย รวมทั้งง่ายต่อการวัดมากกว่าตัวแปรอื่นซึ่งเป็นปัจจัย ที่ให้ได้รับความคุ้มค่าที่แตกต่างกันออกไปได้ (อดุลย์ จาตุรงค์กุล 2541: 38-39)

6. แนวคิดเกี่ยวกับการจูงใจ ทฤษฎีเกี่ยวกับการจูงใจ (Theories of motivation) มีมากมาย แต่ในที่นี้จะนำมากล่าวเพียงบางทฤษฎีเพื่อจะได้เข้าใจพฤติกรรมของผู้บริโภคดีขึ้น ดังนี้

6.1 ทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์ทฤษฎีการจูงใจที่เป็นที่รู้จักกันกว้างขวางมากที่สุดทฤษฎีหนึ่งคือ “ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์” (Maslow’s hierarchy of needs) ทฤษฎีของมาสโลว์ยึดถือข้อสมมติฐาน 4 ประการดังนี้

1. มนุษย์ทุกคนมีรูปแบบการรับแรงจูงใจคล้ายคลึงกัน โดยผ่านมาจากแหล่งกำเนิดภายในร่างกาย และจากการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (social interaction)

2. แรงจูงใจบางอย่างมีความจำเป็นขั้นพื้นฐานและสำคัญมากกว่าแรงจูงใจอย่างอื่น

3. แรงจูงใจที่มีความจำเป็นขั้นพื้นฐานมากกว่า จำเป็นจะต้องได้รับการตอบสนองให้ได้รับความพอใจก่อนจนถึงระดับเป็นแรงจูงใจน้อยที่สุด ก่อนที่แรงจูงใจทางด้านอื่นจะได้รับการกระตุ้น

4. เมื่อแรงจูงใจขั้นพื้นฐานได้รับการตอบสนองจนได้รับความพอใจแล้ว แรงจูงใจขั้นที่สูงกว่าก็จะเกิดขึ้นเข้ามาแทนที่

มาสโลว์ได้จัดลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ออกเป็น 5 ประเภท 5 ระดับ ดังนี้คือ ระดับที่ 1 ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological needs) ได้แก่ ความต้องการขั้นพื้นฐานเบื้องต้น อันเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อการดำรงชีพของมนุษย์ ได้แก่ อาหาร น้ำ อากาศ การพักผ่อน หลับนอน และความต้องการทางเพศ เป็นต้น ความต้องการเหล่านี้จะต้องได้รับการตอบสนองจนเป็นที่พอใจก่อนความต้องการในระดับสูงขึ้นจึงจะเกิดขึ้น

ระดับที่ 2 ความต้องการความปลอดภัย (Safety needs) เป็นความต้องการที่เกิดขึ้นภายหลังจากความต้องการในระดับที่ 1 ได้รับการตอบสนองจนเป็นที่พอใจแล้วและมีความรู้สึกอิสระไม่ต้องเป็นห่วงกังวลกับความต้องการทางด้านร่างกายอีกต่อไป ความต้องการความปลอดภัยจึงเกิดขึ้น ความต้องการนี้จะเห็นได้ชัดในเด็กเล็ก ซึ่งต้องการความปลอดภัยจากพ่อแม่ ซึ่งสอดคล้องตามลักษณะ “ความต้องการหลีกเลี่ยงอันตราย” (Harmavoidance Need) ของเมอร์เรย์ ซึ่งจะได้อธิบายในตอนหลัง

นักการตลาดใช้ความกลัวเป็นสิ่งที่ดึงดูดใจ (Fear Appeal) ในการโฆษณาโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้บริโภคเกิดความกลัวในสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ หรืออันตรายที่จะเกิดขึ้น หากไม่ซื้อผลิตภัณฑ์บางอย่างไปใช้ก็สอดคล้องกับแนวความคิดต้องการความปลอดภัย และต้องการหลีกเลี่ยงอันตรายดังกล่าว เช่นการขู่ให้ผู้บริโภคกลัวว่า เงินเพื่อจะทำให้ราคาสินค้าสูงขึ้นอย่างมาก ก็จะเป็นแรงผลักดันให้ผู้บริโภครีบซื้อสินค้าทันที เป็นต้น

ระดับที่ 3 ความต้องการทางสังคม (Social needs) บางครั้งเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “ความต้องการความรักและการเป็นเจ้าของ” (Love and Belongingness) เป็นความต้องการที่จะมีความรัก ความผูกพันกับผู้อื่น เช่น ความรักจากเพื่อน เพื่อนร่วมงาน ครอบครัว หรือคนรัก เป็นต้น ซึ่งความรักดังกล่าวนี้มีความหมายรวมถึงทั้งการให้และการรับความรักด้วย ซึ่งความต้องการดังกล่าวนี้ เมอร์เรย์ เรียกว่า “ความต้องการความรักความผูกพัน” (Affiliation Need)

ระดับที่ 4 ความต้องการมีเกียรติยศมีศักดิ์ศรีในสังคม (Esteem needs หรือ Egoistic Needs) เป็นความต้องการที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกของตนเองว่าตนเองมีประโยชน์มีคุณค่า และต้องการให้ผู้อื่นเห็นคุณค่าของตน ขอมรับนับถือยกย่องตนว่าเป็นผู้มีชื่อเสียง มีเกียรติยศ และมีศักดิ์ศรีด้วย ซึ่งความต้องการดังกล่าวนี้ มีลักษณะเหมือนกับ “ความต้องการประสบความสำเร็จ” (Achievement Need) ของเมอร์เรย์ นั่นเอง

ระดับที่ 5 ความต้องการสมหวังในชีวิต (Self-Actualization หรือ Self-Fulfillment Needs) เป็นความต้องการขั้นสูงสุดที่บุคคลปรารถนาที่จะได้รับผลสำเร็จในสิ่งที่ตนคิด และตั้งความหวังไว้ ซึ่งแต่ละคนต่างตั้งความมุ่งหวังของตนเองไว้แตกต่างกัน จึงยากที่จะให้คำนิยามได้ แต่หากจะกล่าวง่าย ๆ ก็อาจจะกล่าวได้ว่า ความต้องการนี้เป็นความต้องการที่ตนเองอยากจะทำให้ตนเองเป็นในชีวิต เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งความหวังไว้

ความต้องการทั้ง 5 ระดับ อาจจำแนกออกได้เป็น 2 ชั้น เพื่อให้มองเห็นความแตกต่างของความต้องการที่ง่ายขึ้น คือ

1. ความต้องการขั้นต่ำ (Lower – order needs) เป็นความต้องการที่จะต้องได้รับการตอบสนองก่อนเพื่อให้เกิดความพอใจภายนอก ได้แก่ ความต้องการทางด้านร่างกาย และความต้องการความปลอดภัย

2. ความต้องการขั้นสูง (Higher – order needs) เป็นความต้องการที่จะได้รับการตอบสนองทีหลังเพื่อก่อให้เกิดความพอใจภายใน ได้แก่ ความต้องการด้านสังคม ความต้องการมีเกียรติยศ มีศักดิ์ศรีในสังคม และความต้องการความสมหวังในชีวิต

6.2 ทฤษฎีการจูงใจของแม็คเคลลแลนด์ ในขณะที่ทฤษฎีลำดับขั้นของมาสโลว์ ได้มีการทบทวนกัน ทฤษฎีการจูงใจของแม็คเคลลแลนด์ (McClelland) ได้รับการสนับสนุนจากผลงานการวิจัยอย่างมาก ตามทฤษฎีของเขานั้นยึดถือความเชื่อว่าการต้องการของคนที่จะเป็นแรงจูงใจที่สำคัญมี 3 ประการ คือ 1) ความต้องการประสบความสำเร็จ (Need for achievement หรือ nAch) 2) ความต้องการความรักความผูกพัน (Need for affiliation หรือ nAff) 3) ความต้องการอำนาจบารมี (Need for power หรือ nPow)

แม็คเคลลแลนค์ ได้ทำการวิจัยตามแนวความคิดของความต้องการทั้ง 3 ประการดังกล่าว และได้สรุปผลการวิจัยที่น่าสนใจไว้ดังนี้

1. บุคคลที่ต้องการประสบผลสำเร็จสูง (nAch) จะแสวงหาแนวทางเพื่อก้าวไปข้างหน้า จะใช้ความพยายามเพื่อมุ่งไปสู่ความสำเร็จ และจะมีความรับผิดชอบในการแก้ปัญหาต่างๆ จากการศึกษาของแม็คเคลลแลนค์พบว่า 85 เปอร์เซ็นต์ของนักศึกษาที่มีความต้องการประสบผลสำเร็จสูง จะเข้าสู่อาชีพที่ต้องการผู้มีความสามารถที่จะเผชิญกับความเล็งและการตัดสินใจ และมีโอกาสที่ประสบผลสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ เช่น งานการจัดการธุรกิจ เป็นต้น

2. บุคคลที่ต้องการความรักความผูกพันสูง (nAff) แม็คเคลลแลนค์ มองความต้องการนี้ คล้ายกับความต้องการระดับที่ 3 ของมาสโลว์ เขาได้สรุปผู้มีความต้องการทางด้านนี้สูงไว้ว่า พวกนี้ได้จัดลำดับความสำคัญ ความต้องการที่อยากอยู่ร่วมกับผู้อื่น มากกว่าความต้องการเพื่อความสำเร็จ ตัวอย่างเช่น จากการศึกษาโดยการทดลองการให้มีโอกาสเลือกผู้ช่วยในการทำงาน อย่างหนึ่งพบว่าบุคคลที่ต้องการประสบผลสำเร็จสูง (nAch) จะเลือกผู้ช่วยที่มีคุณสมบัติแสดงถึงความสามารถเป็นสำคัญ ส่วนบุคคลที่ต้องการความรักความผูกพันสูง (nAff) จะเลือกเพื่อนของเขาเองมาเป็นผู้ช่วยร่วมงาน จะเห็นได้ชัดว่า บุคคลที่มีความต้องการความรัก ความผูกพันสูง จะตัดสินใจโดยยึดถือความสบายใจในการทำงาน มากกว่าที่จะยึดถือความสำเร็จของงาน

3. บุคคลที่มีความต้องการอำนาจบารมีสูง (nPow) ซึ่งหมายถึง ความปรารถนาอยากได้อำนาจบารมีเพื่อนำไปใช้ควบคุมกำกับผู้อื่น บุคคลผู้ต้องการมีอำนาจบารมีสูงตามแนวความคิดของแม็คเคลลแลนค์ มีความต้องการอำนาจแยกเป็น 2 แนวทาง คือ ในทางบวก เป็นความปรารถนาอยากมีอำนาจบารมี สามารถเชิญชวนและคลบวันตาลใจผู้อื่นให้คล้อยตามยอมรับได้ หรือในทางลบ เป็นความปรารถนาต้องการ รายการความต้องการของมนุษย์ของเมอร์เรย์ (Murray's list of human needs)

ผลงานของเมอร์เรย์ มีผลกระทบต่อกายวิภากรังใจอย่างมาก เมอร์เรย์ ได้เสนอแนะรายการความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ที่เป็นแรงผลักดันภายในกำกับให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมต่างๆ ประกอบด้วย 20 ประการด้วยกัน ดังนี้คือ

1. ต้องการถ่อมตน (Abasement)
2. ต้องการประสบผลสำเร็จ (Achievement)
3. ต้องการความรักความผูกพัน (Affiliation)
4. ต้องการความก้าวร้าว (Aggression)
5. ต้องการมีอิสระภาพ (Autonomy)
6. ต้องการตอบโต้ต่อต้าน (Counteraction)

7. ต้องการปกป้องตนเอง (Defendance)
8. ต้องการให้ผู้อื่นเคารพนบ (Deference)
9. ต้องการมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น (Dominance)
10. ต้องการแสดงออกให้ปรากฏ (Exhibition)
11. ต้องการหลีกเลี่ยงอันตราย (Harmavoidance)
12. ต้องการหลีกเลี่ยงสิ่งที่ทำให้อับอาย (Infavoidance)
13. ต้องการอุปถัมภ์เลี้ยงดูผู้อื่น (Nurturance)
14. ต้องการมีระเบียบเรียบร้อย (Order)
15. ต้องการเล่นสนุกสนาน (Play)
16. ต้องการปฏิเสธไม่ยอมรับในสิ่งที่ไม่ชอบ (Rejection)
17. ต้องการแสดงความตื่นตัว (Sentience)
18. ต้องการทางเพศ (Sex)
19. ต้องการความช่วยเหลือจากผู้อื่น (Succorance)
20. ต้องการความเข้าใจ (Understanding)

ความต้องการเหล่านี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ทางการตลาดได้มาก แต่ก็มีนักวิจารณ์มักจะโต้แย้งว่า ความต้องการต่างๆ ที่เมอร์เรย์เสนอแนะ ไม่ได้มีพื้นฐานมาจากผลการวิจัย แต่เป็นสิ่งที่ได้มาจากการสังเกตบุคคลและประสบการณ์ทางคลินิกของเขาเอง แนวความคิดของเมอร์เรย์จึงไม่มีหลักฐานเพียงพอทางด้านการวิจัยที่จะสนับสนุนหรือคัดค้านการให้มีความเด่นเหนือผู้อื่น และผู้อื่นยอมรับยอมจำนนด้วย

6.3 เหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา

อัมพร ภู สงขลา(2539) เหตุจูงใจที่ทำให้บัณฑิตเข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษานั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ดังนี้

1. ปัจจัยด้านความครบถ้วนสมบูรณ์ของสถาบันการศึกษา
 - 1.1 มหาวิทยาลัยมีหลักสูตรการเรียนการสอนตรงตามความต้องการของนักศึกษา
 - 1.2 มหาวิทยาลัยมีอุปกรณ์การสอนที่ทันสมัย
 - 1.3 มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียง
 - 1.4 อาจารย์ที่สอนมีชื่อเสียงและมีคุณภาพ
 - 1.5 มีการทดลองปฏิบัติงานในสถานการณ์จริง
 - 1.6 ความสะดวกสบายของห้องเรียนและสวัสดิการของห้องอเนกประสงค์ต่าง ๆ

2. ปัจจัยด้านราคา

2.1 ค่าเล่าเรียนมีความเหมาะสม

2.2 ระบบการจ่ายค่าเล่าเรียนมีความสะดวก อาจมีการโอนผ่านบัญชีธนาคาร

3. ปัจจัยด้านสถานที่

3.1 มหาวิทยาลัยมีที่จอดรถกว้างขวางและสะดวกสบายแก่นักศึกษา

3.2 มีพื้นที่บริเวณมหาวิทยาลัยกว้างขวางและมีสภาพแวดล้อมที่ดี

3.3 สถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัยมีความสะดวกในการเดินทางและเป็นศูนย์กลางใน

การเดินทาง

4. ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด

4.1 ทางมหาวิทยาลัยมีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ในสื่อต่าง ๆ อย่างทั่วถึง

4.2 ทางมหาวิทยาลัยมีระบบการผ่อนผันค่าเล่าเรียนหรือมีทุนการศึกษาให้

5. ปัจจัยด้านหน้าที่การงาน ผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาโทสามารถเข้าสู่ตำแหน่งบางตำแหน่งได้ง่ายกว่าผู้จบการศึกษาระดับปริญญาตรี เนื่องจากบางหน่วยงานจะกำหนดคุณสมบัติของผู้เข้าสอบไว้ตั้งแต่ตอนเริ่มต้น เนื่องจากเชื่อว่าผู้ที่มีการศึกษาสูง น่าจะมีวุฒิภาวะและประสบการณ์มากกว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำ

6. ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว ผู้ที่มาศึกษาต่ออาจมีเหตุผลส่วนตัวในการเข้าศึกษาต่อ เพราะอยากมีชื่อเสียง เกียรติยศ อยากได้ชื่อว่าเป็นผู้จบปริญญาโท ต้องการที่จะได้รับความรู้และประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์จากมหาวิทยาลัย โดยเน้นที่การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและเนื้อหาวิชาเพื่อสามารถที่จะนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง

7. ปัจจัยด้านอิทธิพลจากการชักจูงจากบุคคลและสื่อ นิสิตบางคนเข้ามาศึกษาต่อโดยการสนับสนุนหรือได้รับคำชี้แจงจากเพื่อน ครู อาจารย์ที่เลขสอนมา ญาติพี่น้องหรือสามี ภรรยา ให้การสนับสนุน ตลอดจนได้ทราบข่าวการรับสมัครจากสื่อต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น

8. ปัจจัยด้านการเป็นสาขาวิชาที่ตรงกับความต้องการของสังคม เนื่องจากนิสิตส่วนใหญ่ ก่อนตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษานั้น ต้องมีการศึกษาค้นคว้าข้อมูลเรื่องความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบันว่าเน้นไปในสาขาวิชาใดและมีความต้องการนิสิตที่จบปริญญาโทมากกว่าปริญญาตรีมากน้อยแค่ไหน

สรุป การจูงใจ หมายถึง องค์กรประกอบต่างๆ ที่ช่วยเพิ่มพลังเพื่อความกระตือรือร้นให้กับพฤติกรรมที่นอกเหนือไปจากสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นธรรมดา ทำให้พฤติกรรมที่แสดงออกไปมีทิศทางหรือมีจุดหมายปลายทาง และจากปัจจัยดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่าเหตุจูงใจใน

การศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา มีหลายด้านโดยผู้ศึกษาเองจะประเมินความคุ้มค่า จากปัจจัยรอบด้านที่ได้สรุปมาให้ทั้ง 8 หัวข้อ และส่วนมากจะคำนึงถึงชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยที่จะศึกษาเป็นอันดับแรก เพื่อให้ได้มหาวิทยาลัยที่ผู้ศึกษาชอบ และ สาขาวิชาที่ถนัด ซึ่งนำมาซึ่งความรู้สึกรักภูมิใจ และความคุ้มค่าเงิน

7. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่อง “ความคุ้มค่าเงินในการศึกษาปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ มหาวิทยาลัยศิลปากร” สามารถรวบรวมผลงานวิจัย ได้ดังนี้

พรสิริ แก้วนิมิตรชัย (2552) ได้ศึกษาเรื่องการให้คุณค่าในการศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาโทนั้น เป็นกระบวนการตัดสินใจด้วยตนเอง มีความคาดหวังจะมีความรู้ความสามารถและประสบการณ์มากขึ้น เป็นการตัดสินใจเลือกแนวทางที่คิดว่าสามารถทำให้ตนเองประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน โดยการใช้ความคิด เหตุผล ข้อมูลและคำนึงถึงผลประโยชน์ที่จะได้รับการตัดสินใจ ในด้านของชื่อเสียงของสถาบันถือได้ว่าเป็นส่วนที่สำคัญในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อมหาวิทยาลัยศิลปากรทุกด้าน คือบรรยากาศของมหาวิทยาลัยเอื้อต่อการเรียนรู้ ชื่อเสียงของสถาบันเป็นที่ยอมรับของสังคม ในเรื่องของกรให้ความหมายของคำว่าคุณค่า (Brand equity) คือ เป็นการใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ ในด้านการศึกษาหาความรู้ ทำให้ตนเองตนเองมีกระบวนการทางความคิดที่เป็นระบบเป็นระดับขั้นตอน โดยการใช้หลักของทฤษฎี หลักการของเหตุและผล ในการคิดวิเคราะห์ปัญหา และเป็นการสร้างคุณค่าให้กับตนเองในเรื่องของวุฒิการศึกษา การใช้เวลาให้เกิดประโยชน์สูงสุด การได้เรียนรู้สังคมใหม่ๆ เพื่อการสร้างเครือข่ายในการสร้างทุนทางสังคม การแสดงความคิดเห็นในส่วนของการไม่มีคุณค่า คือการเลือกศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยศิลปากรนั้น เพราะเป็นสถาบันที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ แต่ผลที่ได้รับจากการศึกษานั้นไม่ได้เป็นไปตามความคาดหวังของนักศึกษาเท่าที่ควร เหตุเป็นเพราะเป็นคณะวิชาที่เปิดสอนใหม่ ยังขาดการบริหารจัดการที่เหมาะสม

กัญมณู เตือนเหมือน (2548) ศึกษาเรื่อง “ปัจจัยจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยศรีปทุม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัจจัยจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาของนักศึกษารในมหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามเพศของนักศึกษา อาชีพและรายได้ ของผู้ปกครอง โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2549 รวม 10 คณะวิชา

จำนวน 370 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าทดสอบ t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) วิธีการศึกษาใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ

ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้ ปัจจัยจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาของนักศึกษาในภาพรวม นักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม มีความคิดเห็นต่อปัจจัยทั้ง 7 ด้าน คือ ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย สถานที่ตั้ง ความคาดหวังของนักศึกษา การจัดการเรียนการสอน ความตั้งใจส่วนตัว ความคาดหวังด้านอาชีพ และสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมากทุกคณะ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ ปัจจัยด้าน สถานที่ตั้ง ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยและสิ่งอำนวยความสะดวก

ส่วนการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามอาชีพและรายได้ของผู้ปกครอง พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นจำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองและรายได้ของผู้ปกครอง ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่จำแนกตามเพศของนักศึกษา พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.50 จำนวน 2 องค์ประกอบ คือ ด้านสถานที่และด้านการจัดการเรียนการสอน

ภาคภูมิ อิงลปรัชญากุล (2548) ศึกษาเรื่องความคิดเห็นที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต :กรณีศึกษา นิสิต รปม .รุ่น 7-4 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความคิดเห็นที่มีต่อการตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อในระดับมหาบัณฑิตศึกษาในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร มหาบัณฑิต วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา และแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา ซึ่งศึกษาจากประชากรทั้งหมดของนิสิต รปม .รุ่น 7-4 จากการศึกษาพบว่า นิสิต รปม .รุ่น 7-4 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีสถานภาพโสด โดยมีอยู่ระหว่าง 28-38 ปี รายได้ต่อเดือนของนิสิตอยู่ระหว่าง 12,000-20,000 บาท และรายได้ครอบครัวโดยรวมของนิสิตอยู่ระหว่าง 50,000-100,000 บาท มากที่สุด ในเรื่องของความคิดเห็นที่ได้ทำการศึกษาในครั้งนี้มีอยู่ 4 ด้านด้วยกัน ประกอบด้วย ปัจจัยทางด้านเนื้อหา ปัจจัยทางด้านบริการ ปัจจัยทางด้านค่าใช้จ่าย และปัจจัยทางด้านโอกาสในการพัฒนาตนเอง ซึ่งนิสิตส่วนใหญ่มีความเห็นว่าคุณภาพในด้านต่าง ๆ มีความเหมาะสม ผลของการวิจัยนำไปสู่ข้อเสนอแนะดังนี้ด้านเนื้อหา ควรจัดทำเอกสารตำราเรียนเป็นรูปเล่มสมบูรณ์แจกให้แก่ นิสิตไปทำการศึกษา ก่อนเข้าเรียนในวิชานั้น ๆ ด้านการบริการ ควรปรับปรุงเก้าอี้ที่ใช้ในห้องสอบ ให้เหมาะสมกับนิสิต เนื่องจากเก้าอี้ที่ใช้มีขนาดเล็กและไม่สะดวกในการนั่งทำข้อสอบ ด้านค่าใช้จ่าย ควรเพิ่มบริการบางส่วนให้แก่ นิสิต เช่น จัดไปดูงานในสถานที่ต่าง ๆ โดยนิสิตไม่ต้องเสีย

ค่าใช้จ่ายเพื่อให้ผลิตเห็นว่าค่าใช้จ่ายที่เสียไปมีความคุ้มค่า ด้านโอกาสในการพัฒนาตนเอง ควรส่งเสริมให้นิสิตมีงานพิเศษเกี่ยวกับเนื้อหาในการศึกษาร่วมทำกับอาจารย์เพื่อเพิ่มประสบการณ์

สันติพงษ์ เจริญศรี (2543)ศึกษามูลเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ผลการวิจัยพบว่าความถนัดเป็นมูลเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาอุตสาหกรรมในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนมีความชอบและมีความถนัดในการฝึกการทำงาน หลาย ๆ ด้าน ที่เหมาะสมกับสติปัญญาของตนเองเพื่อนำไปประกอบอาชีพและมีความสามารถเกี่ยวกับงานช่างพื้นฐาน

จิตต์อารี กนกนิรันดร (2541) ทำการศึกษาเรื่อง “ความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท คณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ทราบถึงความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท คณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นบุคคลที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี และที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยพายัพ และสถาบันราชภัฏเชียงใหม่ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ด้วยค่าสถิติร้อยละ การหาค่าเฉลี่ย ค่าเฉลี่ยของระดับความสัมพันธ์ และการทดสอบค่าเฉลี่ยโดยใช้สถิติ T-TEST

ผลการวิจัยความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทคณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า กลุ่มที่มีความสนใจต้องการศึกษาในโปรแกรมภาคปกติ (เรียนวันจันทร์-วันศุกร์) ในสาขาวิชาศิลปะไทย โดยมีเหตุผลเพื่อต้องการเพิ่มวุฒิการศึกษาและมีความต้องการให้เสนอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการศึกษา โดยการติดประกาศตามสถาบันการศึกษาต่างๆ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท คณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยด้านวัฒนธรรม ปัจจัยด้านสังคม และปัจจัยด้านจิตวิทยา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจในระดับปานกลาง สำหรับปัจจัยด้านบุคคลมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจในระดับมาก

จิราภรณ์ ไหวดี (2541) ได้ศึกษาเรื่องแรงจูงใจการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีการศึกษา 2540 ระบบพิเศษ รุ่นที่ 10 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยมหาสารคามวิทยาเขตนครพนม มหาวิทยาลัยมหาสารคามศูนย์พัฒนาการศึกษาอุดรธานี และระบบปกติรุ่นที่ 18 จำนวน 96 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้จำนวน 600 คนโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Radom Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจของนิสิตปริญญาโท มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พบว่ามีความสนใจอยู่ในระดับปานกลาง 1 ด้านคือ ด้านชักจูงจากบุคคลและสื่อ นอกจากนั้น การจัดลำดับความสำคัญเป็นอันดับแรกคือ ด้านเหตุผลส่วนตัว รองลงมาคือ ด้านสถาบัน ด้านทั่วไป ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา ด้านหลักสูตร และสาขาวิชา และด้านการชักจูงจากบุคคลและสื่อ

ดำรัสศิริ ศิลปะวัฒนาพันธ์ (2539) ได้ทำการศึกษาทัศนคติของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยพายัพ ผลการศึกษาพบว่า ทัศนคติของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อมหาวิทยาลัยในด้านการรู้จักมหาวิทยาลัย ในประเด็นเป็นมหาวิทยาลัยที่มีหลักความเชื่อทางคริสต์ศาสนามากที่สุด รองลงมาได้แก่เป็นมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งแรกของประเทศไทย ผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยพายัพ อีกประการหนึ่งคือ พบว่ามหาวิทยาลัยที่มีภาควิชาที่นักศึกษาต้องการเรียน มีอาจารย์ผู้สอนที่มีคุณภาพ มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงจึงเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน และศุชา จันทร์เอม ได้กล่าวว่า ทัศนคติเป็นความรู้สึกหรือท่าทีของบุคคลที่มีต่อบุคคล วัตถุสิ่งของหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ความรู้สึกหรือท่าทีนี้จะนำไปในทำนองที่พึงพอใจ หรือไม่พึงพอใจเห็นด้วย ต่อบุคคล วัตถุสิ่งของ หรือสถานการณ์นั้นๆ (สุปราณี จริยะพร 2542:27)

พัฒนาพงศ์ พวงทอง (2535 : 101-104) ได้ศึกษาเรื่ององค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของนักเรียนชาวเขา จังหวัดแม่ฮ่องสอน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความคาดหวังจะประกอบอาชีพราชการหรือรัฐวิสาหกิจมากกว่าประกอบอาชีพในบริษัทเอกชน และพบว่าความคาดหวังในการศึกษาระดับสูงมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนมาก ซึ่งสอดคล้องกับ มัลลิกา นิตยาพร ได้ทำการศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเรียนต่อและการการเลือกวิถีชีวิตของนักเรียนประถมศึกษา ผลการศึกษาพบว่าภูมิฐานะของนักเรียนที่อยู่ในกรุงเทพมหานครมีอัตราความคาดหวังในการเรียนต่อที่สูงสุดรองลงมาได้แก่กลุ่มนักเรียนในภาคเหนือและภาคใต้ สำหรับกลุ่มนักเรียนในภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีอัตราความคาดหวังในการเรียนต่อต่ำสุด ภิชากร ชรรณพิทักษ์ 2541 : 16) และอนันต์ ทาปทา (2533 : 53) ได้ทำการศึกษาปัจจัยบางประการที่มีศักยภาพในการพตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษา : ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ ผลการศึกษาพบว่านักเรียนมีความในการประกอบอาชีพสูงตัดสินใจเข้าศึกษาต่อมากกว่านักเรียนที่มีความคาดหวังต่ออาชีพของตนต่ำ

สรุป

จากสภาวะการณ์การแข่งขันของตลาดในปัจจุบัน ทำให้ความต้องการในขององค์กรภาคเอกชนและรัฐบาลต่างต้องการแรงงานที่มีคุณสมบัติและคุณวุฒิมากขึ้น ประกอบกับตลาดแรงงานที่มีกลุ่มผู้จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีมีมาก ทำให้โอกาสเลือกของผู้ประกอบการ

มีมากขึ้น เป็นเหตุให้ผู้ประสงค์ที่จะทำงานจำเป็นอย่างยิ่งในการปรับระดับการศึกษาหรือความชำนาญการในแต่ละด้านให้มากขึ้นเพื่อจะได้มีโอกาสเป็นตัวเลือกลำดับต้นๆ ของผู้ประกอบการ

ส่งผลให้ความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทมีเพิ่มมากขึ้น ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้สถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนจะต้องปรับตัวในการเปิดหลักสูตรการเรียนการสอนให้ตรงกับความต้องการของผู้ที่สนใจจะศึกษา ด้วยเหตุนี้เมื่อความต้องการของผู้ที่สนใจจะศึกษาต่อและมีสถาบันการศึกษาให้เลือก ทำให้ผู้ที่สนใจจะศึกษาต่อนั้นจะต้องมีการคิด พิจารณาถึงการเลือก และลงทุนในการศึกษาระดับปริญญาโทให้ได้รับผลตอบแทนตามที่คาดหวังหรือต้องการ ดังนั้นผู้ที่สนใจจะศึกษาต่อต้องทำการศึกษารายละเอียดของสาขาวิชาที่ต้องการเรียนว่าตรงกับความต้องการ ความถนัด ความชำนาญของตนเองหรือไม่ เพื่อที่จะให้ได้ผลตอบแทนที่คุ้มค่ากับเงินที่ลงทุนไปในการศึกษาครั้งนี้ อีกทั้งนำปัจจัยด้านอื่นๆ มาพิจารณาด้วย อาทิ แหล่งเงินทุน ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย คุณสมบัติส่วนบุคคล การมุ่งใจหรือโยชนาประชาสัมพันธ์ การยอมรับของสังคม ซึ่งเมื่อจบการศึกษาแล้วจะทำให้ได้รับผลตอบแทนคุ้มค่ากับเงินลงทุนการศึกษา

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การ ศึกษาเรื่อง “ความคุ้มค่าเงินในการศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคุ้มค่าเงินของนักศึกษาปริญญาโท ที่มีต่อ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร การศึกษาครั้งนี้จึงเลือกรูปแบบและวิธีการวิจัยโดยใช้ การวิจัยเชิงคุณภาพ(qualitative research) โดยวิธีการการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร(Population) ประชากรในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ มุ่งเน้นการสัมภาษณ์แบบกลุ่ม (Group Interview) นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร 2 กลุ่มเรียน คือ กลุ่มดิ่งชัน และ กลุ่มนครปฐม

1.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษา ระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร 2 กลุ่มเรียน คือ กลุ่มดิ่งชัน และ กลุ่มนครปฐม กลุ่มตัวอย่างที่ทำการสัมภาษณ์ มีจำนวน 40 คน โดย สนนากลุ่ม เป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มนักศึกษาที่จบปริญญาตรีแล้ว ศึกษาต่อ กลุ่มที่มีประสบการณ์การทำงาน กลุ่มประชาชนรุ่น และ กลุ่มประสานงานกิจกรรมรุ่น

2. ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 การศึกษาเอกสาร ในการเก็บข้อมูลช่วงแรก เป็นการเก็บข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งจากการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิและข้อมูลทุติยภูมิ เป็นการทบทวนเอกสาร ทฤษฎีและข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับตราสินค้า การให้คุณค่า (Brand Equity) แนวคิดทฤษฎีในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2 การการเก็บข้อมูลภาคสนาม หลังจากเลือกกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหาร ธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร 2 กลุ่มเรียน คือ กลุ่มดิ่งชัน และ กลุ่มนครปฐม ผู้ศึกษาได้สร้างแนวคำถาม

เพื่อใช้ในการสัมภาษณ์ โดยยึดวัตถุประสงค์ ปัญหาของการศึกษา กำหนดคำถามเพื่อให้ครอบคลุมในประเด็น ผู้ศึกษาได้เลือกการสัมภาษณ์แบบสนทนากลุ่ม ผู้ศึกษาได้ใช้แนวคำถามที่ได้มีการพัฒนาจากกรอบความคิดพื้นฐานมาใช้ในการสัมภาษณ์ด้วย หลังจากสร้างแนวคำถามเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสัมภาษณ์ และได้นำปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาก่อนแล้ว ผู้ศึกษาได้นำแนวคำถามที่ได้สร้างขึ้นไปทดสอบ กับกลุ่มเพื่อน เพื่อความชัดเจนและความครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการศึกษา ซึ่งผู้ให้ข้อมูลเหล่านี้เรียกว่า “ผู้ให้ข้อมูลหลัก” (Key Informant) แล้วนำกลับมาแก้ไขข้อบกพร่องที่พบก่อนนำไปใช้ในการสัมภาษณ์จริงต่อไป

2.3 ขั้นตอนการลงสัมภาษณ์แบบกลุ่ม

2.3.1. ผู้ศึกษาทำการลงสำรวจประวัติเบื้องต้นของนักศึกษาปริญญาโท และเก็บข้อมูลเบื้องต้นพร้อมทั้งวางแผนในการเก็บข้อมูล และสิ่งที่ขาดไม่ได้คือการสร้างความสัมพันธ์กับคนเพื่อนักศึกษาทุกคน พร้อมทั้งแนะนำตัวผู้ศึกษาให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ได้รู้จักตัวตนมากขึ้นว่า เป็นใครเรียนจบจากไหน ทำงานอะไร และจะมาทำอะไร ผู้ศึกษาเป็นเพื่อนร่วมห้องเรียนกับกลุ่มพื้นที่ในการเก็บข้อมูล ทำให้สะดวกในการเก็บข้อมูล ในครั้งแรกของการเก็บข้อมูล ผู้ศึกษามุ่งไปที่บุคคลสำคัญในห้องเรียนก่อนคือ ประธานรุ่น ฝ่ายวิชาการของห้อง พร้อมทั้งแนะนำตัวว่าผู้ศึกษาเป็นใคร มาจากไหน มาทำอะไร แล้ว

2.3.2. ทำการสอบถามข้อมูลเบื้องต้นจากนั้นผู้ศึกษาได้เริ่มสร้างความสัมพันธ์ การสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อนในห้องไม่เป็นเรื่องอยากสำหรับผู้สัมภาษณ์เพราะได้รู้จักกันในฐานะเพื่อนร่วมห้องจึงมีความคุ้นเคยกันดีจึงเป็นไปในลักษณะการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ใช้การสัมภาษณ์แบบกลุ่ม ในการสัมภาษณ์ผู้ศึกษาเป็นผู้สัมภาษณ์เองทั้งหมด และได้ขออนุญาตใช้เครื่องบันทึกเสียง พร้อมทั้งจดประเด็นสำคัญในการสนทนากับผู้ให้ข้อมูลหลักทุกคน โดยใช้คำถามลักษณะ “ตะล่อม” เพื่อให้ได้ข้อมูลอย่างละเอียดถี่ถ้วน ทำการสัมภาษณ์แบบกลุ่มประมาณ 4-5 คน โดยผู้สัมภาษณ์กับผู้ช่วยผู้สัมภาษณ์ทำการพูดคุยกันในกลุ่มเพื่อน และหาข้อกังขาในการเข้าสู่แนวคำถามที่เตรียม โดยผู้ถูกสัมภาษณ์จะแสดงความคิดเห็นของแต่ละคนออกมา ในบางคนนั้นแสดงออกมาทั้งคำ นอราวมณ์และลักษณะท่าทาง เนื่องจากทำบรรยากาศให้คล้ายกับการพูดคุยแลกเปลี่ยนกันเองตามประสาเพื่อนร่วมห้องเรียนเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริง จะเป็นคำตอบจากความรู้สึกจากใจของผู้ตอบลักษณะจึงคล้ายกับการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเหมือนกับการจัดกลุ่มพูดคุยกันตามปกติ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 การจดบันทึก เป็นสมุดบันทึกประจำวันที่บันทึกความคิดและสถานการณ์ต่าง ๆ ที่สังเกต เพื่อเป็นการป้องกันการลืมและช่วยให้เข้าใจข้อมูลหลังจากการเก็บข้อมูลการศึกษา มีประโยชน์ต่อการนำข้อมูลมาใช้ในการวิเคราะห์ต่อไป

3.2 แนวคำถามหรือแนวการสัมภาษณ์ เป็นเครื่องมือที่สำคัญสำหรับการทำวิจัยเชิงคุณภาพที่ต้องเตรียมไว้เพื่อให้ตรงกับจุดประสงค์และประเด็นการศึกษาที่ตั้งไว้ โดยนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาก่อนที่จะนำไปสัมภาษณ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียด ลึกซึ้ง และครอบคลุมมากที่สุด โดยแบบสัมภาษณ์ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ต่อเดือน และมหาวิทยาลัยที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี

ส่วนที่ 2 การสัมภาษณ์เรื่องความคุ้มค่าของเงินในการศึกษาปริญญาโท ได้แก่ การตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาโท การเลือกมหาวิทยาลัยและการเลือกคณะวิชาที่ศึกษา การสมัครสอบคัดเลือกการเรียนระดับปริญญาโท ของหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการประกอบการ การให้ความหมายของความคุ้มค่าในการศึกษาต่อ ความคุ้มค่าเงินเกี่ยวกับหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการประกอบการ ความคุ้มค่าเงินเกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอน ความคุ้มค่าเงินด้านการศึกษาดูงานนอกสถานที่ และ ความคุ้มค่าเงินด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆเกี่ยวกับการเรียน

3.3 เครื่องบันทึกเสียง ใช้สำหรับการสัมภาษณ์ ซึ่งการจดบันทึกอย่างเดียวอาจไม่สามารถได้รายละเอียดเพียงพอ ในการสัมภาษณ์แบบสนทนากลุ่ม จะมีข้อมูลที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาจึงจำเป็นต้องบันทึกรายละเอียดให้ได้มากที่สุด

4. จรรยาบรรณของผู้ศึกษา ระดับปริญญาตรี

ผู้ศึกษาไม่สามารถเปิดเผยชื่อ สถานที่ บุคคลที่ให้ข้อมูลหลักตลอดจนผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง หรือกล่าวถึงได้ โดยจะนำเสนอเป็นนามสมมุติ

5. ระยะเวลาที่ใช้ในการทำวิจัย

ระยะเวลาในการศึกษาครั้งนี้ ตั้งแต่เดือน พฤษภาคม 2553 ถึงเดือน พฤศจิกายน 2553 รวมระยะเวลาที่ทำการวิจัยประมาณ 7 เดือน

6. แผนภูมิรายละเอียด ระยะเวลาทำการวิจัย

ตารางที่ 1 แสดงระยะเวลาทำการวิจัย

ช่วงเวลาที่ใช้	พ.ค.				มิ.ย-ก.ค.				ส.ค-ก.ย.				ต.ค.-พ.ย.			
	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4
1. การร่างเค้าโครงการวิจัย	←→															
2. พบอาจารย์เพื่อขอคำแนะนำ	←→												←→			
3. ขออนุมัติโครงการวิจัย					←→											
4. ค้นหาข้อมูล แก้ไขข้อมูล					←→											
5. จัดทำรูปเล่ม (3 บท)					←→											
6. สร้างเนวคำถาม									←→							
7. ลงพื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูล									←→							
8. ประมวลวิเคราะห์ผลข้อมูล													←→			
9. เขียนรายงานการวิจัย													←→			
10. รายงานผลการวิจัย													←→			
11. ผลงานวิจัยฉบับสมบูรณ์													←→			

7. สรุปและอภิปรายผล

เป็นการนำเสนอเฉพาะประเด็นที่สำคัญ จากการเก็บข้อมูลทั้งหมด เป็นการสรุปและ
 อภิปรายผลที่ได้จากการศึกษาตามวัตถุประสงค์และตามแนวคำถามสัมภาษณ์ เพื่อนำไปสู่ข้อเสนอแนะ
 ต่อไป

ผลงานวิจัยนวกศึกษา ระดับปริญญาตรี

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง ความคุ้มค่าเงินในการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากรมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคุ้มค่าเงินโดยการสัมภาษณ์ด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบกลุ่ม จากผู้ศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร เนื่องจากเป็นสาขาวิชาที่เปิดใหม่ ผู้ศึกษาจึงต้องการทราบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีผลต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ สาขาวิชาการประกอบการ ดังมีประเด็นที่น่าสนใจดังนี้

1. การตัดสินใจศึกษาต่อใน หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ผู้ศึกษาพบว่านักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ คณะวิทยาการจัดการ มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันตามวัตถุประสงค์ของแต่ละคน

เพราะอยากเรียนต่อป.โททันที จบแค่ป.ตรี สมัยนี้หางานยากมาก สมัครไปก็ไม่ค่อยเรียก กลับมาเลย (นุช นามสมมุติ)

สายงานด้านวิศวกรรมนั้น ลูกน้องที่เข้ามาทำงานด้วยก็มีความรู้ในระดับเดียวกัน เลยอยากนำความรู้ด้านบริหารมาฝึกให้ใช้ในการทำงานด้วย (รงค์ นามสมมุติ)

ผมหาเวลาเรียนป.โทมานานแล้ว แต่งานที่ออฟฟิศเยอะมาก ไม่ค่อยมี เวลา ช่วงนี้พอมีเวลาเลยได้เรียนสนใจ (เชษฐ์ นามสมมุติ)

ทั้งนี้ก็มีผลมาจากการปลูกฝังของแต่ละสถาบัน อายุ อาชีพ สิ่งเหล่านี้ส่งผลต่อการตัดสินใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท เพื่อเป็นการเพิ่มเติมความรู้และต้องการวุฒิ

การศึกษาใช้เป็นเบิกทางในการนำไปประกอบอาชีพและหน้าที่การงานเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของสังคมมากขึ้น

การศึกษาต่อในระดับปริญญาโท มีส่วนช่วยในการพัฒนาระบบความคิดของแต่ละบุคคลให้มีความคิดที่ทันสมัยทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะด้านเทคโนโลยี นวัตกรรม ความทันสมัยต่าง ๆ ทำให้นักศึกษามีความคาดหวังในการเรียนเพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จ เพื่อความเจริญก้าวหน้าในชีวิต หน้าที่การงานและเพื่อเป็นบันไดในการก้าวไปสู่ระดับของการเป็นผู้นำ ผู้บริหาร ในองค์กรนั้น ๆ

กลุ่มนักศึกษาที่จบปริญญาตรีแล้วศึกษาต่อมีการตัดสินใจเรียนต่อเพราะเหตุผลที่ว่า หางานลำบาก อยากรู้ข้อมูลเพิ่มเติม และการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทต่อทันที ทำให้ไม่ต้องมาฟื้นฟูความรู้ในการศึกษาใหม่ และให้เหตุผลว่าบิดามารดายังสามารถส่งเสียเล่าเรียนต่อได้จึงตัดสินใจเรียนต่อ เพราะการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทมีค่าใช้จ่ายสูง ถ้าทำงานเก็บเงินศึกษาโดยตนเอง จะใช้เวลานานในการเก็บเงินเพื่อศึกษาต่อ

เพราะอยากเรียนต่อป.โททันที จบแค่ป.ตรี สมัยนี้หางานยากมาก สมัครไปไม่ค่อยเรียกกลับมาเลย (นุช นามสมมุติ)
 ยังไม่อยากทำงาน เพราะตอนนี้ยังไม่ถึวิชาความรู้เลยอยากต่อยอดความรู้ไปก่อน ถ้าทิ้งไว้นานแล้วกลับมาเรียนกลัวต้องมานั่งฟื้นกันใหม่อีก (สา นามสมมุติ)
 อะ เราคิดว่าตอนนี้พ่อแม่ยังมีกำลังส่งเสียอยู่ จึงเรียนต่อเสียดีกว่า เพราะค่าเทอมค่อนข้างแพงด้วย ถึงเราทำงานไปด้วย กว่าจะเก็บได้ก็นาน เคียวจะไม่ได้เรียนสักที (วิ นามสมมุติ)

กลุ่มที่มีประสบการณ์การทำงานการตัดสินใจศึกษาต่อเพื่อเพิ่มรายได้ เงินเดือน ตำแหน่งงานที่สูงขึ้น และเปลี่ยนสายงานที่ทำโดยเน้นที่การบริหาร รวมทั้งการทำธุรกิจส่วนตัว

คือที่ทำงานของที่ถ้าจบป.โทนี้ จะมีการอัพเงินเดือนให้กะ แล้วที่ทำงานที่นี้มา 4 ปี กว่าแล้ว รู้สึกเบื่อมาก อยากรเปลี่ยนงาน ถ้าใช้วุฒิป.ตรีไปสมัคร ก็ได้เงินเดือนไม่เท่าคนที่จบป.โทมา (สุ นามสมมุติ)

สายงานด้านวิศวกรรมนั้น ลูกน้องที่เข้ามาทำงานด้วยก็มีความรู้ในระดับเดียวกัน เลยอยากนำความรู้ด้านบริหารมาฝึกให้ใช้ในการทำงานด้วย (รงค์ นามสมมุติ)

มาเรียนเพราะแฟนชวนมาครับ จะได้คอยช่วยเหลือเรื่องเรียน การทำรายงาน และการบ้านด้วย (แดง นามสมมุติ)

กลุ่มประธานรุ่นตัดสินใจศึกษาต่อเพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และเป็นช่วงเวลาที่ตนเอง
มีเวลาว่างในการศึกษาต่อ

พี่อยากทำอะไรทำเสาร์-อาทิตย์ เพราะพี่ เวลาว่างเยอะ เลยอยากหาความรู้เพิ่มเติม แล้วเอา
วุฒิเพื่อไปสอบเลื่อนตำแหน่ง เพื่อได้เป็นใหญ่เป็นโตกับเขาบ้าง (วุฒิ นามสมมุติ)

ครับผมหาเวลาเรียบ.โทมานานแล้ว แต่งานที่ออฟฟิศเยอะมาก ไม่ค่อยมีเวลาช่วงนี้พอมมี
เวลาเลยได้เรียนสนใจ (เชษฐ นามสมมุติ)

กลุ่มฝ่ายทำงานกิจกรรมคณะตัดสินใจศึกษาต่อเพื่อต้องการหางานใหม่ เปลี่ยนสายงาน ทำธุรกิจ
ส่วนตัว มีสังคมใหม่ เพื่อนใหม่ เพิ่มรายได้ และ ปรับอัตราเงินเดือน

เราทำงานเบงกั๊วๆต้องหาขอเงินฝาก เหนื่อยมาก เลยอยากหางานใหม่แต่ขอเริ่มจาก
เรียนโทก่อน เพราะจะได้ทำงานสายบริหารที่เงินเดือนดีๆ (วิน นามสมมุติ)

มาเรียนพร้อมเพื่อนละ (งาม นามสมมุติ)

พี่ทำธุรกิจส่วนตัวกะ ที่ร้านมีลูกน้องคอยเฝ้าร้านให้ พี่ก็เลยมีเวลาไม่ได้ทำอะไร เลยมา
เรียนต่อโทดีกว่า จะได้มีเพื่อนใหม่ คนรู้จักเยอะๆ (จำ นามสมมุติ)

2. การเลือกมหาวิทยาลัยและการเลือกคณะวิชาที่ศึกษา

2.1 การเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยศิลปากร การเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย
ศิลปากรเนื่องจากมหาวิทยาลัยศิลปากรเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐบาลที่มีชื่อเสียง เก่าแก่มานาน และ
เป็นที่ยอมรับของบุคคลทั่วไป อีกทั้งมหาวิทยาลัยศิลปากรยังเป็นมหาวิทยาลัย ยอดนิยมนที่ติด 1 ใน
5 ของประเทศ ที่บุคคลทั่วไปให้ความเชื่อถือ ชื่อเสียงของสถาบันสามารถเทียบเคียงกับมหาวิทยาลัย
ของรัฐอื่นๆ ได้ จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับชื่อมหาวิทยาลัย หลายคนให้ความเห็นคล้ายคลึงกันคือเป็น
มหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับและเป็นที่รู้จักมาเป็นเวลานาน การเรียนการสอน หลักสูตร
ของแต่ละคณะวิชามีความน่าสนใจ สามารถตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบัน
ได้ การเลือกคณะวิชาที่ศึกษา การเลือกศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะวิทยาการ
จัดการ สาขาวิชาการประกอบการ มหาวิทยาลัยศิลปากร คณะนี้เป็นคณะเปิดใหม่ ชื่อเสียงยังไม่
เป็นที่รู้จัก คนภายนอกจะรู้จักและยอมรับในความสามารถของบุคคลที่จบคณะอื่นมากกว่า เช่น
คณะทางด้านศิลปะ คณะอักษรศาสตร์ และ คณะวิทยาศาสตร์ แต่เนื่องจากการได้รับการ
ประชาสัมพันธ์ผ่านข่าวสารของมหาวิทยาลัย การติดประกาศรับสมัครผ่านมหาวิทยาลัย
หนังสือพิมพ์ เว็บไซต์คณะ และได้รับการบอกต่อจากเพื่อนร่วมสถาบันเดียวกัน จึงทำให้

นักศึกษาสนใจเนื่องจากเป็นคณะที่น่าสนใจ และมีการเดินทางที่สะดวกเพราะสามารถเลือกเรียนได้ที่วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม และสำนักงานอธิการบดี ตลิ่งชัน เป็นคณะที่ใหม่และได้รับความสนใจ ปัจจัยเหล่านี้มีส่วนสำคัญต่อการตัดสินใจเรียน การเดินทางที่สะดวก จึงเป็นปัจจัยหลักของการมาศึกษา เพราะถ้าการเดินทางมาเรียนไม่สะดวกอาจทำให้นักศึกษาไม่ยอมมาเรียน นอกจากนี้มหาวิทยาลัยศิลปากรยังเป็นมหาวิทยาลัยศิลปากรที่มีชื่อเสียงและหลักสูตรได้รับความสนใจอย่างมากในปัจจุบัน สามารถตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบันได้ จึงเปรียบเสมือนเป็นการเปิดโอกาสให้หลายคนได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในมหาวิทยาลัยศิลปากร

จากการสัมภาษณ์การเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา ด้านความพร้อมทางด้านสติปัญญา ความสามารถทางด้านความคิด ความพร้อม และ โอกาส เป็นอีกปัจจัยที่ทำให้เลือกศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการประกอบการ

2.2 การเลือกคณะวิชาที่ศึกษา การเลือกคณะในการศึกษาส่วนใหญ่ นักศึกษาได้ตรวจสอบรายละเอียดของรายวิชาที่เปิดสอน แสดงความคิดเห็นว่ารายวิชาที่น่าสนใจทันสมัย คิดว่าสามารถมาใช้ในการประกอบอาชีพที่ตนกำลังทำอยู่ได้ และวิชาสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการทำงานได้ ให้ความเห็นว่าเป็นสาขาวิชาที่คิดว่าตนมีความสามารถที่จะเรียนได้

กลุ่มนักศึกษาที่จบปริญญาตรีแล้วศึกษาต่อ ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยศิลปากร เพราะชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยและต้องการศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยของรัฐบาล สถานที่ศึกษาใกล้บ้าน สัตยูรสะดวก บางท่านเป็นศิษย์เก่าที่จบการศึกษาจากคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยตรง และการสอบคัดเลือกผ่านจึงตัดสินใจศึกษา และเลือกศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร เนื่องจากต้องการศึกษาเพื่อทำธุรกิจส่วนตัว รู้หลักการบริหารงาน สามารถนำไปใช้ในการทำงานด้านบริหารงาน ความชื่นชอบและความถนัดส่วนบุคคล

ผลงันวิจัยนี้ทำขึ้นในระดับปริญญาตรี

ศิลปากรมีชื่อเสียงมหาลัยหนึ่งเลขนะ แล้วเป็นมหาลัยของรัฐด้วย คิดว่ามีภาษีดีพอกๆกับ จุฬา และธรรมศาสตร์เลย เห็นว่าที่นี้ใกล้บ้านและ เปิดคณะนี้พอดี ตั้งใจจะเรียนคณะนี้อยู่แล้ว เพราะจบบริหารมา (แก่น นามสมมุติ)

ใกล้บ้านและมีชื่อเสียงในระดับหนึ่งครับ และที่เลือกเรียนคณะนี้เพราะอยากมีความรู้ด้านบริหารครับ (รักษ นามสมมุติ)

เป็นศิษย์ของคณะการจัดการ ทางคณะได้ส่งเอกสารทางไปรษณีย์มาให้ แนะนำสาขาวิชาในระดับปริญญาโท จึงเกิดความสนใจ อาจารย์ผู้สอนประจำหลักสูตรก็เป็นอาจารย์ที่เคยสอนตอนป.ตรี ท่านให้คำแนะนำและสอนดีมากค่ะ (น้ำ นามสมมุติ)

ไปสอบมหาวิทยาลัยอื่นมาแล้วครับ แต่ไม่คิด ที่สอบติดที่นี่เพราะมหาวิทยาลัยสอบแค่ ภาษาอังกฤษตัวเดียว แล้วถึงสอบไม่ผ่าน ก็มี ให้เรียนใหม่และสอบวัดความรู้จนผ่าน เรียน บริหารมาตอนปริญญาตรี และถนัดสาขาบริหารมากกว่าสาขาอื่นครับ (คิม นามสมมุติ)

กลุ่มที่มีประสบการณ์การทำงานตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยศิลปากร เพราะสถานที่ ศึกษาใกล้บ้านสัญจรสะดวก ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยเป็นที่ยอมรับ การเลือกศึกษาในหลักสูตร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ สาขาวิชาการประกอบการ มหาวิทยาลัยศิลปากร เพราะเรียนแล้วสามารถนำมาใช้ในการประกอบส่วนตัวได้ สามารถต่อยอดในสายการทำงาน และเพื่อนำไปใช้กับธุรกิจส่วนตัว

บ้านอยู่บ้านโป่ง ราชบุรีครับ ขับรถ 15 นาที ก็ถึงมหาวิทยาลัย และคิดว่าดีกว่าไปเรียน ราชภัฏ สาขาการประกอบการเป็นสาขาที่เรียนแล้วสามารถนำมาใช้ในการประกอบส่วนตัวได้ (รัฐ นามสมมุติ)

เป็นมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงในนครปฐม และที่ไม่อยากเข้าไปเรียนมหาวิทยาลัยใน กรุงเทพฯ อยากทำงานใกล้บ้าน เพราะที่ทำงาน 5 วันก็เหนื่อย แล้ว ถ้าเรียนคงให้ใกล้ที่สุดจึง เลือกเรียนที่ มหาวิทยาลัยศิลปากร ส่วนที่เลือกเรียนในสาขาการประกอบการเพราะเป็นสาขา บริหารธุรกิจ ที่สามารถต่อยอดในสายการทำงานได้ละ (จิน นามสมมุติ)

บ้านอยู่นครปฐมกะ อยากเรียนใกล้บ้าน เพราะตั้งเล็กจนโต ได้เรียนใกล้บ้านตลอด พอโต ขึ้นมาสามารถเลือกได้ ก็เลยเลือกที่จะเรียนใกล้บ้าน เพราะได้มีเวลาอยู่บ้าน ไม่เหนื่อยด้วย สาขาการประกอบการเป็นสาขาที่สามารถนำไปใช้ได้ด้าน ทั้งประกอบธุรกิจส่วนตัว และ งาน ด้านบริหาร การตลาด ซึ่งส่วนตัวทำการตลาดอยู่ แต่อนาคตก็คิดที่จะออกมาทำธุรกิจส่วนตัว (ลี นามสมมุติ)

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

3. การสมัครสอบคัดเลือกศึกษาต่อของ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการประกอบการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

วิธีการสอบคัดเลือกของ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร นักศึกษาแสดงความคิดเห็นตรงกันว่าวิธีการสอบง่าย ไม่ต้องเตรียมตัวพร้อมก็สามารถสอบเข้ามาเรียนได้ เพราะมีการสอบวัดความรู้ในรายวิชา ภาษาต่างประเทศ เพียงวิชาเดียว คือ ภาษาอังกฤษ จากนั้นเป็นการสอบสัมภาษณ์จากคณะคณาจารย์ ของคณะ แต่ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับผู้สอบคัดเลือกในการเตรียมตัวสอบ และพื้นฐานทางวิชาการ โดยผล สอบภาษาต่างประเทศมีผู้ผ่านในเปอร์เซ็นต์ที่น้อยมาก แต่ทุกคนที่มาสอบก็ได้ผ่านการคัดเลือกทุก

คน แต่ตามกฎเกณฑ์ของมหาวิทยาลัยคือถ้าสอบไม่ผ่านในวิชาภาษาต่างประเทศตามคะแนนที่ตั้งไว้ นักศึกษาทุกคนที่ไม่ผ่านในการสอบจะต้องลงเรียนภาษาต่างประเทศใหม่จนกว่าจะผ่านเกณฑ์ แสดงให้เห็นว่าทางคณะได้เปิดโอกาสให้กับทุกคนที่ผ่านการสอบ มาเป็นส่วนหนึ่งของคณะ นักศึกษาหลายคนมีคิดเห็นที่คล้ายกัน คือทางคณะเน้นที่ต้องการให้มีผู้เรียนเรียนเป็นจำนวนมาก แต่ยังไม่มีการจัดการวางแผนที่ดี

กลุ่มนักศึกษาที่จบปริญญาตรีแล้วศึกษาต่อ มีความคิดเห็นว่าการสมัครสอบคัดเลือกศึกษาต่อของ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการประกอบการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัย ศิลปากร นั้นมีวิธีการคัดเลือกที่ง่าย สอบเฉพาะวิชาบังคับของบัณฑิตวิทยาลัย คือ วิชาภาษาอังกฤษ ไม่ต้องสอบหลายวิชาเหมือนกับมหาวิทยาลัยอื่น

ไม่ยากดีละ เพราะสอบวิชาภาษาอังกฤษวิชาเดียว ไม่เหมือนมหาวิทยาลัยอื่นต้องสอบ GMAT ด้วยซึ่งยากมาก (แก่น นามสมมุติ)

สอบวิชาเดียวคือภาษาอังกฤษครับ แต่ก็สอบไม่ผ่านเหมือนเดิมแต่ดีในแง่ที่สามารถสอบ เข้าได้หมด แล้วค่อยมาเก็บเรียนภาษาอังกฤษได้จนกว่าจะผ่าน เพราะเป็นเกณฑ์ของ มหาวิทยาลัยศิลปากร (น้ำ นามสมมุติ)

กลุ่มที่มีประสบการณ์การทำงาน มีความคิดเห็นว่าการสมัครสอบคัดเลือกศึกษาต่อของ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการประกอบการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัย ศิลปากรเหมือนกับกลุ่มนักศึกษาที่จบปริญญาตรีแล้วศึกษาต่อคือ เกณฑ์การสอบคัดเลือกนั้น จัดอยู่ในเกณฑ์ง่าย ซึ่งทำให้บางท่านให้ความเห็นว่าเกณฑ์การคัดเลือกที่ง่ายนั้น โดยไม่ได้ คัดเลือกผู้สมัครทำให้การศึกษามีปัญหาในชั้นเรียน และแนะนำให้มีเกณฑ์การคัดเลือกที่ดีกว่า ในปีการศึกษาอื่น

ตอนแรกกลัวไม่ได้มากเลยละ ตอนสมัครสอบเห็นทางมหาวิทยาลัย รับแค่วิชาเขตละ30-40 คน เอาจริงๆแล้วรับหมดยกเว้นแต่ผู้ขาดสอบ และสอบภาษาอังกฤษวิชาเดียวก็ผ่านได้ ซึ่งไม่ ยากมาก (เหมียว นามสมมุติ)

โดยรวมก็ดีนะ แต่รับเยอะไปหน่อย อาจเพราะการสอบเข้าไม่ได้มี หลาย วิชาและทาง สาขาที่รับหมด เหมือนการสอบเป็นพิธีเท่านั้น เวลามาเรียนแล้วรู้สึกุ่นวายมาก น่าจะมีเกณฑ์ การคัดเลือกหรือแบ่งกลุ่มการเรียนที่ดีกว่านี้ (บอย นามสมมุติ)

กลุ่มประธานรุ่น มีความคิดเห็นว่าการสมัครสอบคัดเลือกศึกษาต่อของ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการประกอบการ คณะวิทยาการจัดการ นั้นมีเกณฑ์การคัดเลือกที่ยากเพราะไม่ได้ทำการศึกษาเป็นเวลานาน ทำให้การทบทวนวิชาความรู้ต้องใช้เวลามากกว่าผู้อื่น และบางท่านก็คิดว่าดีแล้ว เนื่องจากเป็นการเปิด โอกาสให้กับบุคคลที่ต้องการเข้ามาศึกษาอย่างจริงจัง

คนอื่นเขาว่าง่ายกัน แต่สำหรับพี่ไม่ถนัดครับ เพราะไม่ได้เรียนมานานแล้วต้องมาทบทวนก่อนสอบ ยิ่งภาษาอังกฤษ พี่ไม่เก่งเลย แต่โชคดีที่ทางมหาวิทยาลัยเขาจับหมดทุกคนไม่อย่างนั้นคงไม่ได้เข้ามาเรียนแน่ เพราะสอบก็ไม่ผ่านแต่ต้องมา เรียนและสอบใหม่ ส่วนการสอบสัมภาษณ์ก็ถามคำถามทั่วไป (ทช นามสมมุติ)

ไม่ยากครับ ไม่ยุ่งยากด้วยครับ เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ที่ต้องการเข้ามาศึกษาต่อเป็นอย่างดี (คิม นามสมมุติ)

4. การให้ความหมายของความคุ้มค่าในการศึกษาต่อ

จากการสัมภาษณ์การให้ความหมายของความคุ้มค่าเงินในการศึกษาต่อ ผู้ร่วมสนทนาได้พูดถึงประเด็นที่มีความคุ้มค่าเงินในการศึกษาต่อ และ ความไม่คุ้มค่าเงินในการศึกษาต่อ

4.1 ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นต่อความคุ้มค่าเงินในการศึกษา ในด้านของความคุ้มค่าเงิน การศึกษาคือการลงทุน คำตอบที่หลายคนให้ความเห็นตรงกัน เงินที่เสียไปนั้นคุ้มค่ากับการเรียน ทำให้ได้วุฒิการศึกษาที่สูงขึ้น การ ได้พันธมิตรและลูกค้าทางธุรกิจที่เพิ่มขึ้น เป็นสาขาวิชาที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการทำงานจริงได้ ทำให้มีองค์ความรู้เพิ่มมากขึ้น การวิเคราะห์ การแก้ปัญหา การบริหารจัดการเบื้องต้น และนำความรู้ที่ได้ไปประกอบธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการสัมภาษณ์ แบบสนทนากลุ่ม ทุกกลุ่มมีความเห็นใกล้เคียงกันว่า ความคุ้มค่าเงินขึ้นอยู่กับตัวบุคคล ว่าทำให้เกิดคุ้มค่าหรือไม่ นอกจากนี้ การตั้งใจเรียนในห้อง การมาเรียนตรงต่อเวลา การแบ่งเวลาในเรื่องเรียนและการทำงาน ถือเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการเรียนเป็นอย่างมาก เพราะ การเรียนที่ดีนั้นคือไม่ใช่ตั้งใจเรียนห้องอย่างเดียวแต่ต้องศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ด้วย เพื่อให้ผู้เรียน ได้ประโยชน์มากที่สุด การนำสิ่งที่เรียนไปศึกษาวิเคราะห์ให้ทองแท้มากขึ้น เพื่อให้เรานำมาใช้กับความเป็นจริงมากที่สุด แต่ถ้าเรียนแล้วคิดแต่เพียงว่ามาเรียนเท่านั้น มันยังไม่สมบูรณ์ เราต้องเรียนและตั้งใจให้มากขึ้นคือคุณค่าที่เราได้รับและยังสามารถทำให้เราได้รับความคุ้มค่าในการในครั้งนี้ และ ทำให้ทราบการเปลี่ยนแปลงของโลกภายนอกได้ดีขึ้น การตลาดในปัจจุบัน ความเคลื่อนไหว ความนิยม และสังคมที่กว้างขึ้น

กลุ่มที่มีประสบการณ์การทำงานให้ความหมายของความคุ้มค่าในการศึกษาต่อว่าเป็นการนำความรู้ที่ได้จากการเรียนหลักสูตรนี้ ไปใช้ในการทำงานได้ และเป็นประสบการณ์ในการทำธุรกิจ

คิดว่าเป็นการนำความรู้ที่ได้จากการเรียนหลักสูตรนี้ ไปใช้ในการทำงานได้ เช่น การพัฒนากรอบความคิดในการทำงาน การทำงานเป็นทีมที่ดีขึ้น และ การปฏิบัติตนเป็นผู้นำที่ดีแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา ครับ เพราะผมบางทีก็ใช้แต่อารมณ์ในการทำงาน พอมาเรียนเราได้หลักเหตุและผลเพิ่มมากขึ้น การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าก็ดีกว่าเดิมนะ (เหมียว นามสมมุติ)

ส่วนผมว่ามันคือประสบการณ์ของอาจารย์ผู้สอนนะ บางท่านทำให้ข้อคิดแก่นักศึกษา สอนหรือเล่าประสบการณ์ทางธุรกิจ และให้คำปรึกษา นอกเหนือจากการศึกษาภายในชั้นเรียน ไม่รู้แน่ก็แล้วแต่ความคิดของแต่ละคน นักศึกษาบางคนไม่กล้าถามอาจารย์ เข้าไปถามไม่ถูกประเด็น และเวลา อาจารย์ก็ไม่สามารถตอบได้ และไม่คอยตามและซักถามบ่อยๆ ก็กลายเป็นอาจารย์ไม่มีเวลาให้ (บอย นามสมมุติ)

จะเป็นความรู้จากอาจารย์ผู้สอน และการได้มีโอกาสได้กลับมารู้ Feel in กับการเรียน การอยาก رؤ้อยากเห็นในความรู้ที่ไม่เคยได้ทราบมาก่อน ทำให้ไปค้นคว้า หามาอ่าน และกลายเป็นความรู้สะสมในตนเองที่เพิ่มมากขึ้น รู้สึกคุ้มค่าที่ได้ศึกษาต่อค่ะ (แป้น นามสมมุติ)

กลุ่มฝ่ายทำงานกิจกรรมคณะ ให้ความหมายของความคุ้มค่าในการศึกษาต่อว่าเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ได้สังคมใหม่ นำความรู้ไปใช้ในการทำงานและชีวิตประจำวัน การเพิ่มลูกค้า และเพื่อนร่วมธุรกิจในการทำงาน รวมทั้งการนำวุฒิการศึกษาปริญญาโทในการปรับขึ้นเงินเดือนและตำแหน่งงาน

การได้ใช้เวลาว่างเสาร์-อาทิตย์ให้เป็นประโยชน์ ได้ความรู้เพิ่มขึ้นมีสังคมใหม่ ได้โอกาสที่ดีในการทำงานครับ (ตอร์ นามสมมุติ)

ได้ใช้วุฒิปริญญาโทในการเลื่อนตำแหน่ง และเงินเดือนได้ครับ (กลิ้ง นามสมมุติ)

ของเราสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ทำงาน เพราะเรามาเรียนแล้วได้ใช้หลักการตลาดเป็นหลักเลย หรือเวลาดิวงานกับพาร์ทเนอร์มีการพูดไทยคำอังกฤษคำ ก็ทำให้เรารู้ว่ามันคืออะไรใน ความหมายของเขา สามารถตามทันในขั้นตอนการทำงาน เป็นเมื่อก่อนต้องถามเพื่อน และพี่ๆที่ ทำอยู่ก่อนว่าเขาหมายความว่าอะไร (โตม นามสมมุติ)

ส่วนพี่คิดว่าการที่ได้มี Connection เพิ่มขึ้นนะ เพราะพี่ทำธุรกิจการมีเครือข่ายในการทำธุรกิจเยอะ รู้จักคนเยอะยิ่งเป็นข้อได้เปรียบ การมาเรียนและได้ความรู้ถือเป็นผลพลอยได้ ที่มีประโยชน์ในการพัฒนาธุรกิจ (เบิร์ต นามสมมุติ)

4.1.1 ในด้านความคุ้มค่าเงินของ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร จากการสัมภาษณ์นักศึกษามีความคิดเห็นว่า หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ หลักสูตรจะมีคุณค่าหรือไม่ขึ้นอยู่กับผู้เรียนและผู้สอน เพราะผู้เรียนแต่ละคนมีความคิดเห็นและวิจรณ์ญาณที่แตกต่างกันไป การรับรู้ที่ได้จากการเรียนของและคนไม่เท่ากัน การนำไปใช้ให้เกิดความคุ้มค่าเงินจึงได้ผลลัพธ์หรือ ความคุ้มค่าที่ไม่เท่ากัน และในด้านของผู้สอน ผู้สอนมีแนวทางการสอนที่แตกต่างกันเช่นกัน บางท่านสอนตามหนังสือ แต่บางท่านก็ชี้แนะแนวทาง ให้ข้อคิดประสบการณ์ เพื่อให้ผู้เรียนนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้

4.1.2 ในด้านความคุ้มค่าเงินของสังคมนักศึกษาปริญญาโท การศึกษาต่อในระดับปริญญาโทในปัจจุบันเสมือนเป็นการเข้าสู่สังคมอีกสังคมหนึ่งที่แตกต่างไปจากเพื่อนในสมัยเรียนในอดีตและเพื่อนในองค์กรที่เราทำงานอยู่ การได้พบเจอเพื่อนร่วมห้องเรียนที่มีอายุที่แตกต่างกัน ทั้งวัยวุฒิและคุณวุฒิ ประกอบด้วยนักศึกษาที่จบใหม่อายุประมาณ 23 ปี ที่มีความรู้ที่เรียนในห้องเรียน แต่ยังไม่มีความรู้ประสบการณ์ในการทำงาน ก็จะมีแนวคิดอีกรูปแบบหนึ่ง หรือจะเป็นกลุ่มคนที่ทำงาน ได้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของคนแต่ละกลุ่มที่แตกต่างกันทั้งในเรื่องของเพศ อายุ และสายอาชีพทำงาน ในลักษณะของความ เป็นเพื่อนกัน ทำให้เรารู้จักสังคมที่หลากหลายมากขึ้น เหมือนเป็นการสร้างเครือข่ายให้กับตัวเอง ทำให้ตัวเองได้มีทุนทางสังคมมากขึ้น ทำให้เรารู้จักเพื่อนหลากหลายอาชีพ หลากหลายอายุ

กลุ่มนักศึกษาที่จบปริญญาตรีแล้วศึกษาต่อ ให้ความเห็นต่อความคุ้มค่าเงินของสังคมนักศึกษาปริญญาโทว่า มีสังคมหลายแบบ แตกต่างกันทั้ง เพศ อายุ และระดับการทำงาน ซึ่งทำให้ได้ประสบการณ์ในการทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมใหญ่และใหม่ ปัจจัยอื่นคือต้องการเพิ่มคุณค่า และเพื่อนร่วมธุรกิจในการทำงาน การช่วยเหลือและที่ปรึกษาในด้านธุรกิจ

เหตุผลที่เลือกเรียนป.โท ส่วนหนึ่งเพราะอยากมี Connection เพราะในห้องเรียนมีคนทำงานหลากหลายอาชีพบางคนเป็นผู้บริหาร เจ้าของกิจการใหญ่โต บางคนเพิ่งจบ แต่ทุกคนก็มีความสามารถที่แตกต่างกันไป ซึ่งในอนาคตก็เป็นประโยชน์ในอาชีพการงานของเราด้วย ซึ่งคิดว่าคุ้มค่านะค่ะ เพราะความคุ้มค่าไม่ได้ตีเป็นมูลค่าที่เห็นเป็นรูปธรรมได้ แต่ต้องอาศัยระยะเวลาตามโอกาสนั้นๆมากกว่าค่ะ (รักษัน นามสมมุติ)

เพื่อนในห้องมีหลายกลุ่มนะค่ะ โดกว่า และ รุ่นเดียวกัน ในเรื่องการเรียนมีการช่วยเหลือกันดี นัดคิวก่อนสอบ ทำรายงาน และช่วยส่งแล้วข้อสอบให้กัน และที่บางคนใจดีก็นำอาหารมาเลี้ยงเพื่อนๆ และน้องๆในห้องมีความเป็นกันเองดีค่ะ ส่วนถ้าคุ้มค่ามั๊ย คุ้มนะเพราะหนูมีสังคม

ในที่ได้รู้จักคนมากมาย ประสบการณ์การเรียนรู้ใหม่ การแนะนำสิ่งใหม่ๆ พี่ๆ ที่เรียน อย่างเช่น
ตอนนี้หนูได้งานใหม่ จากการแนะนำจากพี่ที่เรียนโท อย่างนี้หนูก็คิดว่าคุ้มค่าแล้วค่ะ
(พิม นามสมมุติ)

กลุ่มที่มีประสบการณ์การทำงาน ให้ความเห็นต่อความคุ้มค่าเงินของสังคมนักศึกษาปริญญาโทว่า
คุ้มค่าเพราะได้ลูกค่าเพิ่มขึ้น และได้พบกับสังคมที่มีหลากหลายรูปแบบแตกต่างกันไป ทำให้
แบ่งปันประสบการณ์ในการศึกษาและการทำงานซึ่งกันและกัน

คุ้มค่าครับ เพราะผมได้ลูกค่าทำใหม่เป็นเพื่อนในห้องเรียนนี้แหละสังคมในที่เรียน
ปริญญาโทช่วยเหลือเอื้อจุกันดีครับ น้องๆ เพื่อน และ พี่ ๆ ใจดี แบ่งปันความรู้ให้กันอย่าง
ต่อเนื่องครับ (แปะ นามสมมุติ)

ค่ะทำให้เห็นสังคมที่หลากหลายดี บางคนก็แปลกๆ บางคนก็ใจดีมากทำให้ชีวิตมี
ความสุขดีค่ะ สังคมป.โทไม่เหมือน สังคมนักเรียน นักศึกษาที่มีกฎระเบียบ ยูนiform แต่
สังคมของป.โทค่อนข้างอิสระความคิด อ่านแตกต่างกันเลยค่ะ ถามว่าคุ้มค่ากับเงินม๊ายที่ได้มา
เรียนแล้วเจอสังคมแบบนี้ก็คิดว่าคุ้มค่าในระดับหนึ่งค่ะ (ง้อ นามสมมุติ)

4.2 ผู้เรียนให้ความเห็นความเห็นว่าไม่มีคุ้มค่าเงินในการศึกษาต่อ การแสดงความ
คิดเห็นในเรื่องของความคุ้มค่าเงินนั้น นักศึกษากลุ่มหนึ่งได้แสดงว่าคิดเห็นว่าการเลือกมาเรียนต่อ
ที่นี้นั้น เป็นเพราะชื่อเสียงของสถาบันเป็นที่ยอมรับได้ และจากการได้ศึกษาหลักสูตร ก่อนการ
ตัดสินใจเรียนเห็นว่าหลักสูตรมีความน่าสนใจ และมีความทันสมัย จึงเลือกที่จะเรียน แต่พอได้มา
สัมผัสจริงกลับไม่ได้เป็นอย่างที่คาดการณ์ไว้ เพราะทางคณะและตัวอาจารย์ผู้สอนแสดงให้เห็น
ถึงความไม่พร้อม ในเรื่องของการจัดการเรียนการสอน วิชาบางวิชามีความน่าสนใจในการเรียน
แต่ตัวอาจารย์ผู้สอนบางท่านไม่มีความพร้อมที่จะสอน ทำให้เกิดความเบื่อหน่ายและไม่อยากมา
เรียน

5. ความคุ้มค่าเงินเกี่ยวกับหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ คณะ วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

จากการสัมภาษณ์แบบกลุ่มสนทนาให้ความเห็นต่อความคุ้มค่าเงินเกี่ยวกับหลักสูตร
บริหารธุรกิจ สาขาวิชาการประกอบการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ว่าคุ้มค่าเงิน
จากการศึกษาหลักสูตรการประกอบการ โดยให้ความเห็นว่าเป็นหลักสูตรใหม่ที่เปิดขึ้นมาเพื่อ
รองรับการประกอบอาชีพในปัจจุบันอย่างหลากหลาย และสนับสนุนการประกอบธุรกิจส่วนตัว มี

ความทันสมัยโดยหลักสูตรครอบคลุมหลักการบริหาร ตั้งแต่การผลิต จนถึงผู้บริโภค และการเป็นผู้ประกอบการที่ดี รายวิชาบังคับเหมาะสมกับหลักสูตรการประกอบการ แต่รายวิชาเลือก ควรจะให้นักศึกษามีการเลือกในรายวิชาที่ต้องการแต่ควรสอดคล้องกับหลักสูตรการประกอบการ ด้วย เพราะในปัจจุบัน คณะจะเปิดสอนเฉพาะรายวิชาที่มีผู้เลือกมากที่สุด แต่รายวิชาเป็นองค์ความรู้ เก่า ไม่นับหลักปฏิบัติจริง และเรียนแล้วไม่ได้ประโยชน์จากรายวิชาเลือกเท่าที่ควร

กลุ่มที่มีประสบการณ์การทำงาน ให้ความเห็นต่อความคุ้มค่าเงินเกี่ยวกับหลักสูตรบริหารธุรกิจ มหาวชิราวุธ สาขาวิชาการประกอบการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร เป็นหลักสูตรที่ เน้นการประกอบการ เนื้อหาวิชาสามารถนำมาใช้ได้จริงในการทำธุรกิจ เหมาะสำหรับผู้ที่ทำธุรกิจ ส่วนตัว อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้มีประสบการณ์ในการสอน และคิดว่าคุ้มค่าเงินในการจ่ายเพื่อศึกษาใน สาขาวิชาการประกอบการ

หลักสูตรนี้ก็ดีนะค่ะ เหมาะกับผู้ที่ทำธุรกิจส่วนตัว รู้เรื่องการประกอบธุรกิจมากขึ้นด้วยค่ะ คุ้มค่าตรงที่ได้ความรู้เพิ่มเติมค่ะ (กัญ นามสมมุติ)

ส่วนตัวคิดว่าหลักสูตรมีความทันสมัยครอบคลุมความรู้เรื่องธุรกิจค่ะ สามารถนำไปใช้ เป็นความรู้ในการประกอบอาชีพ คิดว่าคุ้มค่านะค่ะ (ดีวา นามสมมุติ)

ครับในเรื่องวิชาผมคิดว่ามีให้เรเลือกเรียนเยอะนะ แต่รายวิชาเลือกเปิดสอนแต่วิชาที่ผม ไม่ค่อยอยากเรียน แต่ก็ต้องเรียนเพื่อให้จบหลักสูตร ปัญหาจะมาจากอาจารย์ผู้สอนน้อย ไม่นัด แต่ไปต่อ ไปคงจะดีกว่านี้ผมหวังว่านะ เพราะปีผมเป็นปีแรกหลักสูตรอาจจะยังไม่พร้อมแต่ เรียนหลักสูตรนี้ก็ทำให้ผมเล่นหุ้นเป็นนะ ก็คุ้มค่าดีเพราะ ได้วิชาความรู้และประสบการณ์ มากมายจากอาจารย์ผู้สอนและเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน (ปั้ม นามสมมุติ)

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นว่าในวิชาที่เรียนควรที่เน้นการเรียนการสอนให้มากที่สุดคือ วิชาการเขียนวิธีวิจัย เพราะนักศึกษาจำนวนมากไม่เคยผ่านการเรียนการสอนวิชาการเขียนวิธีวิจัย หรือการทำวิจัยในระดับปริญญาตรี จึงไม่มีความเข้าใจในเรื่องการทำวิจัย การเรียนการสอนมุ่งเน้น ไปที่การเรียนของหลักการทำวิจัย การหาหัวข้อ การหาตัวแปรต่าง ๆ มาใช้ประกอบในการทำวิจัย แต่ยังขาดการมุ่งเน้นในเรื่องของการคิด การวิเคราะห์ของของมูลที่หามาได้จากวิจัย และความ เข้าใจรายละเอียดของการทำวิจัยในแต่ละบท ทำให้นักศึกษาต้องถามจากเพื่อนที่เคยเรียนมาแล้ว นักศึกษาจำนวนมาก ไม่รู้จักการทำวิจัย ไม่สามารถหาคำตอบได้ว่าผลของการวิจัยคืออะไร ไม่ รู้จักคำว่า การหา SPSS การเรียนการสอนในห้องเรียนสอนในเรื่องของการใช้ SPSS หาข้อมูล แจกเอกสารในเรื่องของการเลือกใช้ตัวทดสอบสถิติ การปฏิบัติจริงในรายวิชาวิจัย ตั้งแต่

บทที่ 1-5 อาจารย์เน้น การหาหัวข้อ การทำบทที่ 1-3 จนทำให้นักศึกษาบางคนไม่เข้าใจหลักของการทำวิจัยที่แท้จริง ไม่มีการทำงานวิจัยที่ปฏิบัติจริง และเนื่องจากนักศึกษามีจำนวนมาก จึงทำให้การสอนไม่สามารถเข้าถึงนักศึกษาได้ทุกคน

ผมไม่เคยเรียนการทำวิจัยมาเลย อาจารย์สอนยังไม่รู้เรื่องเลย พอมาทำสารนิพนธ์ ต้องไปหาเอกสารมาอ่านและทำความเข้าใจเอง ไม่รู้การทำวิจัยแบบไหนทำอย่างไรบ้าง spss อาจารย์สอนพอเข้าใจเพราะมีการปฏิบัติ แต่การทำงานวิจัยแบบอื่น อยากให้สอนให้เข้าใจมากกว่านี้ครับ
(ปี นาม สมมุติ)

ปัญหาของเราคือการทำวิจัยเหมือนกัน ทำเชิงคุณภาพ แต่ไม่เข้าใจการทำเลย เหมือนตอนเรียน อาจารย์เน้นเชิงปริมาณมากกว่า เลยไม่รู้วิธีทำ ต้องหาข้อมูลเองเยอะเหมือนกันค่ะ ไม่เข้าใจการทำวิจัยยุ่งยากมาเลย ต้องทำความเข้าใจเยอะ การสอนมีการสอนสลับกันระหว่างอาจารย์ 3-4 ท่าน ซึ่งเหมือนสอนไม่จบส่วนที่เราอยากจะเข้าใจ ก็เปลี่ยนเป็นอาจารย์ท่านอื่นแล้ว (เช่น นามสมมุติ)

ไม่แตกต่างกันค่ะ แต่อยากให้เน้นการทำวิจัยแบบต่างๆ อย่างชัดเจนมากกว่านี้ แบบเรียนแล้วทำเป็นนักเรียนหลายคนในห้องทำไม่เป็นค่ะ เพราะได้คุยกับเพื่อนในห้องก็ถามกันไปมา แล้วก็ไปช่วยกันหาข้อมูลเหมือนเรียนรู้ด้วยตนเองมากกว่า ไม่ค่อยได้ความรู้จากการเรียนในห้องค่ะ
(จี นามสมมุติ)

ปัญหาที่พบในขณะนี้คือ เรื่อง ทำวิทยานิพนธ์ และการค้นคว้าอิสระ ไม่ทัน และไม่ สามารถจบได้ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้คือระยะเวลา 2 ปี คณะจึงควรสอนหลักของการทำวิจัย การจัดการเรียนการสอนที่มีการวางแผนการจัดการ เกิดปัญหาในเรื่องนี้มาก กล่าวคือ ในช่วงสุดท้ายของการเรียนการสอนที่นักศึกษาเลือก วิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระนั้น ถ้าไม่มีการเตรียมความพร้อมหรือการเตรียมตัวตั้งแต่เริ่มเรียน ก็จะประสบปัญหาที่ไม่สามารถจบได้ภายใน 2 ปี คณะควรจัดระบบการจัดการ วางแผนการจัดการที่ดีกว่านี้ เพื่อที่จะได้นำมาปรับใช้ในรุ่นต่อไป เพื่อให้ได้ประสิทธิภาพมากขึ้น การจัดสรรในเรื่องของเวลาในการเรียน ในวิชาที่เลือกเรียนนั้นบางรายวิชาที่ไม่สามารถเลือกเรียนได้ คณะไม่พร้อมที่จะเปิดการสอนวิชานั้น เหตุผลคือการขาดบุคลากรในการสอน

6. ความคุ้มค่าเงินกับอาจารย์ผู้สอน

การเก็บข้อมูลจากการให้สัมภาษณ์ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับอาจารย์ผู้สอน ต่อความคุ้มค่าเงินอยู่ในเกณฑ์ดี ผู้ให้ข้อมูลหลักได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอนว่า การสอนในรายวิชา 1 วิชา ส่วนใหญ่แล้วทางคณะจะได้มีอาจารย์ผู้สอนถึง 3 ท่าน นักศึกษาแสดงความ

คิดเห็น ตรงกันคือ ในการสอนของอาจารย์แต่ละท่านมีการแบ่งหัวข้อการสอนชัดเจน แต่ในบางรายวิชามีการเรียนหัวข้อที่ซ้ำกัน แต่มีวิธีการคิดที่แตกต่างกัน เวลาสอบทำในนักศึกษาเกิดความสับสนว่าควรทำวิธีใด การเรียนการสอนของหลักสูตรการประกอบการ ยังขาดความพร้อมในเรื่องของอาจารย์ผู้สอน ทำให้นักศึกษามองว่าคณะไม่มีความพร้อมทางด้านบุคลากร และรูปแบบการเรียนการสอนที่ยังขาดประสิทธิภาพจริง

มีส่วนแน่นอนค่ะ ถ้าอาจารย์สอนดีให้ความรู้กับเราแบบว่าไม่ได้ถอดมาจากหนังสือทั้งหมดก็ได้มากค่ะ เราก็ได้ประโยชน์จากที่เรียนมาแต่ที่เรียนมาอาจารย์ก็สอนหลายสไลด์แต่รวมๆก็คุ้มค่าดีค่ะ (ทิช นามสมมุติ)

ครับเกิดความคุ้มค่าครับ การสอนของอาจารย์แต่ละท่านมีการแบ่งหัวข้อการสอนชัดเจน แต่วิชามีการเรียนหัวข้อที่ซ้ำกัน แต่มีวิธีการคิดที่แตกต่างกัน เวลาสอบทำในนักศึกษาเกิดความสับสนว่าควรทำวิธีใด (กิม นามสมมุติ)

เรียนกับอาจารย์หลายท่านค่ะ แต่ละท่านให้ความรู้ที่ต่างกัน สอนคนแบบบางท่านชอบคุยบางท่านสอนแต่ในหนังสือว่างมากเลยคะ แต่บางท่านก็สอนดีประสิทธิภาพเต็มๆ ที่ให้มาก็นำไปใช้ในการทำงานได้ (เต้ย นามสมมุติ)

อาจารย์ผู้สอนมีน้อยเกินไปค่ะ ควรมีอาจารย์ที่คอยดูแลนักศึกษาป.โท อย่างจริงจัง และรับอาจารย์มาเพื่อรองรับการทำวิทยานิพนธ์ และสารนิพนธ์ ทำให้นักศึกษาได้ปรึกษาอย่างทั่วถึง และเสร็จทันกำหนดค่ะ (กุล นามสมมุติ)

ผู้ให้ข้อมูลหลักได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องของความไม่ยุติธรรมในการวัดผลการศึกษา การตัดเกรดนักศึกษาส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นว่าไม่เป็นธรรม เกิดจากการอาจารย์ผู้สอนบางท่าน ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษามีความประสงค์ที่ไม่ขอออกนามในชื่อของรายวิชาและอาจารย์ผู้สอน

มีวิชาบังคับวิชาหนึ่งค่ะ มีอาจารย์พิเศษจากนอกมหาวิทยาลัยเป็นผู้สอนก็ตัดเกรดไม่ยุติธรรมเลย วิชานี้เป็น Open Book สอบในห้องเรียน เน้นการเก็บคะแนน จากการเข้าห้องและส่งงานเป็นหลัก ยังไงคำตอบที่ได้ก็ไม่ต่างกัน เราทำได้หมดกลับได้ B งานส่งทุกครั้ง ไม่เคยขาดเรียน รู้สึกแย่มาก (ดี นามสมมุติ)

ผมตกวิชาที่นักศึกษารุ่น 1 ตกกันมากที่สุดครับ วิชานี้จะเน้นเก็บ 70 คะแนน สอบ 30 คะแนน มีคะแนนเข้าห้อง ทำกรณีศึกษา เล่นเกม และการฟรีเซนต์ แต่ผลสอบออกมามากันเลยครึ่งห้องครับ มีผ่านอยู่ 11 คน ผมไม่เข้าใจเกณฑ์ในการวัดผลของอาจารย์เลย ทั้งที่ก็ทำเต็มที่

แล้วและเป็นวิชาที่เป็นการวิเคราะห์มากกว่าหาคำตอบว่าผิดหรือถูก ครบก็น่าจะมีเกณฑ์การตัดเกรด และให้คะแนนที่ดีกว่าแบบนี้ (เบิร์ต นามสมมุติ)

การแสดงความคิดเห็นเรื่องของอาจารย์ผู้สอนมีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาในเรื่องของการเรียนการสอนที่กล่าวมาแล้ว คือในเรื่องของระบบการเรียนการสอนยังขาดการบริหารจัดการที่ดีในเรื่องของการจัดการอาจารย์ผู้สอน อาจารย์ผู้สอนไม่เพียงพอในการสอน ในบางวิชาต้องใช้อาจารย์ผู้สอนคนเดิมสอน วิชาเลือกมีรายวิชาให้นักศึกษาเลือกเรียนมาก แต่ไม่สามารถเปิดสอนได้ คณะให้เหตุผลว่า ไม่พร้อมในการจัดการเรียนการสอน ยังไม่สามารถติดต่ออาจารย์ผู้สอนไม่ได้ เป็นการแสดงให้เห็นถึงการขาดบุคลากรทางด้านการเรียน อาจารย์บางท่านยังขาดประสบการณ์ในการสอน ยังไม่มีคุณวุฒิที่สามารถสอนได้ ยังไม่จบการศึกษาในระดับปริญญาเอก

7. ความคุ้มค่าเงินด้านการศึกษาดูงานนอกสถานที่

จากการสัมภาษณ์แบบกลุ่มจากกลุ่มตัวอย่างในเรื่องความคุ้มค่าเงินในการศึกษาดูงานนอกสถานที่ มีความคิดเห็นว่าเป็นการไม่คุ้มค่าเงินที่เสียไป และได้รับประโยชน์น้อยมาก ทางหลักสูตรควรมีวัตถุประสงค์ การจัดการเรื่องสถานที่ และกำหนดการเสร็จสิ้นก่อนนักศึกษาจะเริ่มไปดูงาน โดยต้องดูกำลังความสามารถของนักศึกษา กำหนดสถานที่ให้เหมาะสมกับความสามารถทางการเงินของนักศึกษา ระบุความชัดเจนของการศึกษาดูงานว่าต้องการไปศึกษาเรื่องใด เพราะที่ผ่านมามีเกิด ปัญหาหลายด้านจากความคิดเห็นที่ไม่ลงตัวของนักศึกษาที่เป็นผู้จัดหาสถานที่ และแพ็คเกจทัวร์ในการไปดูงานในต่างประเทศ ส่วนความรู้ที่ได้รับจากการดูงานได้ประสบการณ์การเรียนรู้ที่ดี ไม่เคยเห็นเทคโนโลยีแบบนี้มาก่อน แต่ก็สามารถนำไปพัฒนาและปรับปรุงใช้ในการทำงานของตนได้น้อย

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ผมว่าเป็นได้ประโยชน์จากการดูงาน แต่ไม่ได้มากเพราะได้ดูแค่บริษัทเดียว จึงไม่เห็นมุมมองด้านอื่นๆเพื่อมาเปรียบเทียบ และส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับโปรแกรมการไปเที่ยวมากกว่า (น้ำ นามสมมุติ)

สนุกมากค่ะได้ประสบการณ์ใหม่ๆ แต่การจัดการก่อนไปดูงานก็วุ่นวายพอสมควร กว่าจะเลือกบริษัททัวร์ และโปรแกรมการไปดูงานได้ (แป้น นามสมมุติ)

สถานที่ดูงานน้อยไปค่ะ ความรู้ที่ได้ก็ดีในระดับหนึ่งคือได้เห็นเทคโนโลยีที่ล้ำกว่าประเทศไทย (กิม นามสมมุติ)

คิดว่าไม่ค่อยคุ้มกับเงินที่เสียไปค่ะ ถ้าคิดว่าจะนำมาใช้ประโยชน์ในการเรียนนะค่ะ แต่ในด้านสันทนทานนั้นก็ยอมรับว่าสนุกดี ได้ไปเปิดหูเปิดตา (จิ๊ก นามสมมุติ)

8. ความคุ้มค่าเงินด้านสิ่งแวดล้อมและความสะดวกต่างๆเกี่ยวกับการเรียน

จากการสัมภาษณ์โดยการสนทนาแบบกลุ่มได้ข้อสรุป ที่ไม่ต่างกันมากคือ ในเรื่องเอกสารประกอบการเรียนการสอนมีความพร้อมในเรื่องของการจัดเตรียมและมีเพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา ห้องเรียนมีความสะดวกสบายพร้อมกันในห้องเรียนชั้น 7 และ 8 ของอาคาร 50 ปี แต่ยังไม่เพียงพอจำนวนนักศึกษา ในเรื่องการติดต่อประสานงานกับทางคณะ ฝ่ายติดต่อประสานงานยังดูแลนักศึกษาไม่ทั่วถึง ในเรื่องเอกสารที่ต้องส่งให้อาจารย์ตรวจทาน บางครั้งเกิดความล่าช้า ความไม่สะดวกในเรื่องของห้องทำงานของนักศึกษาหลักจากหมดเวลาการเรียนการสอนในห้องเรียน นักศึกษาไม่มีห้องประชุม ห้องทำงานที่สามารถเข้าไปใช้งานได้อย่างสะดวก ห้องเรียนไม่สามารถใช้ต่อหลังจากหมดการเรียนการสอนได้เนื่องจากจะมีพนักงานผู้ดูแลต้องปิดห้องเรียน การเดินทางมาเรียนส่วนมากนักศึกษามีภูมิลำเนาใกล้มหาวิทยาลัย ตั้งอยู่ในอำเภอเมือง นครปฐม และเป็นเขตชุมชน การคมนาคมจึงสะดวกมีรถโดยสารผ่านหน้ามหาวิทยาลัย และสาธารณูปโภคที่ครบครัน

ห้องเรียนมีน้อยไปค่ะ เวลาหนึ่งเรียนยังได้อินอาจารย์ผู้ห้องข้างๆอยู่เลย บางทีทำให้เสียสมาธิในการเรียนค่ะ (นิ นามสมมุติ)

เจ้าหน้าที่ติดต่อประสานงานยังดูแลพวกเราไม่ทั่วถึงค่ะ อย่างเช่นถ้ามีการส่งไฟล์ฟรีเซ็นต์การสอนควรจะส่งให้นักศึกษาทุกคน ตารางเรียนถ้าไม่มีการเรียน หรือ เลื่อนเวลาเรียน ก็ควรจะแจ้งเตือนนักศึกษาล่วงหน้าได้ เพราะนักศึกษาที่มาเรียนปริญญาโทบางคนเวลานั้นมีค่าถ้าว่างก็อาจใช้เวลาในการทำงานได้ ถ้ามาแล้วไม่มีเรียนก็เสียเวลาไปทั้งวัน ไม่เหมือนกับนักศึกษาปริญญาตรีที่มีเวลาเพื่อมาเรียนอย่างเดียวค่ะ (พิม นามสมมุติ)

ในเรื่องเอกสารการเรียนก็ครบทุกรายวิชาดีครับ ห้องเรียนก็สะดวกสบายดีติดที่ถ้ามีการเรียนห้องข้างๆจะได้ยินเสียงอาจารย์ข้างห้องครับ การไป-กลับ มหาวิทยาลัยกับบ้านผมก็สะดวกดีใช้เวลาเดินทาง ไปถึง 10 นาที (นัท นามสมมุติ)

ทุกอย่างก็ดีนะค่ะ แต่ว่าเวลาจะสอบไม่ค่อยมีห้องให้มาติว หรือ คุยเรื่องรายงานกัน หรือ เพื่อซ่อมฟรีเซ็นต์ประมาณนี้ ถ้าคณะมีห้องเพื่อทำการบ้าน รายงาน ให้พวกหนูบ้างดีน่าจะดีกว่านี้ค่ะ (จิม นามสมมุติ)

ชอบที่การมาเรียนรถไม่ติด อยู่ใกล้ไปมาสะดวก ห้องเรียนก็ดีนะ เอกสารบางทีขาดไป แต่ที่เจ้าหน้าที่ก็ไปถ่ายเอกสารมาให้ใหม่ แต่ผมอยากให้มีเจ้าหน้าที่แจ้งเตือนวันลงทะเบียน ตารางเรียน ให้ทางอีเมล หรือติดต่อกับนักศึกษาในด้านข้อมูลและขั้นตอนต่างๆในการเรียนมากกว่านี้ครับ (นอร์ท นามสมมุติ)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องการให้ความสำคัญค่าเงินในการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร เป็นกระบวนการตัดสินใจ เรียนต่อและการเรียนที่ได้รับค่าเงินอย่างแท้จริง จากการศึกษาในครั้งนี้ทำให้เห็นความสำคัญของการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร การแสดงความคิดเห็นในเรื่องของค่าเงินของแต่ละบุคคลที่ได้รับจากการเรียน และการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคณะวิชา

สรุปผลการวิจัย

ในปัจจุบันเรื่องการศึกษา ถือได้ว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก มีการแข่งขันกันอย่างสูง จึงต้องสร้างความรู้และความถูกต้องให้กับผู้เรียนในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ การอยู่ในสังคมย่อมต้องได้รับการศึกษา เพื่อนำไปพัฒนาอาชีพ และเปลี่ยนแปลงการทำงานให้ก้าวไปพร้อมกับเทคโนโลยีและวิวัฒนาการที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน

การศึกษาเรื่องการให้ความสำคัญค่าเงินในการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร เป็นการศึกษาเพื่อศึกษาการตัดสินใจเลือกเรียน ค่าเงินค่าเงินที่ได้รับจากการเรียน โดยสามารถวัดจาก Brand Equity โดยการสรุปมูลค่าที่เป็นคุณค่าที่ได้จากสาขาวิชาการประกอบการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ผู้ศึกษาสรุปผลการศึกษาดังนี้

1. การตัดสินใจศึกษาต่อใน หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผลการศึกษา พบว่า การตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาโทนั้น เป็นกระบวนการตัดสินใจด้วยตนเอง ทั้งนี้มีผลมาจากการปลูกฝังของแต่ละสถาบัน อายุ และอาชีพเป็นหลัก มีความคาดหวังจะมีความรู้ความสามารถและประสบการณ์มากขึ้น เป็นการตัดสินใจเลือกแนวทางที่คิดว่าสามารถทำให้ตนเองประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน มีส่วนช่วยในการพัฒนาระบบความคิดของแต่ละบุคคลให้มีความคิดที่ทันสมัยทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว

โดยเฉพาะด้านเทคโนโลยี นวัตกรรม ความทันสมัยต่าง ๆ ทำให้นักศึกษามีความคาดหวังในการเรียนเพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จ เพื่อความเจริญก้าวหน้าในชีวิต หน้าที่การงานและเพื่อเป็นบันไดในการก้าวไปสู่ระดับของการเป็นผู้นำ ผู้บริหาร ในองค์กรนั้น ๆ ตรงกับการให้ความหมายของ แสวงรัตนมงคลมาศ (2537:3) การตัดสินใจเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นนั้น เพื่อเป็นความต้องการของตนเองที่จะต้องการแสวงหาความรู้ การสร้างองค์ความรู้ใหม่ๆ ให้กับตนเอง การคาดหวังหลังจากได้เรียนในเรื่องของหน้าที่การงาน ซึ่งผู้เรียนมีความคิดว่าการเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นจะสามารถนำวุฒิการศึกษาที่ตนเองได้รับเป็นใบเบิกทางในสายอาชีพการงานของตน นักศึกษาคิดว่าตนเองมีความถนัด และมีความพร้อมด้านสติปัญญา สามารถรับรู้และฝึกฝนวิทยาการและทักษะต่างๆ ได้โดยระดับสติปัญญาเป็นสิ่งที่แสดงถึงความสามารถทางการเรียนของนักศึกษาซึ่งถือได้ว่าเป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความสนใจในเรื่องของหน้าที่การงานในอนาคตของตนเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของสมบัติ สุขสมบูรณ์ (2540 : 43) ได้ศึกษา พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีความสนใจเลือกเรียนต่อสายสามัญมาก ด้านความถนัดสมรรถวิสัย และทิศทางแห่งความงอกงามของสมองหรืออีกระดับความสามารถขั้นสูงสุดของบุคคลที่เขาอาจมีได้ต่อการเรียนรู้ และการฝึกฝนสอนและทักษะต่างๆ ถ้าหากเขาได้รับการสอนการฝึกฝนและประสบการณ์ที่เหมาะสมก็จะประสบผลสำเร็จ

2. การเลือกมหาวิทยาลัยและการเลือกคณะวิชาที่ศึกษา

การศึกษาในเรื่องของชื่อเสียงของสถาบัน พบว่า ชื่อเสียงของสถาบันการศึกษาเป็นส่วนที่สำคัญในการตัดสินใจในการเรียนต่อ ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อสถาบันทุกด้าน คือบรรยากาศของมหาวิทยาลัยเอื้อต่อการเรียน ผู้ศึกษาได้ใช้ชื่อของมหาวิทยาลัยปากรเปรียบเสมือนเป็นตราสินค้าชนิดหนึ่งและผู้บริโภคจะต้องทำการตัดสินใจเลือกซื้อสินค้านี้ ดังนั้นตราสินค้าในที่นี้คือคำว่า “มหาวิทยาลัยศิลปากร” ถือได้ว่าเป็นตราสินค้าที่ถูกสร้างขึ้นมาเป็นเวลานาน ตราสินค้านี้ได้สร้างความ เป็นอัตลักษณ์เฉพาะขึ้น ถือได้ว่าเป็นสร้างความแตกต่างจากสถาบันอื่น ๆ ในเรื่องของการเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว อัตลักษณ์ของชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยศิลปากร ได้สร้างให้ตราสินค้าแตกต่างไปจากคู่แข่ง เป็นมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงทางด้านศิลปะการออกแบบและโบราณคดี มีความเชี่ยวชาญทางด้านศิลปะและมนุษยศาสตร์ แต่ในปัจจุบันมหาวิทยาลัยได้ดำเนินการเปิดหลักสูตรที่ศึกษาในด้านธุรกิจ เพื่อศึกษาหลักทฤษฎี และหลักปฏิบัติการในบริหารงาน คือหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ เป็นหลักสูตรที่ทันสมัย เปิดสอนหลักสูตรในสาขาวิชาที่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน และเจ้าของธุรกิจขนาดส่วนตัว จึงมีผู้ให้ความสนใจในการสมัครเรียน เป็นคณะวิชาที่เปิดการเรียนการสอนใหม่ แต่ผู้สมัครเรียน มีความเชื่อมั่น

ในการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยศิลปากร ผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ คำรัสศิริ ศิลปะวัฒนธรรม (2539 : 66) ผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยพายัพ คือการ ที่มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของสังคม การตัดสินใจที่มีผลอีกประการหนึ่งคือ พบว่า มหาวิทยาลัยที่มีภาควิชาเรียนที่นักศึกษาต้องการเรียน มีอาจารย์ผู้สอนที่มีคุณภาพ มหาวิทยาลัยมี ชื่อเสียงจึงเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน ในส่วนของการเลือกคณะวิชาเรียนของ นักศึกษา นักศึกษาต้องการศึกษาในสาขาวิชาที่ตนเองชอบ และคิดว่าตนเองมีสติปัญญา ความสามารถ และความถนัดในการเรียนสาขาวิชาการประกอบการ จีกระดับความสามารถ ขึ้นสูงสุดของแต่ละบุคคลที่เขามีต่อการเรียนรู้ และสามารถนำความรู้ด้านการประกอบการ และ บริหารธุรกิจไปพัฒนาอาชีพการทำงานของตนได้

3. การสมัครสอบคัดเลือกศึกษาต่อของ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ ประกอบการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

วิธีการสอบคัดเลือกของ คณะวิทยาการจัดการ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ นักศึกษาแสดงความคิดเห็นตรงกันว่าวิธีการยังอยู่ในเกณฑ์ที่ดี โดยการ เน้นที่จำนวนนักศึกษาที่เข้ามาศึกษาต่อจำนวนมากเกินไป

4. การให้ความหมายของความคุ้มค่าในการศึกษาต่อ

การให้ความหมายของคำว่าความคุ้มค่าเงินของนักศึกษา ผู้ศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ประเด็น คือ ประเด็นแรกความคุ้มค่าเงินในการศึกษาต่อ คือ การที่ได้ศึกษาต่อในระดับปริญญา โทถือได้ว่าความคุ้มค่าเงินที่ได้รับ เป็นการศึกษาหาความรู้ ทำให้มีองค์ความรู้เพิ่มมากขึ้น การ วิเคราะห์ การแก้ปัญหา การบริหารจัดการเบื้องต้น และนำความรู้ที่ได้ไปประกอบธุรกิจได้อย่างมี ประสิทธิภาพ และเป็นการสร้างคุณค่าให้กับตนเองในเรื่องของวุฒิการศึกษา เพราะการที่ได้มา ศึกษาที่มหาวิทยาลัยศิลปากร เป็นการสร้างคุณค่าให้กับตัวของนักศึกษาประโยชน์ที่นักศึกษา ได้รับจากตราสินค้า นักศึกษาเกิดความภาคภูมิใจต่อตราสินค้าเชื่อถือในชื่อเสียงของสถาบัน มีความพึง พอใจกับการเรียนการสอน เป็นการสร้างความมั่นใจในอนาคตในการจบการศึกษา มีทัศนคติที่ดี ต่อสถาบัน คิดว่าตนเองมีความสามารถที่จะนำความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาไปประกอบอาชีพการ งาน คิดว่าชื่อเสียงของคำว่าศิลปากรสามารถแข่งขันกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ได้เท่าเทียมกัน หลักสูตรมีความทันสมัย ความคุ้มค่าของการเป็นที่ยอมรับจากสังคม การศึกษาที่สูงขึ้นเป็นการ สร้างฐานะทางสังคมให้อยู่ในระดับที่ดี ความคุ้มค่าของการที่ได้รู้จักของสังคมใหม่ ความคุ้มค่า

ของคำว่าเพื่อน การที่ได้รู้จักเพื่อนต่างวัย ต่างฐานะทางสังคม เหมือนกับเป็นการสร้างทุนทางสังคมให้เพิ่มมากขึ้นเป็นการสร้างเครือข่ายในการติดต่อประสานงานในเรื่องต่าง ๆ

ประเด็นที่สองความไม่คุ้มค่าเงินในการศึกษาต่อ นักศึกษากลุ่มหนึ่งได้แสดงว่าคิดเห็นว่า การเลือกมาเรียนต่อที่มหาวิทยาลัยศิลปากรนั้น เพราะชื่อเสียงของสถาบันเป็นที่ยอมรับ แต่ผลที่ได้รับจากการเรียนนั้นไม่ได้เป็นตามความคาดหวังของนักศึกษาเท่าที่ควร เหตุเพราะเป็นคณะวิชาที่เปิดการเรียนการสอนใหม่ ยังขาดการบริหารจัดการที่เหมาะสมในเรื่องของการจัดการเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอน การติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ และความพร้อมในการดูงาน ศึกษางานนอกสถานที่

5. ความคุ้มค่าเงินเกี่ยวกับหลักสูตรธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

หลักสูตรวิชาการประกอบการเป็นหลักสูตรที่มีความทันสมัย นักศึกษาได้ศึกษารายละเอียดของหลักสูตรแล้วโดยให้ความเห็นว่าเป็นหลักสูตรใหม่ที่เกิดขึ้นมาเพื่อรองรับการประกอบอาชีพในปัจจุบันอย่างหลากหลาย และสนับสนุนการประกอบธุรกิจส่วนตัว มีความทันสมัยโดยหลักสูตรครอบคลุมหลักการบริหาร ตั้งแต่การผลิต จนถึงสินค้าส่งถึงผู้บริโภค และการเป็นผู้ประกอบการที่ดี รายวิชาบังคับเหมาะสมกับหลักสูตรการประกอบการ แต่รายวิชาเลือกควรจะให้นักศึกษามีการเลือกในรายวิชาที่ต้องการแต่ควรสอดคล้องกับหลักสูตรการประกอบการด้วย เพราะในปัจจุบัน คณะจะเปิดสอนเฉพาะรายวิชาที่มีผู้เลือกมากที่สุด แต่รายวิชาเป็นองค์ความรู้เก่าไม่เน้นหลักปฏิบัติจริง และเรียนแล้วไม่ได้ประโยชน์จากรายวิชาเลือกเท่าที่ควร

6. ความคุ้มค่าเงินด้านอาจารย์ผู้สอน

ผลงานวิจัยนี้คัดเลือกบทที่ ๖ ด้วยปริศนา

ในการเรียนการสอนแต่ละวิชาควรที่จะมีการจัดสรรอาจารย์ที่เหมาะสม อาจารย์ผู้สอนควรที่จะมีการประชุมแบ่งรายละเอียดการสอนเพื่อลดการสอนซ้ำไปซ้ำมา ควรจัดอาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์สอนในรายวิชาต่างๆ และควรที่จะเปลี่ยนอาจารย์สอนใหม่ในรายวิชาใหม่ เพื่อให้เกิดแนวความคิดที่หลากหลายแตกต่างออกไปจากแนวความคิดเดิม

7. ความคุ้มค่าเงินด้านการศึกษาดูงานนอกสถานที่

ในเรื่องความคุ้มค่าเงินในการศึกษาดูงานนอกสถานที่ ทางหลักสูตรควรมีวัตถุประสงค์และกำหนดการเสร็จสิ้นก่อนนักศึกษาจะเริ่มไปดูงาน โดยต้องดูกำลังความสามารถของนักศึกษา กำหนดสถานที่ให้เหมาะสมกับความสามารถทางการเงินของนักศึกษา ระบุความชัดเจนของ

วัตถุประสงค์ในการศึกษาคุณงาน เนื่องจากที่ผ่านมาได้มีปัญหาเกิดจากความคิดเห็นที่ไม่ลงตัวของนักศึกษาที่เป็นผู้จัดหาสถานที่ และ แพ็คเก็จทัวร์ในการไปดูงานในต่างประเทศ ส่วนความรู้ที่ได้รับจากการดูงานได้ประสบการณ์การเรียนรู้ที่ดี มีเทคโนโลยีที่ล้ำสมัย และสามารถนำไปพัฒนาและประยุกต์ใช้ในการทำงานได้

8. ความคุ้มค่าเงินด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียน

นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นว่า เอกสารประกอบการเรียนการสอนมีความพร้อมในเรื่องของการจัดเตรียมและมีเพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา ห้องเรียนมีความสะดวกสบายแต่มีจำนวนน้อย ในการติดต่อประสานงานยังไม่สะดวกเท่าที่ควร ห้องทำงานของนักศึกษาที่สามารถให้นักศึกษาเข้าไปทำรายงาน หรือประชุมได้ ไม่มีเพื่อรองรับความต้องการของนักศึกษา การเดินทางมาเรียนมีความสะดวกสบาย การคมนาคมสะดวกมีรถโดยสารผ่านหน้ามหาวิทยาลัย และสาธารณูปโภคที่ครบครัน ผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ กัญญมณู เกื้อนเหมือน (2548 : บทคัดย่อ) ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย สถานที่ตั้ง ความคาดหวังของนักศึกษา การจัดการเรียนการสอน ความตั้งใจส่วนตัว ความคาดหวังด้านอาชีพ และสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมากทุกคณะ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ บัญชีด้าน สถานที่ตั้ง ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยและสิ่งอำนวยความสะดวก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ทางหลักสูตรการประกอบการ ควรจัดเตรียมอาจารย์ผู้สอนให้เพียงพอต่อหลักสูตรที่ได้จัดไว้ เพื่อความพร้อมในรายวิชาเลือก

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

นักศึกษาได้นำประเด็นของการให้ความเห็นว่าไม่มีความคุ้มค่าในการศึกษาต่อ มาสรุปและนำเสนอในหัวข้อของข้อเสนอแนะของนักศึกษา ผู้ให้ข้อมูลหลักได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอน และความคิดเห็นเกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอน สรุปได้ดังนี้

1. คณะวิชาขาดการบริหารจัดการที่ดี นักศึกษาในห้องเรียนมีจำนวนมากเกินไป จำนวนอาจารย์ผู้สอนไม่เพียงพอกับรายวิชาที่เรียน จำเป็นต้องมีการหมุนเวียนอาจารย์ผู้สอนให้ครบทุกวิชา อาจารย์ผู้สอนบางคน ไม่มีความพร้อมในการสอน ขาดประสบการณ์ในการสอน

และยังไม่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก มีการจำกัดอาจารย์ผู้สอนเพียงไม่กี่คน รายวิชาเลือกที่เปิดสอนมีจำกัดในการเปิดให้นักศึกษาเลือกเรียน เพราะไม่มีอาจารย์ผู้สอน

2. นักศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่พึงพอใจต่ออาจารย์ที่มีความเกี่ยวข้องในวิชาที่เรียน อาจารย์บางคนยังขาดการเอาใจใส่นักศึกษา ขาดเทคนิควิธีในการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในเรื่องที่เรียน นักศึกษาแสดงความรู้สึกถึงความไม่ยุติธรรมในการให้คะแนนของอาจารย์บางท่าน

3. ทางคณะวิชาขาดความรับผิดชอบในเรื่องของการเอาใจใส่นักศึกษา อย่างเช่นในการจัดห้องทำงานเพื่อให้นักศึกษามีพื้นที่ในการทำรายงาน สารนิพนธ์ วิทยานิพนธ์ และการติดต่อประสานที่ขาดคุณภาพ เป็นต้น

4. ทางคณะวิชาควรที่จะจัดเตรียมแผนการศึกษาคุณงานไม่ว่าจะเป็นการดูงานทั้งในและนอกสถานที่โดยมีการกำหนดสถานที่อย่างชัดเจน และวัตถุประสงค์ในการดูงาน

5. การเตรียมความพร้อมในเรื่องของการจัดสรรเวลาให้กับนักศึกษาในเรื่องของการทำวิทยานิพนธ์และสารนิพนธ์

6. การขาดความพร้อมของอาจารย์ที่ปรึกษาในการทำวิทยานิพนธ์และสารนิพนธ์ ในด้านระเบียบวิธีวิจัย และความรู้ทางสถิติ

7. ทางคณะวิชาควรที่จะสอนระเบียบวิธีวิจัยอย่างละเอียด เพราะนักศึกษาบางคนไม่เคยเรียนหรือการทำวิจัยมาก่อนจึงไม่ทราบขั้นตอนของการทำวิจัยและรายละเอียด อาจารย์ควรที่จะสอนอย่างละเอียด ตั้งแต่ชนิดของงานวิจัย โดยเน้นการปฏิบัติจริง โครงร่างตัวอย่าง อ้างอิงจากตัวอย่างที่เหมาะสม และสามารถพัฒนาให้นักศึกษานำไปต่อยอดได้

ข้อเสนอแนะในการศึกษารั้งต่อไป

1. ควรมีการเปรียบเทียบกับมหาวิทยาลัยอื่น ที่เปิดสอนในระดับบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย สาขาการประกอบการ ในเรื่องความคุ้มค่าเงิน เพื่อนำผลการวิจัยมาปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรต่อไป

2. ควรมีการศึกษาปัจจัยตัวแปรอื่น ๆ ที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย อายุ เพศ อิทธิพลของสถานแวดล้อมที่ทำงาน อิทธิพลของบิดามารดา โดยการทำวิจัยในเชิงปริมาณ

3. ควรที่จะมีการศึกษาเพื่อศึกษาความคุ้มค่าของการตัดสินใจเรียนในสาขาวิชาอื่น ๆ ของหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กัญมณู เดือนเหมือน. “ปัจจัยจูงใจในเลือกเข้าศึกษาของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยศรีปทุม.”

งานวิจัยส่วนบุคคล หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา.
มหาวิทยาลัยศรีปทุม, 2548.

กาญจนา แก้วเทพ. ตัวแปรในการศึกษาพฤติกรรม กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2542.

จิตต์อารีย์ กนกนรินทร์. “ความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท คณะวิจิตรศิลป์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.” งานวิจัยส่วนบุคคลหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารธุรกิจภาควิชาบริหารธุรกิจและการตลาดการเกษตร คณะธุรกิจ
การเกษตร. มหาวิทยาลัยแม่โจ้, 2541.

จิราภรณ์ ไหวดี. “แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ปีการศึกษา 2540.” งานวิจัยส่วนบุคคลหลักสูตรปริญญาโท สาขาเทคโนโลยีทาง
การศึกษา. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2541.

ดำรงศิริ ศิลปวัฒนานันท์. “ได้ศึกษาทัศนคติของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ
ในมหาวิทยาลัยพายัพ.” งานวิจัยส่วนบุคคลคณะเศรษฐศาสตร์. มหาวิทยาลัยพายัพ,
2539.

ธีรวรรณ วิริยะรัตนพร “พฤติกรรมการตัดสินใจของบัณฑิตในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตร
เศรษฐศาสตร์ มหาบัณฑิต กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน”. งานวิจัยส่วนบุคคลคณะ
เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย, 2546.

นวลทิพย์ ควกุล. หลักเศรษฐศาสตร์ 2 มหาเศรษฐศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: บริษัท เขียวบุ๊กพับลิชชิ่ง
จำกัด, 2528.

ปณิศา ลัญจนาพันธ์. การแบ่งส่วนตลาดตามลักษณะทางประชากรศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : บริษัท
ธรรมสาร จำกัด, 2548.

ปรมะ สตะเวทิน. ความคิดเห็นด้านค่านิยมและพฤติกรรม. กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัด
ภาพพิมพ์, 2541.

พรสิริ แก้วนิมิตรชัย. “ได้ศึกษาเรื่องการให้คุณค่าในการศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร.” งานวิจัยส่วนบุคคลหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ ภาครัฐและภาคเอกชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2552.

พัฒนพงศ์ พวงทอง. “ได้ศึกษาเรื่ององค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับ มัธยมศึกษาตอนต้นของนักเรียนชาวเขา จังหวัดแม่ฮ่องสอน.” งานวิจัยส่วนบุคคล หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2535.

ภาควงมู อิงคปรัชญากูล. “ความคิดเห็นที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทหลักสูตร รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต : กรณีศึกษา นิสิตรปม. รุ่น7-4.” งานวิจัยส่วนบุคคล สาขาวิชาการบริหารทั่วไป. มหาวิทยาลัยบูรพา, 2548.

มหาวิทยาลัยศิลปากร. คณะที่เปิดสอน [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 1 สิงหาคม 2553. เข้าถึงได้จาก <http://www.graduate.su.ac.th>

ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ พฤติกรรมทางประชากรศาสตร์. นนทบุรี : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2542.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. คุณค่าตราสินค้า (Brand Equity). กรุงเทพมหานคร : เพชรจรัสแสงแห่ง โลกธุรกิจ, 2550.

สันติพงษ์ เจริญศรี. “ศึกษามูลเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานอาชีพอุตสาหกรรมของ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสาน มิตร.”งานวิจัยส่วนบุคคลปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกอุตสาหกรรมศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2543.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ.กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2534.

สุดาพร คุณทลบุตร.ความหมายของคุณค่าตราผลิตภัณฑ์. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2549.

เสรี วงษ์มณฑา และ ชุษณะ เตชคณา, ลุ่มลึกกับแบรนด์. กรุงเทพมหานคร : บริษัทฐานการพิมพ์ จำกัด, 2550.

สมเจตน์ ไวยาการณ์. “การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายต่อหัวนักศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากรในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. 2534-2540 นครปฐม.”งานวิจัยส่วนบุคคล คณะ วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2542.

อดุลย์ จาตุรงค์กุล. ลักษณะทางประชากรศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, 2541.

อัมพร ณ สงขลา. “เหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาโท
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ.” ปริชญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ,
2539.

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ผลงานวิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาตรี

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

แนวทางการสัมภาษณ์

เรื่องการให้ความคุ้มค่าเงินในการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ
ประกอบการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ถูกสัมภาษณ์

1. เพศ
2. อายุ
3. อาชีพ อาชีพหลักทำอะไร อาชีพเสริมทำอะไร
4. รายได้ต่อเดือน
5. จบการศึกษาระดับชั้นปริญญาตรีจากที่ใด

ข้อมูลในการสัมภาษณ์

1. การตัดสินใจศึกษาต่อใน หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ
ประกอบการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

2. การเลือกมหาวิทยาลัยและการเลือกคณะวิชาที่ศึกษา

2.1 การเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยศิลปากร

2.2 การเลือกคณะวิชาที่ศึกษา

3. การสมัครสอบคัดเลือกศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ หลักสูตรบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ

4. การให้ความหมายของความคุ้มค่าเงินในการศึกษาต่อ

4.1 ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นต่อความคุ้มค่าเงินในการศึกษา

4.1.1 ในด้านความคุ้มค่าเงินของ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การประกอบการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผลงานวิจัยนิตยสาร ระดับปริญญาตรี

4.1.2 ในด้านความคุ้มค่าเงินของสังคมนักศึกษาปริญญาโท

4.2 ผู้เรียนให้ความเห็นว่าไม่คุ้มค่าเงินในการศึกษาต่อ (เพราะอะไรถึงไม่คุ้มค่าเงิน)

5. ความคุ้มค่าเงินเกี่ยวกับหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

5.1 ความทันสมัยของหลักสูตร

5.2 การนำความรู้ไปใช้ประโยชน์เมื่อศึกษาจบหลักสูตร

6. ความคุ้มค่าเงินเกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอน

6.1 คุณสมบัติของผู้สอน คุณวุฒิ

6.2 วิธีการสอนของอาจารย์ผู้สอน

- 6.3 การให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาของอาจารย์ผู้สอน
- 6.4 เวลาที่ผู้สอนมีต่อนักศึกษาเพื่อการเรียนการสอน
- 7. ความคุ้มค่าเงินด้านการศึกษาดูงานนอกสถานที่
 - 7.1 ความเหมาะสมของสถานที่ดูงาน ด้านวัตถุประสงค์
 - 7.2 ค่าใช้จ่ายในการไปศึกษาดูงาน
 - 7.3 ประโยชน์ที่ได้รับจากการไปศึกษาดูงาน
- 8. ความคุ้มค่าเงินด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆเกี่ยวกับการเรียน
 - 8.1 สถานที่เรียน
 - 8.2 เอกสารประกอบการเรียน
 - 8.3 เจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานระหว่างผู้สอนและนักศึกษา
 - 8.4 การเดินทางมาเรียน

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวฉัตร วิริยะยุพมา
 ที่อยู่ 34-34/1-2 ถ. ราชวิถี ต. พระปฐมเจดีย์ อ. เมือง จ. นครปฐม 73000

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2548 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ สาขาการจัดการ
 มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

พ.ศ. 2551 ศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการประกอบการ บัณฑิต
 วิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากร

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2549 – ปัจจุบัน บริษัท สามารไอ-โมบาย จำกัด(มหาชน)

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี